

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 26.5.2004
KOM(2004) 391 v konečném znění

2004/0127 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob

.

(předložená Komisí)

OBSAH

DŮVODOVÁ ZPRÁVA 4

1. Úvod 4

2. Cíle a obsah návrhu: od přepracování Společné příručky ke kodexu společenství upravujícímu přeshraniční pohyb osob 7

3. Volba právního základu 10

4. Subsidiarita a proporcionalita 10

5. Důsledky různých protokolů připojených ke smlouvám 11

Spojené království a Irsko 11

Dánsko 11

Norsko a Island 12

6. Důsledky pro nové členské státy vyplývající z dvouetapového postupu při zavádění nástrojů vycházejících ze schengenského acquis 12

7. Komentář k jednotlivým článkům 13

PŘÍLOHA Ustanovení Společné příručky, která se nepřebírají 36

NAŘÍZENÍ RADY, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob 38

Hlava I Obecná ustanovení 42

Hlava II Vnější hranice 44

Kapitola I Překračování vnějších hranic a podmínky pro vstup 44

Kapitola II Kontrola vnějších hranic a odepření vstupu 46

Kapitola III Lidské zdroje pro hraniční kontroly a spolupráce členských států 50

Kapitola IV Zvláštní pravidla pro hraniční kontroly a konkrétní postupy 52

Hlava III Vnitřní hranice 53

Kapitola I Zrušení kontrol na vnitřních hranicích 53

Kapitola II Ochranná doložka 53

Hlava IV Závěrečná ustanovení 56

PŘÍLOHA I Schválené hraniční přechody 59

PŘÍLOHA II Písemné dokumenty potvrzující pravděpodobnost uváděných důvodů ke vstupu 184

PŘÍLOHA III Referenční částky potřebné k překročení hranic každoročně stanovené příslušnými národními orgány 186

PŘÍLOHA IV Kontroly na určených hraničních přechodech 196

PŘÍLOHA V Zmírnění kontrol na pozemní hranici 197

PŘÍLOHA VI Vzory ukazatelů označujících pruhy na hraničních přechodech 198

PŘÍLOHA VII Vyznačování razítek 202

PŘÍLOHA VIII 203

Část A Postup při odepření vstupu 203

Část B Standardní formulář pro odepření vstupu 205

PŘÍLOHA IX Seznam národních služeb odpovědných za hraniční kontroly 207

PŘÍLOHA X Zvláštní podrobné předpisy pro různé typy hranic a různé dopravní prostředky používané při překračování vnějších hranic členských států 209

PŘÍLOHA XI Zvláštní opatření pro určité kategorie osob 216

PŘÍLOHA XII Typy průkazů vydávaných ministerstvy zahraničí 219

PŘÍLOHA XIII Srovnávací tabulka 220

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. ÚVOD

Sdělení Komise s názvem „K integrovanému řízení vnějších hranic členských států Evropské unie ze dne 7. května 2002 (dále jen „sdělení o vnějších hranicích“)[1] uvádí pět základních složek společné politiky v oblasti integrovaného řízení vnějších hranic:

a) společný soubor právních norem,

b) společný mechanismus pro operativní koordinaci a spolupráci,

c) společná analýza integrovaného rizika,

d) pracovníci vyškolení v celoevropských otázkách a ve využívání interoperativního vybavení,

e) rozdělení zátěže mezi členské státy v období před vytvořením Evropského sboru hraničních stráží.

Pokud jde o společný soubor právních norem, bylo rozhodnuto přepracovat Společnou příručku pro kontroly na vnějších hranicích[2], a to v krátké době[3], zvláště proto, „aby se vyjasnila právní závažnost jejího ustanovení a vytvořil se z nich zdroj práva vedle dalších existujících právních nástrojů“ a „aby byly do Společné příručky zahrnuty některé nejlepší metody vycházející ze Schengenského katalogu osvědčených metod“[4]. Tento záměr byl zahrnut do Plánu řízení vnějších hranic členských států Evropské unie schváleného Radou pro spravedlnost a vnitřní věci dne 13. června 2002, a získal i podporu Evropské rady v Seville ve dnech 21. - 22. června. Rada v Soluni ve dnech 19.-20. června 2003 naléhala na Komisi, „aby co nejdříve předložila návrhy přepracované Společné příručky včetně razítkování cestovních dokladů státních příslušníků třetích zemí“[5].

Jedná se proto o důležitou iniciativu v oblasti konsolidace a rozvoje legislativní stránky politiky integrovaného řízení hranic, podobně jako budoucí Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích bude mít klíčovou

---

1 KOM(2002) 233 v konečném znění.

2 Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 28. dubna 1999 o konečném znění Společné příručky a Společné konzulární instrukce (SCH/Com-ex (99) 13) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 317). Aktualizovaná verze Společné příručky bez některých důvěrných příloh byla zveřejněna v Úř. věst. C 313, 16.12.2002, s. 97.

3 Další opatření navrhovaná pro krátké období zahrnovala vytvoření praktické příručky pro pohraniční stráže, dostupné též v elektronické formě, a přijetí společných opatření týkajících se malého pohraničního styku (viz dva návrhy nařízení předložené Komisi dne 14.8.2003: KOM(2003) 502 v konečném znění - 2003/0193 (CNS) a 2003/0194 (CNS)). Dlouhodobá opatření zahrnovala formalizovaný proces výměny a zpracování údajů a informací mezi orgány operujícími na vnějších hranicích a orgány operujícími ve společném prostoru svobodného pohybu, jakož i definici institucionálního a právního rámce (pravomoci, oblast působnosti apod.) budoucího Evropského sboru pohraničních stráží.

4 Schengenský katalog EU, Kontroly na vnějších hranicích, odsunutí a opakované přijetí: Doporučená a ověřené postupy, Rada Evropské unie, SG - DG H, 28.2.2002.

5 K tomuto poslednímu bodu viz návrh nařízení předložený Komisí dne 6.11.2003: KOM(2003) 664 v konečném znění.

úlohu v oblasti rozvoje operativní stránky této politiky[6]. Je zřejmé, že role agentury bude mít základní význam pro provádění společných pravidel stanovených v hlavě II tohoto nařízení. Výslovně na roli agentury odkazuje článek 14 týkající se operativní spolupráce členských států „za účelem účinného provádění ostrahy hranic“ (viz poznámky k tomuto článku).

Z legislativního hlediska je v současné době Společná příručka, která vznikla jako součást mezivládní schengenské spolupráce a byla zabudována do institucionálního a právního rámce Evropské unie poté, co vstoupila v platnost Amsterdamská smlouva[7], základním nástrojem upravujícím kontroly na vnějších hranicích členských států Evropské unie, ačkoliv určité principy se objevují již v schengenské úmluvě samotné[8] a řada zvláštních ustanovení je součástí i jiných samostatných rozhodnutí[9].

Ačkoliv je schengenské acquis[10], a to především schengenská ustanovení, jež mají svůj právní základ ve Smlouvě o ES[11], nyní součástí acquis Společenství[12], které se vztahuje na všechny členské státy[13], liší se od běžného práva Společenství v několika ohledech:

- není standardním právem Společenství v tom smyslu, že nemá formu typických nástrojů, jako jsou nařízení nebo směrnice. To může vést k jisté nejasnosti ohledně právní hodnoty některých schengenských ustanovení (viz níže úvahy o povaze Společného příručky);

- jedná se o rozhodnutí a opatření přijatá čistě v mezivládním rámci, a tudíž bez účasti institucí Společenství[14], především Evropského parlamentu.

V důsledku toho byla otázka „převedení“ schengenského acquis zaváděného v Unii na řádné nástroje práva Společenství nastolena již v době provádění prvního hodnocení dne 24. března 2000, kdy se hodnotil pokrok dosažený při vytváření

---

6 Viz návrh nařízení Rady (přijímaný v současné době) KOM(2003) 687 v konečném znění, 11. 11. 2003.

7 Viz protokol včleňující schengenské acquis do rámce Evropské unie, připojený Amsterdamskou smlouvou ke Smlouvám o ES a EU.

8 Úmluva k provedení schengenské dohody ze dne 14. června 1985 (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

9 Viz například rozhodnutí výkonného výboru ze dne 22. prosince 1994 o zavedení a používání schengenského režimu na letištích a na letištích, která nemají status mezinárodního letiště (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 168).

10 Definici schengenského acquis uvádí rozhodnutí Rady 1999/435/ES ze dne 20. května 1999 o definici schengenského acquis za účelem určení právního základu všech ustanovení nebo rozhodnutí, jež tvoří acquis, v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství a Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 1).

11 Viz rozhodnutí Rady 1999/436/ES ze dne 20. května 1999 kterým se určuje právní základ všech ustanovení nebo rozhodnutí, jež tvoří schengenské acquis, v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství a Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 17).

12 Ustanovení s právním základem ve Smlouvě o EU jsou součásrí acquis Unie.

13 V současné době s výjimkou Spojeného království a Irska: viz poznámky v oddíle 5 níže o jejich zvláštní situaci ve vztahu k schengenskému acquis a o postavení Dánska a dvou dalších nečlenských států (Norska a Islandu).

14 Komise však měla v schengenských orgánech postavení pozorovatele.

prostoru „svobody, bezpečnosti a spravedlnosti“[15]. Závěr v té době zněl, že „důležitost převedení schengenských ustanovení na „amsterdamské“ nástroje bude záviset spíše na dalším vývoji, než na nějakém absolutním požadavku převést je čistě pro věc samotnou“ (KOM(2000)167, bod 1.3).

Politické důvody, které stály za rozhodnutím přepracovat Společnou příručku, jsou uvedeny výše. Z technického i právního hlediska je Společná příručka jakýsi hybrid v tom, že je nejen zdrojem práva Společenství, jelikož určitým způsobem vytváří práva a povinnosti, ale zároveň i praktickou příručkou pro hraniční stráže, obsahující teoreticky veškeré informace, které jsou pro hraniční stráže nezbytné, které si však vypůjčuje i z jiných právních zdrojů.

Dvojí charakter Společné příručky může vést k nejasnostem ohledně jeho právní hodnoty, zvláště vzhledem k tomu, že některé jeho oddíly a přílohy pouze reprodukují obsah jiných nástrojů, například schengenské úmluvy nebo Společné konzulární instrukce[16].

První diskuse o potřebě přepracovat Společnou příručku proběhly několik měsíců poté, co vstoupila v platnost Amsterdamská smlouva, a to z iniciativy finského předsednictví (říjen 1999), kdy byl členským státům rozeslán dotazník k tomuto tématu a k otázce požadavku zachování důvěrnosti obsahu příručky. Debata pak pokračovala během následujících předsednictví[17], přičemž z ní vyplynulo, že většina členských států si přeje změnu, upřesnění nebo rozvinutí některých částí nebo ustanovení příručky[18]. Výsledkem těchto diskusí bylo přijetí jednotlivých rozhodnutí o zrušení nebo aktualizaci některých ustanovení příručky, případně odtajnění určité její části, nikdy však nebylo provedeno souhrnné a koherentní přezkoumání ustanovení týkajících se vnějších hranic.

Vzhledem ke složitosti takového úkolu a skutečnosti, že během debaty vyvstala i řada dalších otázek, považovala Komise za vhodné začít předložením pracovního dokumentu k příslušnému tématu (SEC(2003)736, 20.6.2003), se záměrem podrobně prozkoumat acquis vztahující se na vnější hranici, stávající mezery a problémy vyplývající ze současné struktury Společné příručky.

---

15 KOM(2000) 167 v konečném znění. Myšlenka, aby Komise zavedla skórovací tabulku, která by se pravidelně aktualizovala, byla vyslovena na zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999. Jejím účelem by bylo „podřídit stálému přezkumu dosažený pokrok při zavádění nezbytných opatření a dodržování termínů stanovených Amsterdamskou smlouvou, Vídeňským akčním plánem a závěry z Tampere pro vytvoření „prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti“.

16 Rozhodnutí SCH/Com-ex(99)13, *op. cit*. Aktualizovaná verze byla zveřejněna v Úř. věst. C 310, 19.12.2003.

17 Viz zvláště memorandum švédského předsednictví a pozdějšího belgického předsednictví o revizi Společné příručky (dokument Rady č. 9733/01 FRONT 44 COMIX 433, 18.6.2001), které doporučuje přístup ve třech krocích: odstranění nadbytečných ustanovení z příručky, prozkoumání ustanovení, která potřebují objasnit, a nových prvků, které by měly být zahrnuty, a nakonec navržení nové struktury, která by usnadnila jeho používání hraničními orgány členských států.

18 Viz odpovědi členských států na dotazník rozeslaný švédským předsednictvím v červnu 2001 o charakteru/struktuře příručky (dokument Rady 12290/01 FRONT 55 COMIX 654, 2.10.2001).

Pracovní dokument, který byl výsledkem této analýzy, nastínil různá možná budoucí řešení, a to zejména:

– zda zachovat současnou strukturu příručky nebo upřesnění její právní závažnosti tím, že bude jasně oddělen legislativní nástroj na straně jedné od praktické příručky pro pohraniční stráž na straně druhé,

– zda omezit celou operaci na prosté vyčištění současného manuálu nebo rozšířit některé části, aby se zaplnily zjištěné mezery a tam, kde je to zapotřebí, začlenila příslušná opatření z jiných nástrojů,

– potřeba „základního aktu“, který by obsahoval všechny základní principy a pravidla vztahující se na vnější hranice a kterým by pak byla dle článku 202 Smlouvy Komise pověřena přijmout k tomuto základním aktu prováděcí opatření.

Komise též využila příležitosti k posouzení dodatečné otázky, zda by nebylo vhodné rozšířit kodex vnějších hranic tak, aby se vztahoval i hranice vnitřní, čímž by vznikl úplný kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob, který by měl dvě části, z nichž jedna by se vztahovala na hranice vnější a druhá na hranice vnitřní.

Dotazník obsahující tyto základní otázky rozeslalo předsednictví členským státům na konci července 2003. Většina delegací se vyslovila kladně k návrhům Komise oddělit právní nástroj a praktickou příručku a k potřebě provést větší zásah než pouhé „vyčištění“ dokumentu. Většina členských států nevyjádřila konečné stanovisko k zbývajícím dvěma otázkám, ale sdílela názor, že bude zapotřebí další diskuse, až budou předloženy nějaké definitivní návrhy.

Ve stejnou dobu, kdy probíhala velmi podrobná diskuse o Společné příručce, byly předloženy návrhy týkající se dvou konkrétních oblastí, u nichž Rada požádala Komisi, aby učinila rychlá opatření, týkající se konkrétně oblasti malého pohraničního styku a razítkování cestovních dokladů[19]. Obsah těchto návrhů byl samozřejmě zahrnut do tohoto nařízení a jakmile bude návrh nařízení přijat, nahradí různé individuální iniciativy v hraničních záležitostech.

2. CÍLE A OBSAH NÁVRHU: OD PŘEPRACOVÁNÍ SPOLEČNÉ PŘÍRUČKY KE KODEXU SPOLEČENSTVÍ UPRAVUJÍCÍMU PŘESHRANIČNÍ POHYB OSOB

Podle předpokladu Komise, který vyjádřila ve sdělení o vnějších hranicích, a podle obsahu Plánu řízení vnějších hranic (viz bod 1 výše), bylo původně cílem tohoto návrhu přepracování Společné příručky, tj. odstranění fakticky neužívaných a nadbytečných ustanovení a podle potřeby rozvedení nebo upřesnění jednotlivých bodů na základě analýzy problémů, které se vyskytují v terénu, výsledků schengenských hodnotících misí, doporučení v Schengenském katalogu osvědčených metod nebo na základě práce provedené v některé z těchto oblastí příslušnými orgány Rady.

[19] KOM(2003)502 a KOM(2003)664.

V průběhu diskuse k tomuto tématu se však ukázalo, že je zapotřebí obecněji projednat celé acquis vztahující se na hraniční kontroly osob, včetně příslušných ustanovení schengenské úmluvy a dalších rozhodnutí výkonného výboru, aby se dospělo ke konsolidovanému a soudržnému textu, který by tuto oblast upravoval.

Navíc, jak vysvětluje bod 1, Komise rozhodla, že se tak nabízí vhodná příležitost pro bližší přezkoumání této otázky a pro začlenění vnitřních hranic, konkrétně opatření pro dočasné obnovení kontrol na vnitřních hranicích v oblasti volného pohybu, pokud si to okolnosti vyžádají.

Je proto zřejmé, že v tomto návrhu nařízení jde o více než jen pouhé přepracování Společné příručky, protože usiluje o vytvoření skutečného kodexu Společenství obsahujícího pravidla upravující přeshraniční pohyb osob, jehož jedna část se týká vnějších hranic (hlava II) a druhá část hranic vnitřních (hlava III). Obě části se nepochybně doplňují a to nejen kvůli způsobu, jakým jsou definovány vnější hranice ve vztahu k hranicím vnitřním (článek 2 návrhu nařízení), ale také proto, že kontroly, které se musejí provádět na vnějších hranicích (hlava II tohoto nařízení) jsou stejné jako ty, které jsou v zásadě zakázány na hranicích vnitřních dle hlavy III nařízení (ačkoliv mohou být dočasně ve výjimečných situacích obnoveny – viz články 20 a 24 tohoto nařízení).

V případě vnitřních hranic přebírá návrh v podstatě obsah článku 2 schengenské úmluvy a rozhodnutí schengenského výkonného výboru SCH/Com-ex(95)20, rev. 2, a to s některými úpravami, jejichž účelem je uzpůsobení právnímu rámci Společenství. Ke stávajícímu acquis se přidává nový prvek: možnost společného a současného obnovení kontrol na vnitřních hranicích v případě výjimečně závažné přeshraniční hrozby nebo, a to především, v případě hrozby přeshraničního terorismu.

V případě vnějších hranic se rozlišuje mezi základními principy, kterými se kontroly řídí – stanovenými v hlavě II nařízení, která z velké části reprodukuje články 3 až 8 schengenské úmluvy a některé části Společné příručky – a praktickými opatřeními pro zavádění takových kontrol, včetně úpravy kontrol, které se konkrétně vztahují na různé typy hranic (pozemní, vzdušné a námořní). Tato opatření jsou zahrnuta do příloh I až XII tohoto nařízení a v budoucnosti budou podléhat změně prostřednictvím postupu projednávání ve výboru v souladu s článkem 202 Smlouvy o ES a rozhodnutím Rady 1999/468/ES.

Důvodem, proč byla tato praktická ustanovení připojena k základnímu nařízení, je, že většina těchto předpisů již existuje, jelikož jsou součástí Společné příručky nebo zahrnují jiná existující schengenská rozhodnutí. To umožňuje shromáždit a utřídit celé existující acquis vztahující se na vnější a vnitřní hranice v jediném dokumentu s cílem vytvořit skutečny kodex Společenství upravující přeshraniční pohyb osob.

Komise se zároveň domnívá, že tato praktická ustanovení jsou ve skutečnosti prováděcí opatření k zásadám uvedeným v hlavě II nařízení, a jakožto takové by

měly být v budoucnosti upraveny postupem projednávání ve výboru (viz článek 30 nařízení)[20].

Ačkoliv obsah těchto ustanovení z velké části reprodukuje současný text Společné příručky, byly provedeny změny tam, kde to bylo nutné, např.:

a) za účelem odstranění ustanovení, která jsou nadbytečná (například opakování některých článků schengenské úmluvy nebo některých částí Společné konzulární instrukce) nebo zbytečná (například současný odstavec 1.1 části I o důsledcích povolení vstupu, protože právo na pohyb v rámci schengenského prostoru v období do tří měsíců již upravuje jiné ustanovení)[21];

b) za účelem rozvedení některých částí s přihlédnutím k nedávným diskusím, které proběhly v příslušných orgánech Rady (například o reorganizaci infrastruktury, tj. zavedení oddělených pruhů na pozemních hraničních přechodech a o kontrolách soukromých letadel), k návrhům předloženým Komisí nebo členským státem, které se týkají konkrétních otázek (například malého pohraničního styku, razítkování cestovních dokladů nebo odepření vstupu)[22], jakož i k doporučením v Schengenském katalogu osvědčených metod. U oddílu týkajícího se kontrol na námořních hranicích se ukázala potřeba provést podrobnější přezkoumání, na němž by se podíleli odborníci z členských států. Nové návrhy proto přihlížejí i k diskusi s těmito odborníky, která proběhla v Bruselu dne 4. prosince 2003;

c) za účelem objasnění nebo aktualizace některých bodů, například odstavců týkajících se námořníků (bod 6.5 části II současné příručky).

V příloze XIII je uvedena srovnávací tabulka ustanovení navrhovaného nařízení a ustanovení schengenské úmluvy, Společné příručky a dalších schengenských rozhodnutí, která se nahrazují. Připojena je i tabulka ustanovení, která nebyla zahrnuta, s uvedením důvodu jejich vynechání.

V novém textu byly samozřejmě provedeny také všechny změny, které si vyžádal přechod z mezivládního rámce na rámec Společenství (např. používání pojmu „členské státy“ místo „smluvní strany“ apod.).

---

[20] Prostřednictvím nařízení (ES) č. 790/2001 si Rada vyhradila „během přechodného období pěti let uvedeného v čl. 67 odst. 1 Smlouvy“ prováděcí pravomoci ve vztahu k některým ustanovením a praktickým postupům při provádění hraničních kontrol a ostrahy hranic, „dokud neposoudí podmínky, za nichž by tyto prováděcí pravomoci byly po skončení zmíněného přechodného období přeneseny na Komisi“ (5. bod odůvodnění). Podobně nařízení (ES) č.789/2001 vyhradilo Radě prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se posuzování žádostí o udělení víza. Toto vyhrazení pravomocí, týkající se zavádění hraničních kontrol, zabírá velkou část současných ustanovení Společné příručky a jejích příloh. Komise zastává názor, že tato dvě nařízení odporují článku 202 Smlouvy a článku 1 rozhodnutí 1999/468 a dne 3. července 2001 podala žalobu na Radu u Soudního dvora s žádostí o zrušení obou nařízení (Úř. věst. C 245, 1.9.2001, s. 12 - případ C-257/01).

[21] Články 20 a 21 schengenské úmluvy, jejichž právním základem ve Smlouvě o ES je čl. 62 odst. 3 (viz rozhodnutí 1999/436/ES ze dne 20. května 1999, *op. cit*.).

[22] Změny, které byly navrženy a začleněny do navrhovaného nařízení, vycházejí ze současných znění různých návrhů. Jejich obsah bude samozřejmě upraven podle vývoje jednání o těchto návrzích.

Až diskuse k tomuto návrhu pokročí dostatečně daleko, začne Komise zvažovat formu a obsah praktické příručky pro hraniční stráže. Přitom bude důležité přihlédnout k diskusím, které již k této otázce proběhly[23].

3. VOLBA PRÁVNÍHO ZÁKLADU

Navrhovaným právním základem pro toto nařízení je čl. 62 odst. 1 a čl. 62 odst. 2 písm. a) Smlouvy o ES, protože tento právní předpis zahrnuje jak „opatření, která podle článku 14 zajistí, aby osoby, ať již jsou občany Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, nebyly kontrolovány při překračování vnitřních hranic“ (čl. 62 odst. 1), tak „opatření o překračování vnějších hranic členských států“, konkrétně „pravidla a postupy, které musí členské státy dodržovat při provádění kontrol osob na vnějších hranicích“ (čl. 62 odst. 2 písm. a))[24].

Jelikož návrh vychází z hlavy IV Smlouvy o ES (Vízová, azylová a přistěhovalecká politika a jiné politiky týkající se volného pohybu osob), musí být předložen a přijat v souladu s protokoly o postavení Spojeného království, Irska a Dánska, připojenými k Amsterdamské smlouvě. Podle článku 6 protokolu, kterým se schengenské acquis včleňuje do rámce Evropské unie (schengenský protokol), se k provádění a dalšímu rozvoji schengenského acquis přidružují Norsko a Island. O důsledcích různých protokolů pojednává bod 5 níže.

4. SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Na základě čl. 62 odst. 1 a čl. 62 odst. 2 písm. a) Smlouvy o ES má Společenství pravomoc přijímat opatření týkající se překračování vnitřních hranic členských států za účelem zajištění absence všech kontrol osob, i opatření týkající se překračování vnějších hranic. Tato opatření musejí být přijata do pěti let po vstupu Amsterdamské smlouvy v platnost.

Současně platná ustanovení Společenství týkající se překračování vnějších hranic členských států a neexistence kontrol osob na vnitřních hranicích jsou součástí schengenského acquis, které bylo včleněno do rámce Evropské unie. Současné acquis je však třeba upřesnit, rozvinout a doplnit. Je zřejmé, že současné acquis týkající se vnitřních a vnějších hranic může být rozvinuto jen přijetím opatření Společenství vycházejících ze Smlouvy o ES.

Článek 5 Smlouvy o ES stanoví, že „činnost Společenství nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů této smlouvy“.

Forma zvolená pro tuto činnost Společenství musí umožnit dosažení cíle návrhu a jeho nejúčinnější provedení.

---

23 Viz zvláště dokument předložený belgickým předsednictvím „Návrh zavedení praktické příručky pro hraniční stráže“ (dok. 12876/01 FRONT 56 COMIX 679, 17.10.2001).

24 Viz rozhodnutí 1999/436/ES, *op. cit*. Co se týká právního základu pro rozhodnutí, které se vztahuje k definitivním zněním společné příručky a Společných konzulárních instrukcí (SCH/Com-ex(99)13), však existuje rozpor mezi různými jazykovými verzemi: anglická a francouzská verze v Úř. věst. L 176 citují článek 62 a článek 63 Smlouvy o ES jako právní základ příručky a Společných konzulárních instrukcí, zatímco ostatní jazykové verze uvádějí pouze článek 62 Smlouvy o ES.

Vzhledem k tomu, že navrhovaná iniciativa (vytvoření kodexu Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob) představuje další vývoj schengenského acquis, má mít tento nástroj formu nařízení, aby se zajistilo jeho jednotné uplatňování ve všech členských státech, které uplatňují schengenské acquis.

5. DŮSLEDKY RŮZNÝCH PROTOKOLŮ PŘIPOJENÝCH KE SMLOUVÁM

Právní základ pro návrhy opatření týkajících se překračování vnitřních a vnějších hranic členských států se nachází v hlavě IV Smlouvy o ES, jejímž důsledkem je platnost systému různých uskupení, stanoveného protokoly o postavení Spojeného království, Irska a Dánska.

Tento návrh vychází ze schengenského acquis. Proto je třeba ve vztahu k různým protokolům vzít v úvahu následující důsledky:

Spojené království a Irsko

Podle článků 4 a 5 protokolu, kterým se schengenské acquis včleňuje do rámce Evropské unie, „Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska, které nejsou schengenským acquis vázány, mohou kdykoliv požádat, aby se na ně vztahovala některá nebo veškerá ustanovení tohoto acquis“.

Tento návrh vychází z ustanovení schengenského acquis, kterého se Spojené království a Irsko neúčastní, v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na něj vztahovala některá ustanovení schengenského acquis, a rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis. Spojené království a Irsko se tak neúčastní přijímání tohoto návrhu a nejsou tímto návrhem vázány ani povinny ho uplatňovat.

Navíc, pokud se týká vnitřních hranic (hlava III nařízení), je třeba přihlédnout též k Protokolu o použití některých hledisek článku 14 Smlouvy o založení Evropského společenství na Spojené království a Irsko, podle kterého Spojené království a Irsko mohou zavést či provádět kontroly na svých hranicích včetně hranic území, za jejichž zahraniční vztahy převzalo odpovědnost Spojené království. Tentýž protokol umožňuje jiným členským státům provádět kontroly osob, které vstupují na jejich území ze Spojeného království (nebo z území, za jejichž zahraniční vztahy převzalo odpovědnost) nebo z Irska.

Dánsko

Podle protokolu o postavení Dánska, připojeného k Amsterdamské smlouvě, se Dánsko neúčastní přijímání opatření v Radě podle hlavy IV Smlouvy o ES s výjimkou „opatření k určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států musí mít vízum, a opatření o jednotném vzoru víz“ (dřívější čl. 100 písm. c) Smlouvy o ES).

Tento návrh vychází ze schengenského acquis, a podle článku 5 protokolu „do šesti měsíců poté, co Rada přijala návrh nebo podnět k doplnění schengenského acquis podle ustanovení hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství, se Dánsko rozhodne, zda toto rozhodnutí Rady provede ve svém vnitrostátním právu“.

Norsko a Island

V souladu s prvním odstavcem článku 6 schengenského protokolu byla dne 18. května 1999 uzavřena dohoda mezi Radou, Norskem a Islandem o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[25].

Článek 1 této dohody praví, že Norsko a Island se přidružují k činnostem Evropského společenství a Evropské unie v oblastech, na které se vztahují ustanovení uvedená v přílohách A (ustanovení schengenského acquis) a B (ustanovení obsažená v nástrojích Evropského společenství, která nahrazují odpovídající ustanovení dohody podepsané v Schengenu anebo byla přijata na jejím základě) této dohody, jakož i ta, která budou následovat.

Článek 2 dohody stanoví, že všechny právní akty a opatření přijatá Evropskou unií, kterými se mění nebo doplňují ustanovení schengenského acquis (přílohy A a B) budou rovněž prováděny a uplatňovány Norskem a Islandem.

Tento návrh doplňuje schengenské acquis a vychází ze schengenského acquis, jak je vymezeno v příloze A dohody.

Návrh proto musí být projednán ve smíšeném výboru, jak je stanoveno v článku 4 dohody, aby Norsko a Island měly příležitost „uvést obtíže, které jim působí určitý právní akt nebo opatření“ a „vyjádřit se k jakýmkoli otázkám týkajícím se vypracování ustanovení, která se jich týkají, nebo k jejich provádění“.

6. DŮSLEDKY PRO NOVÉ ČLENSKÉ STÁTY VYPLÝVAJÍCÍ Z DVOUETAPOVÉHO POSTUPU PŘI ZAVÁDĚNÍ NÁSTROJŮ VYCHÁZEJÍCÍCH ZE SCHENGENSKÉHO ACQUIS

Podle čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení jsou ustanovení schengenského acquis a aktů na ně navazujících nebo s ním jinak souvisejících, uvedená v příloze I tohoto aktu, jsou ode dne přistoupení závazná a použitelná v nových členských státech.[26]. Ustanovení a akty, na které příloha neodkazuje, jsou závazné pro nové členské státy ode dne přistoupení, avšak jsou v každém z nich použitelné pouze na základě rozhodnutí Rady vydaného podle příslušného článku (čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení).

Tento dvouetapový prováděcí postup, podle něhož jsou určitá ustanovení schengenského acquis závazná a použitelná od data přistoupení, zatímco jiná (konkrétně ta, která jsou vnitřně propojena s odstraněním kontrol na vnitřních hranicích) jsou závazná od data vstupu, avšak vztahovat se na nové členské státy budou až po přijetí rozhodnutí Rady, na které odkazuje předchozí odstavec.

Schengenská ustanovení o vnějších hranicích (články 3 až 8 schengenské úmluvy a jejich prováděcí rozhodnutí, především Společná příručka) jsou uvedena v příloze a jsou tudíž pro nové členské státy závazná a vztahují se na ně od data přistoupení[27].

---

25 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

26 Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 33.

27 S výjimkou čl. 5 odst. 1 písm. d), který se vztahuje na vyhledávání informací v schengenském informačním systému.

Na druhé straně schengenská ustanovení o odstranění kontrol osob na vnitřních hranicích nejsou uvedena v příloze a nevztahují se proto na nové členské státy od data přistoupení.

V důsledku toho bude tento návrh, který nahrazuje a vychází ze Společné příručky a některých ustanovení schengenské úmluvy se záměrem vytvořit kodex Společenství o pravidlech, kterými se řídí přeshraniční pohyb osob, po svém přijetí závazný a použitelný pro nové členské státy, jen pokud jde o ustanovení o vnějších hranicích (hlava II a související přílohy, a hlavy I a IV v míře, do jaké odkazují na ustanovení hlavy II).

Ustanovení vztahující se na překračování vnitřních hranic (hlava III, a hlavy I a IV v míře, do jaké odkazují na ustanovení hlavy III) se budou na nové členské státy vztahovat pouze na základě rozhodnutí Rady, na které odkazuje čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení.

7. KOMENTÁŘ K JEDNOTLIVÝM ČLÁNKŮM

Hlava I – Obecná ustanovení

Článek 1

Tento článek vymezuje účel nařízení, konkrétně stanovení pravidel upravujících přeshraniční pohyb osob, která zahrnují jak kontroly na vnějších hranicích (hlava II a přílohy), tak pravidla pro odstranění kontrol osob na vnitřních hranicích a obnovení těchto kontrol za určitých okolností (hlava III).

Článek 2

Většina definic uváděných v tomto článku je převzata z článku 1 schengenské úmluvy, i když bylo zapotřebí v některých případech upřesnit nebo rozvést některé z existujících definic nebo přidat nové. Musely být také změněny tak, aby zohledňovaly rámec Společenství a terminologii (např. „členské státy“ místo „smluvní strany“).

Je zřejmé, že odkazy na „členské státy“ v definicích a obecně v celém znění návrhu by měly být chápány zaprvé ve světle schengenského protokolu, pokud jde o používání schengenského acquis Spojeným královstvím a Irskem (viz výše uvedený bod 5), a zadruhé článku 3 Smlouvy o přistoupení, který upravuje uplatňování schengenského acquis novými členskými státy ve dvou etapách (bod 6 výše). Navíc je třeba vzít v úvahu i zvláštní postavení Norska a Islandu ve vztahu k schengenskému acquis, jak je vysvětleno v bodu 5 výše. V důvodové zprávě se pojem „schengenské státy“ používá čistě z praktických důvodů pro odkazování na státy, které v celém rozsahu uplatňují schengenské acquis v souladu se Smlouvami a různými protokoly, které jsou k nim připojeny.

Definice „vnitřních hranic“ a „vnějších hranic“ je v zásadě převzata z článku 1 schengenské úmluvy, který vnitřní hranice definuje jako pozemní hranice smluvních stran, jakož i jejich letiště pro vnitřní lety a jejich námořní přístavy pro pravidelná trajektová spojení. Byl zde přidán pojem „jezerní přístav“, aby byla zahrnuty

případy, kdy je jezero obklopeno jedním nebo více členskými státy (např. jezero Constance, které je obklopeno Německem, Rakouskem a Švýcarskem)[28].

Definice „vnitřního letu“ je též převzata z článku 1 úmluvy a pokrývá veškeré lety začínající a končící výhradně na území schengenských států.

Byla zde přidána definice „pravidelného trajektového spojení“, protože tvoří součást definice vnitřních hranic. Je převzata z platné definice v části příručky, která se zabývá kontrolou námořního provozu (bod 3.4.1.5. části II), i když v upravené podobě, aby byla v souladu s platným právem Společenství[29].

Pojem „státní příslušník třetího státu“ je definován automaticky tím, že vylučuje občany Evropské unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy o ES. Zahrnuje tak i uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti.

Definice „státního příslušníka třetího státu vedeného jako osoba, které má být odepřen vstup“, je převzata ze schengenské úmluvy a označuje jakéhokoli státního příslušníka třetího státu, který je podle článku 96 veden jako osoba, které má být odepřen vstup, v Schengenském informačním systému.

Pojem „osoby mající právo na volný pohyb ve Společenství“ je oproti úmluvě novinkou a vztahuje se na:

– občany Unie ve smyslu čl. 17 odst.1 Smlouvy o ES a státní příslušníky třetích států, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, jenž má právo na volný pohyb, jak stanoví směrnice 2004/38/ES ze dne 29.dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků na volný pohyb a pobyt na území členských států, která uvádí podrobně práva těchto kategorií osob (viz komentář k článku 3);

– státní příslušníky třetích států a jejich rodinné příslušníky, bez ohledu na jejich státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito třetími státy na straně druhé mají rovnocenná práva volného pohybu jako občané Unie. Patří sem státy, které jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarská konfederace.

Definice „hraničního přechodu“ je převzata z článku 1 schengenské úmluvy a znamená místo určené příslušnými orgány pro překračování vnějších hranic.

Pojem „hraniční kontrola“ je převzat z článku 1 schengenské úmluvy a znamená kontrolu na hranicích, která se provádí výhradně z důvodu zamýšleného překročení hranice. Pro upřesnění smyslu a rozsahu, obecný pojem hraniční kontroly zahrnuje:

– kontroly na určeném hraničním přechodu, a

---

[28] Aniž jsou dotčena probíhající jednání se Švýcarskou konfederací, jejichž cílem je přidružení k uplatňování schengenského acquis.

[29] Směrnice 2002/6/ES ze dne 18. února 2002 ze dne 18. února 2002 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do a/nebo odplouvajících z přístavů členských států Společenství (Úř. věst. L 67, 9.3.2002, s. 31) a směrnice Rady 98/41/ES ze dne 18. června 1998 o registraci osob na palubách osobních lodí provozujících dopravu do nebo z přístavů členských států Společenství (Úř. věst. L 188, 2.7.1998, s. 35).

– ostraha hranic mimo schválené hraniční přechody.

Definice „hraniční stráž“ se uvádí pro snadnější odkazování na vnitrostátní orgány odpovědné za plnění úkolů souvisejících s kontrolou hranic podle vnitrostátních zákonů jednotlivých členských států.

Definice „malého pohraničního styku“ je oproti schengenské úmluvě novinkou a odkazuje na článek 3 návrhu nařízení o zavedení režimu malého pohraničního styku na vnějších pozemních hranicích členských států předloženého Komisí, o kterém v současné době probíhá diskuse (KOM(2003)502 v konečném znění, 2003/0193(CNS)).

Definice „dopravce“ je celá převzata z čl. 1 odst. 2 schengenské úmluvy a vztahuje se na všechny fyzické nebo právnické osoba, které profesionálně provozují přepravu osob vzdušnou, námořní nebo pozemní cestou.

Definice „povolení k pobytu“ je převzata z čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 1030/2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí[30]. Tato definice je sama převzata z článku 1 schengenské úmluvy, i když z důvodu vyloučení jakékoliv dvojznačnosti přidává ustanovení, že definice „povolení k pobytu“ se nevztahuje na víza. Ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. a) bodu iii) nařízení (ES) č. 1030/2002, které vylučuje některá povolení k pobytu vydávaná členskými státy, v nichž se neuplatňuje článek 21 (konkrétně Spojené království, ačkoliv uplatňuje nařízení (ES) č. 1030/2002), se nepřebírá, jelikož nesouvisí s účely tohoto nařízení.

Tyto poslední tři definice jsou převzaty ze současného platného bodu 3.4.1. části II Společného příručky.

Článek 3

Tento článek vymezuje rámec návrhu, který se vztahuje na všechny osoby překračující hranice členského státu, aniž by zasahoval do práv některých zvláštních kategorií osob vyplývajících z jiných právních nástrojů Společenství. Článek 134 schengenské úmluvy (od 1. května 1999 nepoužívaný) již stanovil, že „ustanovení této úmluvy se uplatňují, pouze pokud jsou slučitelná s právem Společenství“.

Z hlediska osob, na které se vztahují práva přiznaná právem Společenství, to znamená, že toto nařízení nemá vliv na ustanovení směrnice 2004/38/ES ze dne 29.dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků na volný pohyb a pobyt na území členských států, ani na současně platné dohody s některými třetími státy o volném pohybu osob (viz komentář k článku 2). Článek 5 stejné směrnice stanoví, že občané Unie mají právo opustit své území za účelem cesty do jiného členského státu s platným občanským průkazem nebo pasem (rodinní příslušníci, kteří nejsou státními příslušníky členského státu, mají v tomto ohledu stejné právo jako občan Unie, kterého doprovázejí nebo ke kterému se připojují, ačkoliv může být požadováno, aby měli vízum, které však musí být vydáno bezplatně a poskytovat veškeré výhody). Proto občané Unie a další osoby, které mají

[30] Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

právo volného pohybu Společenství, podléhají důkladným kontrolám stanoveným článkem 6 pouze tehdy, existují-li důkazy, že dotčená osoba představuje skutečnou, aktuální a dostatečně závažnou hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví v určitém členském státě. Toto se vztahuje i na odepření vstupu (článek 11 tohoto nařízení): osobám, na které se vztahují práva přiznaná právem Společenství, může být odepřen vstup pouze tehdy, existuje-li skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti v souladu s článkem 27 uvedené směrnice. Směrnice také upravuje procedurální záruky poskytnuté osobám, které mají právo volného pohybu Společenství, v případě, kdy je přijato rozhodnutí o odepření vstupu.

Co se týká uprchlíků a žadatelů o mezinárodní ochranu, odkazuje se především na práva přiznaná Ženevskou úmluvou ze dne 28.července 1951 o právním postavení uprchlíků ve znění Newyorkského protokolu ze dne 31. ledna 1967, a na různé nástroje práva Společenství týkající se mezinárodní ochrany, které byly přijaty nebo jsou přijímány.

Účelem odkazu na osoby s dlouhodobým trvalým pobytem ve smyslu směrnice 2003/109/ES je zajistit práva přiznaná touto směrnicí, jelikož se na osoby s dlouhodobým trvalým pobytem vztahují z hlediska trvalého pobytu v jiných členských státech lepší podmínky než na ostatní státní příslušníky třetích států.

Hlava II – Vnější hranice

Článek 4

Odstavce 1 a 2 jsou převzaty z čl. 3 odst. 1 schengenské úmluvy a bodů 1.3, 1.3.1, 1.3.2 a 1.3.3 Společné příručky (část I). Tato ustanovení stanoví obecný princip, že hranice lze překračovat zásadně jen na určených hraničních přechodech a v jejich provozní době, i když existují výjimky z tohoto pravidla, například v rámci režimu malého pohraničního styku, rekreačních projížděk na lodích nebo příbřežního rybolovu a pro vyloďující se námořníky. K tomu byla ještě připojena a definována současná praxe, kdy některé schválené hraniční přechody mohou být vyhrazeny pro obyvatele pohraničních oblastí v rámci režimu malého pohraničního styku. Toto je v souladu s návrhy Komise na zřízení režimu malého pohraničního styku (KOM(2003)502 v konečném znění).

Seznam určených hraničních přechodů je uveden v příloze I tohoto nařízení (v současné době příloha 1 příručky).

Odstavec 3 je verzí čl. 3 odst. 2 schengenské úmluvy, který se vztahuje na sankce za nepovolené překračování vnějších hranic, a je upraven tak, aby lépe vyhovoval postupům Společenství, aniž by tím byl dotčen princip. Byl přidán odkaz na mezinárodní závazky v oblasti ochrany. To se týká především článku 31 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků. Dotčený článek zakazuje trestné stíhání za nezákonný vstup nebo přítomnost uprchlíků, kteří při příchodu přímo z území, kde je ohrožen jejich život nebo svoboda ve smyslu článku 1, vstoupí nebo jsou přítomni na území bez povolení, pokud se neodkladně obrátí na příslušné orgány a uvedou řádný důvod pro svůj nezákonný vstup nebo přítomnost.

Článek 5

Odstavec 1 přebírá jednotné vstupní podmínky stanovené čl. 5 odst. 1 schengenské úmluvy. Členský stát, na jehož hranici se objeví státní příslušník třetí země, odpovídá za vstupní kontroly nejen ve vlastním zájmu, ale v zájmu všech ostatních schengenských států, jelikož v rámci schengenského prostoru již nejsou žádné další hraniční kontroly. Proto například zhodnocení hrozby pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost musí odrážet zájmy všech schengenských států a vycházet nejdříve z informací uložených v SIS, ale také z dalších relevantních informací získaných výměnou mezi příslušnými orgány.

Kromě podmínek stanovených schengenskou úmluvou se přidává nová podmínka, a to že dotčená osoba nesmí představovat hrozbu pro veřejné zdraví. Za určitých vymezených okolností je již nyní toto považováno za platný důvod pro odepření vstupu občanovi Unie (směrnice 64/221/EHS). Tuto podmínku přebírá nová směrnice 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků na volný pohyb a pobyt na území členských států, která upřesňuje, jak toto kritérium používat. Zahrnutí veřejného zdraví do tohoto nařízení přivádí oba předpisy do souladu a vyhýbá se rozdílnému zacházení s občany Unie a státními příslušníky třetích států.

Dokumenty platné pro překročení hranic jsou stanovené rozhodnutími výkonného výboru SCH/Com-ex (98)56 a SCH/Com-ex (99)14 ze dne 28. dubna 1999[31], která kromě jiného zavádějí *Tabulku cestovních dokladů opravňujících k překročení vnější hranice, do nichž lze vyznačit vízum*, pravidelně aktualizovanou generálním sekretariátem Rady.

Odstavec 2 odkazuje na přílohu II, pokud jde o vedlejší dokumenty a informace, které se používají k ověření splnění podmínek uvedených v odstavci 1. Taková dokumentace týkající se vstupu za účelem krátkodobého pobytu v členských státech by nepochybně neměla být vyžadována od státních příslušníků třetích států, kteří mají platné povolení k pobytu vydané členským státem. Existující kategorie vstupu (služební cesty, cesty za účelem turistiky apod.) se doplňují bodem, který se týká dokladů, které mají být předkládány osobami, na které se vztahuje režim malého pohraničního styku. To souvisí s dvěma návrhy Komise na vydání nařízení o vytvoření režimu místního pohraničního styku (KOM(2003) 502 v konečném znění), které mezi podmínkami pro povolení vstupu uvádějí i existenci „dokladů potvrzujících právní postavení obyvatele pohraniční oblasti a oprávněných důvodů pro časté překračování hranice … jako jsou rodinné svazky, společenské, kulturní nebo ekonomické důvody“. Je proto třeba alespoň orientačně uvést typy dokladů, které fakticky mohou být od obyvatelů pohraničních oblastí vyžadovány v rámci režimu malého pohraničního styku. Přidává se také bod, podle něhož státní příslušníci třetích států, na které se vztahuje vízová povinnost, musejí mít cestovní pojištění. Tento bod začleňuje s malými úpravami odstavec nedávno vložený do Společné příručky na základě rozhodnutí Rady o cestovním pojištění (rozhodnutí 2004/17/ES ze dne 22. prosince 2003).

[31] Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 207 a s. 298.

Odstavec 3 se týká kritérií pro posouzení prostředků na obživu. Odkazuje na přílohu III (současná příloha 10 příručky), kde jsou uvedeny referenční částky požadované pro překročení hranice, které každoročně stanovují vnitrostátní orgány.

Princip obsažený v odstavci 4 není výslovně vyjádřen v článku 5 schengenské úmluvy, ale vyplývá z článku 21 (který stanoví možnost, aby držitel povolení k pobytu vydaného v jednom schengenském státě cestoval do jiného schengenského státu na dobu do tří měsíců). Zmiňuje se o něm i platný bod 6.2 části II příručky.

Odstavec 5 přebírá čl. 5 odst. 3 schengenské úmluvy o povolení průjezdu státních příslušníků třetích států, kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo oprávnění nebo víza platného pro jeden nebo více vstupů vydaného jedním z členských států, a to i když nesplňují všechny podmínky pro vstup, pokud jejich jména nejsou uvedena na vnitrostátním seznamu osob, kterým má být odepřen vstup do členského státu, jehož hranice se chystají překročit.

Odstavec 7 stanoví, že povolení k pobytu a oprávnění, na která odkazují odstavce 4 a 5, pokrývají veškerá povolení k pobytu vydaná členskými státy (dne 12. srpna nebo později) podle jednotného formátu daného nařízením (ES) č. 1030/2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu a všechna ostatní povolení k pobytu a oprávnění a zpětná víza, na která odkazuje příloha 4 Společné konzulární instrukce.

Článek 6

Tento článek, který v podstatě přejímá čl. 6 odst.1 a odst. 2 schengenské úmluvy a bod 1.2 části II Společné příručky, stanoví jednotné zásady pro provádění hraničních kontrol.

Odstavec 2 konkrétně stanoví, že všechny osoby překračující vnější hranice, včetně občanů Unie, musejí být podrobeny kontrole, jejímž účelem je zjištění jejich totožnosti na základě předložení cestovních dokladů. Dále se stanoví, že kontroly musí být prováděny jednotlivými členskými státy v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy a mohou se též týkat vozidel a předmětů v držení osob překračujících hranice. Pro účely tohoto nařízení jsou však kontroly vozidel a předmětů patřících osobám, které překračují vnější hranice, určené pouze k ověření dodržování podmínek stanovených článkem 5, především vztahujících se na nezákonné přistěhovalectví (například kontroly, která ověřuje, zda ve vozidle nejsou ukryti nezákonní přistěhovalci) a možného ohrožení vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku v členských státech (například kontroly, zda osoba nemá v držení zbraně nebo jiné nebezpečné předměty). Nevylučuje však ani jiné typy kontrol (například celní, veterinární nebo fytosanitární kontroly), které se provádějí na základě příslušných právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů.

Při vstupu na území a při jeho opuštění musí být státní příslušníci třetích států podrobeny důkladné kontrole (odstavec 3), aby se ověřil účel jejich návštěvy a zajistilo, že nepředstavují hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost a veřejné zdraví členských států.

Jak již bylo uvedeno (komentář k článku 3), důkladné kontroly by neměly být prováděny u osob vykonávajících právo volného pohybu Společenství, pokud neexistují důkazy o tom, že dotčená osoba představuje skutečnou, aktuální a

dostatečně závažnou hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví v členském státě.

Co se týká praktických podrobností ohledně kontroly osob, odkazuje odstavec 4 na přílohu IV.

Článek 7

Tento článek je novelizovanou verzí platného čl. 6 odst. 2 písm. e) schengenské úmluvy. Nové znění, zvláště tam, kde se možnost provádění kontrol omezuje na „nepředvídatelné a výjimečné situace“, je převzat z návrhu Komise, týkajícího se požadavku, aby příslušné orgány členských států systematicky razítkovaly cestovní doklady státních příslušníků třetích států (KOM(2003)664 ze dne 6. listopadu 2003). Navíc je z tohoto návrhu převzata i možnost razítkování cestovních dokladů státních příslušníků třetích států i tam, kde kontroly jsou zmírněny.

Odstavec 3 stanoví, že podrobná pravidla pro zmírnění kontrol a kritéria pro stanovení priorit jsou uvedena v příloze V. Podle současných předpisů mají vstupní kontroly přednost před kontrolami výstupními.

Článek 8

Tento nový článek obsahuje horizontální ustanovení o zřízení oddělených pruhů na hraničních přechodech a minimální údaje, které mají být uvedeny na značkách. V současné době požadavek na existenci oddělených kontrolních pruhů, které umožňují rozlišení průchodu osob, které mají právo volného pohybu ve Společenství, od těch, kteří jsou státními příslušníky třetích států, podle rozhodnutí schengenského výkonného výboru SCH/Com-ex (94)17, rev. 4[32], platí pouze v případě mezinárodních letišť. Toto rozhodnutí stanoví jednotné minimální označení pro rozlišení mezi občany EU a jinými státními příslušníky. V případě námořních hranic, a konkrétně kontrol cestujících na palubách trajektů, platná část II, bod 3.4.4.5 příručky stanoví, že „tam, kde je to možné, by se měly provést příslušné konstrukční úpravy“, aby se zajistilo rozlišení mezi kontrolami prováděnými u občanů EU a EHP a kontrolami u státních příslušníků třetích států. Ve svém současném znění se pravidla nezmiňují o vytvoření oddělených pruhů na pozemních hranicích.

Tento nový článek se tak zakládá na stávajících ustanoveních, přihlíží však i k diskusím zahájeným během roku 2003 v rámci pracovní skupiny pro hranice, a zvláště pak k návrhu přijmout rozhodnutí Rady, které by stanovilo minimální údaje, které mají být uvedeny na označeních hraničního přechodu[33], a k závěrům Rady týkajícím se zavedení oddělených pruhů na vnějších hraničních přechodech[34].

Povinnost zřídit oddělené pruhy na mezinárodních letištích se zachovává. Zřízení oddělených pruhů na námořních a pozemních hraničních přechodech členských států je i nadále dobrovolné. Zvláštní ustanovení týkající se uspořádání pruhů jsou obsažena v příloze X (viz komentář níže).

---

32 Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 168.
33 Dokument Rady 16184/03 FRONT 186 COMIX 769.
34 Dokument Rady 8498/03.

Obsah výše uvedeného návrhu týkající se minimálních požadovaných údajů na značkách byla začleněna kvůli potřebě zahrnout švýcarské státní příslušníky a členy jejich rodin mezi osoby, které mají právo volného pohybu ve Společenství, poté, co 1. června 2002 vstoupila v platnost dohoda o volném pohybu osob uzavřená se Švýcarskem. Osoby, které mají právo volného pohybu ve Společenství, mohou používat i jiné pruhy, které již nejsou označeny „NON EU/EEA“, nýbrž „ALL PASSPORTS“. Vzory těchto označení jsou uvedeny v příloze VI.

Členské státy musí uzpůsobit všechna označení na hraničních přechodech do 31. května 2009, avšak všude tam, kde se stávající značky vymění nebo kde se umístí nové značky před tímto datem, musí již být dodrženy zde stanovené požadavky na minimální označení. Toto se též přebírá z výše uvedeného návrhu.

Na hranicích mezi členskými státy, které dosud nezrušily kontroly na společné hranici vzhledem k dvouetapovému zavádění schengenského acquis, je použití tohoto článku dobrovolné. Důvodem je vyhnout se kladení požadavku na členské státy, aby uskutečnily nepřiměřené investice na hranicích, které vzhledem ke své povaze budou pouze dočasně sloužit jako hranice vnější.

Článek 9

Razítkování cestovních dokladů se v současné době řídí bodem 2.1 části II Společné příručky. V souladu s výše uvedeným návrhem týkajícím se vyznačování razítek, se nyní stanoví povinnost razítkovat cestovní doklady „systematicky“ při vstupu (odstavec1).

Odstavec 2 stanoví výjimky ze zásady vyznačování razítek v cestovních dokladech státních příslušníků třetích států: kromě toho, že přejímá výjimky uvedené v bodech 2.1.1, 2.1.5 a 2.1.6 části II příručky, stanoví také výjimku z vyznačování razítek u osob, na které se vztahuje režim malého pohraničního styku, z důvodu důsledného dodržování výše uvedených návrhů týkajících se malého pohraničního styku a vyznačování razítek.

U výstupních razítek odstavec 3 stanoví, že musí být systematicky vystavována u dokladů opatřených stálým vstupním vízem s úhrnným limitem na trvání pobytů.

Odstavec 4 odkazuje na přílohu VII obsahující praktická pravidla pro vyznačování razítek. Postup při razítkování dokladů a tvar a vlastnosti razítka se nezměnily, byla však přidána ustanovení, která odrážejí závěry Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 5. a 6. června 2003 ohledně zvláštních bezpečnostních znaků jednotných vstupních a výstupních víz (dokument Rady 9390/03 FRONT 60 COMIX 308). Tato ustanovení kromě jiného stanoví, že je třeba často měnit bezpečnostní kódy a že stejný bezpečnostní kód nesmí platit déle než jeden měsíc. Byl též vytvořen systém pro výměnu informací o bezpečnostních kódech používaných na razítkách a o ztracených a ukradených razítkách, přičemž informace se mají vyměňovat kromě jiného prostřednictvím vnitrostátních kontaktních center odpovědných za výměnu informací o bezpečnostních kódech na vstupních a výstupních razítkách používaných na hraničních přechodech (dokument Rady 7221/03 FRONT 23 COMIX 147 (EU VYHRAZENÉ)).

Článek 10

Tento článek se vztahuje na ostrahu „zelené“ hranice a přejímá čl. 6 odst. 3 schengenské úmluvy a bod 2.2 části II Společné příručky. Podrobná pravidla, kterými se řídí ostraha hranic, mají být přijata postupem projednávání ve výboru stanoveném v článku 30 tohoto nařízení.

Článek 11

Odstavec 1 přebírá čl. 5 odst. 2 schengenské úmluvy, který se vztahuje na odepření vstupu státním příslušníkům třetích států, kteří nesplňují všechny podmínky vstupu stanovené článkem 6 tohoto nařízení, včetně ustanovení, že členský stát může ve výjimečné situaci povolit vstup z humanitárních důvodů, z důvodu národního zájmu nebo kvůli mezinárodním závazkům.

Odstavec 2 se týká případů, kdy osobě bez víza - která tak neplní veškeré podmínky pro povolení vstupu - která však splňuje podmínky stanovené článkem 1 nařízení (ES) č. 415/2003, je možné vydat vízum na hranici. Toto se týká lidí, kteří z nepředvídatelných důvodů nemohli požádat o vízum dopředu, kteří však splňují všechny ostatní podmínky pro povolení vstupu a u nichž je zajištěn jejich návrat do země původu, případně tranzit. Bod 5 a 5.1 části II příručky se nahrazuje poté, co vstoupilo v platnost nařízení (ES) č. 415/2003, a to odkazem na uvedené nařízení.

Odstavec 3 přebírá body 1.4.1 a 1.4.2 části II Společné příručky. Obsahuje též odkaz na standardní formulář v části B přílohy VIII, kterým státní příslušník třetího státu bere na vědomí rozhodnutí o odepření vstupu. Tatáž příloha (část A) uvádí podrobná pravidla vztahující se na odepření vstupu.

Odstavec 4 stanoví povinnost hraniční stráže zajistit, aby státní příslušník třetího státu, kterému byl odepřen vstup, nevstoupil na území dotčeného členského státu.

Článek 12

Tento článek přebírá čl. 6 odst. 4 a odst. 5 schengenské úmluvy, který vyžaduje, aby členské státy „poskytly dostatečný počet vhodných pracovníků“, přidává však myšlenku, že i „zdroje“ musí být odpovídající, aby bylo možné provádět na vnějších hranicích kontroly na vysoké úrovni.

Článek 13

Ustanovení čl. 13 odst. 1 přejímá body 1.1.1 a 1.1.2 části II Společné příručky; vyžaduje pouze, aby ostrahu ve smyslu tohoto nařízení prováděly služby členského státu odpovědné za provádění výkonu hraniční stráže v souladu s vnitrostátními zákony, přičemž hraniční stráže budou mít pravomoci hraniční policie i pravomoc zahájit trestní řízení.

Odstavec 3 stanoví, že seznam vnitrostátních služeb odpovídajících za provádění výkonu hraniční stráže podle vnitrostátních zákonů jednotlivých členských států je uveden v příloze IX nařízení, nikoliv v samotném textu nařízení, jak je tomu u Společné příručky.

Odstavec 4 je novým ustanovením, které vyžaduje, aby členské státy, kde dle vnitrostátních zákonů odpovídá za výkon hraniční stráže několik služeb, zajistily koordinaci a spolupráci všech takových služeb, která je nezbytná pro efektivní ostrahu hranic.

Článek 14

Tento článek nahrazuje článek 7 schengenské úmluvy a body 4, 4.1 a 4.2 části II Společné příručky, které se vztahují na spolupráci mezi členskými státy za účelem účinného uplatňování hraničních kontrol. Místo aby přebíral současná ustanovení, odkazuje na budoucí Evropskou agenturu pro řízení operační spolupráce na vnějších hranicích, která se bude zabývat úkoly operační spolupráce mezi členskými státy včetně výměny informací, harmonizace pokynů a společné složky výcviku hraničních stráží, koordinace společných operací členských států a řízení společného technického vybavení.

Článek 15

Toto je nový článek inspirovaný současnou praxí a závěry Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 27. a 28. listopadu 2003[35], týkající se přijetí flexibilních opatření v oblasti hraniční kontroly na pozemních hranicích v období přípravy na rozšíření Unie.

Vzhledem k dvouetapovému postupu při zavádění schengenu (viz bod 6) nebudou nové členské státy uplatňovat schengenské acquis okamžitě po vstupu a nadále se budou provádět kontroly osob na společných hranicích mezi starými a novými členskými státy a mezi novými členskými státy, dokud nové členské státy nezačnou uplatňovat plně schengenské acquis. Pravidla použitelná na těchto hranicích, které lze považovat za „dočasné vnější hranice“, budou stejná jako ta, která platí na schengenské vnější hranici.

Odstavec 1 proto stanoví, že členské státy, které neuplatňují článek 18 a tudíž dosud nezrušily kontroly na společné pozemní hranici, mohou, až do dne, kdy začnou uplatňovat tento článek, provádět společnou ostrahu těchto společných hranic při dodržování zásad a kritérií stanovených tímto nařízením pro kontroly na vnější hranici. Členské státy mohou mezi sebou uzavírat dvoustranné dohody upravující jejich společné kontroly, musí však o nich informovat Komisi.

Kapitola 4 – Zvláštní podrobné předpisy pro hraniční kontroly a konkrétní postupy

Článek 16

Tento článek odkazuje na přílohu X ohledně zvláštních podrobných pravidel pro různé typy hranic (pozemní, vzdušné a námořní) a různé typy dopravy používané při překračování vnějších hranic členských států. Podrobný komentář k hlavním změnám oproti stávajícím ustanovením:

[35] Dokument Rady 15013/03 FRONT 164 COMIX 704, 19.11.2003.

Pozemní hranice

Bod 1.1 se zabývá kontrolami silničního provozu a začleňuje část II bod 3.1. Společné příručky. Toto se doplňuje ustanoveními o možnosti vytvoření oddělených pruhů pro účely kontroly, což přihlíží k závěrům Rady ze dne 8. května 2003 (viz též poznámky k příslušným horizontálním ustanovením).

Vytvoření oddělených pruhů pro kontroly není u pozemních hraničních přechodů povinné, a na členských státech je ponecháno rozhodnutí, zda to považují za vhodné a zda to okolnosti, především místní provoz, dovolují. Navíc mohou příslušné orgány členských států oddělené pruhy kdykoliv zrušit ve „výjimečných situacích" a tam „kde to vyžadují dopravní podmínky a infrastruktura" (též převzato z výše uvedených závěrů Rady).

Pokud se však členský stát rozhodne využívat oddělené pruhy na pozemních hraničních přechodech, musí používat jednotné minimální značení uvedené v článku 8.

Členské státy mohou též zřídit oddělené pruhy pro osoby, na které se vztahuje režim malého pohraničního styku. Toto je v souladu s výše uvedenými návrhy nařízení o malém pohraničním styku.

Bod 1.2 se vztahuje na železniční dopravu a začleňuje část II bod 3.2 příručky. Tato část nebyla podrobena větší změně, byly provedeny pouze formální a stylistické úpravy pro větší jasnost.

Vzdušné hranice

Bod 2 přílohy X začleňuje body 3.3, 3.3.1 až 3.3.7 části II příručky (s výjimkou neužívaných nebo zbytečných ustanovení, jako je reprodukování článku 4 schengenské úmluvy nebo příklady), některé části rozhodnutí SCH/Com-ex (94)17 rev. 4 a pokyny týkající se zlepšení účinnosti kontrol prováděných u mezinárodních civilních letů (cestujících na soukromých letech) přijaté pracovní skupinou pro hranice dne 5. června 2003[36].

Bod 2.1 tohoto oddílu stanoví postupy při kontrole cestujících na mezinárodních letištích.

Aby bylo možné rozlišit cestující na vnitřních linkách, na které se kontroly nevztahují, od cestujících z ostatních linek, kteří kontrolám podrobeni být musejí, je třeba přijmout opatření pro fyzické oddělení přílivu cestujících. Pro splnění tohoto požadavku musejí příslušné orgány členských států ve spolupráci s provozovatelem letiště vytvořit vhodnou infrastrukturu. V praxi to lze učinit tak, že se prostory, kde se kontroly provádějí, rozdělí příčkami anebo se použijí oddělené terminály.

Poté se určí místo, kde se provádí kontrola osob a zavazadel, a to především u transferových letů.

[36] Dokument Rady 8782/1/03 REV 1.

Stanoví se též, že kontroly osob se běžně provádějí mimo prostor letadla a členské státy proto musí přijmout v dohodě a ve spolupráci se správou letiště a dopravci vhodná opatření, která zajistí nasměrování cestujících k zařízením sloužícím pro účely kontroly. Zvláštní pravidla týkající se kontrol posádek uvádí příloha XI.

Na závěr, pokud je letadlo na mezinárodní lince (nebo cizí letadlo) přinuceno přistát z důvodů vyšší moci nebo hrozícího nebezpečí nebo na pokyn orgánů v místě, kde k tomu nemá oprávnění, může v letu pokračovat jen poté, co k tomu orgány odpovídající za hraniční kontrolu vydají povolení. Za žádných okolností nelze činit jakékoliv výjimky z příslušných pravidel o kontrole cestujících.

Bod 2.2 stanoví konkrétní postupy pro kontroly na letištích, která nemají status mezinárodních letišť. Vzhledem k tomu, že na letištích tohoto typu je podstatně menší provoz než na mezinárodních letištích, není obvykle třeba přijímat příslušná opatření pro fyzické oddělení cestujících nebo pro zajištění stálé přítomnosti hraniční stráže. Nařízení (ES) č. 2320/2002, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví, zůstává touto výjimkou nedotčeno stejně jako především povinnost členských států provádět inspekci/filtrování cestujících, aby se zabránilo vnášení zakázaných předmětů do uzavřených bezpečnostních zón, kam je kontrolovaný přístup, nebo na palubu letadel. Je třeba také zaručit možnost pohotového nasazení pracovníků provádějících kontroly. Ředitel letiště, které nemá status mezinárodního letiště, musí proto příslušným orgánům oznámit s dostatečným předstihem přílet a odlet letadla na trase mezinárodního letu.

Bod 2.3 spojuje body 3.3.5 a 3.3.7 příručky, které se týkají soukromých letů (včetně bezmotorových letadel, ultralehkých letadel apod.), s náležitým ohledem na výše zmíněné pokyny pro zlepšení účinnosti kontrol prováděných v mezinárodním civilním letectví přijaté pracovní skupinou pro hranice.

Ve srovnání se stávajícími ustanoveními zavádí tato kapitola povinnost kapitána odeslat před startem hraničním orgánům členského státu určení a příletu obecné prohlášení obsahující letový plán (podle přílohy 2 úmluvy o mezinárodním civilním letectví) a informace o totožnosti cestujících.

Pokud navíc soukromý let přilétající ze třetího státu a směřující do členského státu provede mezipřistání na území jiného členského státu, musí příslušné orgány členského státu, na jehož území letadlo přistane, provést kontrolu a na výše uvedené obecné prohlášení vyznačit vstupní razítko, aby byl cílový členský stát uvědomen, že již byla provedena vstupní kontrola.

V každém případě, kdy existuje nejistota o původu nebo místa určení soukromého letadla (tedy nejistota, zda se jedná o vnitřní let), musí být provedena kontrola dotčených osob. Toto pravidlo se vztahuje jak na mezinárodní letiště, tak na letiště, která mezinárodní status nemají.

Závěrem se stanoví, že pravidla vztahující se na bezmotorová letadla, ultralehká letadla, vrtulníky apod. jsou dána vnitrostátními předpisy, případně dvoustrannými dohodami.

Námořní hranice

Tento oddíl, konkrétně kapitola týkající se kontrol námořní dopravy (kapitola 3.1.), byl důkladně přepracován v důsledku potíží, které nastaly při provádění stávajících ustanovení příručky, zvláště během schengenských hodnocení. Přihlédlo se též k bodům, na které upozornila studie proveditelnosti zabývající se kontrolami na námořních hranicích Evropské unie, vypracovaná poradenskou firmou Civipol Conseils, která oznámila svá zjištění v červenci 2003. Ustanovení tohoto oddílu dále obsahují obsah programu opatření pro boj proti nezákonnému přistěhovalectví přes námořní hranice členských států Evropské unie, který přijala Rada dne 27. listopadu 2003[37] a který odráží diskuse k této části textu, které proběhly na neformální schůzce vnitrostátních odborníků konané dne 4. prosince 2003.

Bod 3.1 začleňuje celý stávající bod 3.4 části II Společné příručky, který se vztahuje na kontroly námořní dopravy.

Nepovažovalo se za nutné reprodukovat některé definice obsažené ve stávajícím bodu 3.4.1. (například „námořní doprava“, „cestující“, „posádka“). Ostatní definice – „pravidelné trajektové spojení“, „zábavní plavby“, „rekreační plavby“ a „příbřežní rybolov“ – se přejímají z článku 2.

Nový bod 3.2 přílohy X seskupuje konkrétní postupy pro určité typy lodní dopravy uvedené v bodu 3.4.4 příručky. Z definice vnitřních a vnějších námořních hranic (viz článek 2 tohoto nařízení) vyplývá, že přístavy jsou zpravidla vždy považovány za vnější hranice, a proto každé plavidlo musí být při každém vstupu a výstupu zkontrolováno, jelikož nelze zjistit, co se děje mimo přístav, ať již v teritoriálních nebo mezinárodních vodách (nalodění nebo vylodění osob nebo zboží). Přesto lze vzhledem k charakteru některých typů lodní dopravy upustit od systematických kontrol.

Bod 3.4.4.1 Společné příručky nebyl do tohoto oddílu zahrnut, jelikož se zabývá pravidelnými přepravními službami mezi dvěma schengenskými přístavy, a proto se týká překračování vnitřních nikoliv vnějších hranic.

Body 3.2.1 až 3.2.3 se zabývají pohybem zábavních lodí. Odpovídají stávajícímu bodu 3.4.4.2, který byl doplněn tak, aby začlenil politické linie vytyčené programem opatření pro boj proti nezákonnému přistěhovalectví přes námořní hranice a doporučení týkající se zábavních plaveb zahrnuté do schengenského katalogu. Kontroly cestujících na zábavních lodích se provádějí pouze v prvním a posledním přístavu, které se nacházejí v schengenském prostoru, lze je však provádět i v jiných přístavech, a to podle posouzení nebezpečí nezákonného přistěhovalectví. Je též stanoveno, jakým způsobem se má zacházet s osobami, kterým musí být odepřen vstup na území.

Body 3.2.4 a 3.2.7 odpovídají bodu 3.4.4.3, který se vztahuje na rekreační plavby. Zahrnují též nová ustanovení, která se zakládají na doporučeních, která jsou uvedena ve výše zmíněném programu opatření a v schengenském katalogu. Rekreační lodě musí kotvit ve schváleném vstupním přístavu, přičemž orgány odpovědné za

[37] Dokument Rady 15445/03 FRONT 172 COMIX 731.

kontroly musí být informovány v případě nedodržení tohoto pravidla ve výjimečné situaci nebo z důvodu vyšší moci. Příslušným orgánům musí být předán doklad obsahující veškeré technické charakteristiky lodi a jména osob na palubě. Určité ohledy se vztahují na osoby, které se vydávají na denní zábavní výlety lodí a které jsou příslušným orgánům známy, kromě situací, kdy si to vyžádá zhodnocení nebezpečí nezákonného přistěhovalectví.

Body 3.2.8 a 3.2.9 se zabývají pobřežním rybolovem (stávající bod 3.4.4.4 společné příručky) a začleňují podobné úpravy jako v předcházejících bodech. Kontroly lodí provádějících příbřežní rybolov, které se denně nebo téměř denně vracejí do přístavu, se nemají provádět systematicky, kromě situací, kdy si to vyžádá zhodnocení nebezpečí nezákonného přistěhovalectví. Kapitán lodě musí příslušným orgánům oznámit všechny změny posádky a přítomnost všech cestujících.

Bod 3.2.10 přebírá téměř doslovně bod 3.4.4.5 Společné příručky, který se týká pravidelných přepravních služeb, na které se vztahují kontroly.

Bod 3.3 se vztahuje na vnitrozemní vodní cesty a odpovídá bodu 3.5 části II příručky a nemění se. V praxi se pro tento typ lodní dopravy obdobným způsobem použijí stejná pravidla jako pro kontroly na námořních hranicích, s nutnými úpravami podrobností.

Článek 17

Tento článek stanoví možnost zavedení zvláštních postupů pro kontrolu určitých kategorií osob včetně posádek letadel, námořníků, držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů, členů mezinárodních organizací, pracovníků na hranicích a nezletilých dětí. Tyto konkrétní postupy popisuje příloha XI. Tato příloha přebírá některá ustanovení bodu 6 části II příručky, s vyloučením bodů 6.1. (občané EU a jejich rodinní příslušníci), 6.2 (státní příslušníci třetích států, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného jiným členským státem). 6.3 (uprchlíci a osoby bez státní příslušnosti), 6.9 (skupinové zájezdy) a 6.10 (žádost o poskytnutí azylu předložena na hranici).

Bod 6.1 nebyl začleněn, protože, jak již bylo vysvětleno, pravidla pro vstup a pobyt, která se vztahují na obyvatele Unie a obecně na osoby mající právo volného pohybu Společenství, již upravují příslušná ustanovení práva Společenství. Není zde proto třeba opakovat ustanovení, která jsou již součástí jiných právních nástrojů Společenství. V každém případě článek 3 nařízení jasně stanoví, že práva osob, na které se vztahuje právo volného pohybu ve Společenství, nejsou dotčena ustanoveními tohoto nařízení.

Bod 6.2 byl již začleněn do čl. 6 odst. 4 nařízení.

Bod 6.3 nebyl začleněn, protože zaprvé uznávání cestovních dokladů státních příslušníků třetích států, včetně uprchlíků a osob bez státní příslušnosti, nebylo harmonizováno a je tudíž v pravomoci jednotlivých členských států, které se v současné době omezují na oznamování svých rozhodnutí v této oblasti generálnímu

sekretariátu Rady[38] (a navíc nebyla tato část ani aktualizována) a zadruhé, vízové požadavky na tuto kategorii osob jsou již stanoveny článkem 3 nařízení (ES) č. 539/2001 a není proto třeba sem vkládat konkrétní ustanovení. Zatřetí, druhý odstavec bodu 6.3.2 části II příručky („Držitelé cestovního dokladu pro osoby bez státní příslušnosti podléhají povinnosti mít vstupní vízum, pokud nemají povolení k pobytu vydané některým z schengenských států.“) je dokonce v rozporu s nařízením (ES) č. 539/2001, neboť toto druhé nařízení povoluje výjimku z vízové povinnosti vztahující se na držitele cestovního dokladu pro osoby bez státní příslušnosti vydaného třetím státem, na který se nevztahuje vízová povinnost a na jehož území pobývají v souladu se zákonem (druhá odrážka článku 3 téhož nařízení).

Bod 6.9, týkající se možnosti zmírnění kontrol účastníků skupinových zájezdů (a to především v případě autokarů převážejících poutníky nebo použitých pro školní zájezdy) se nepřejímá, protože je v rozporu s obecným systémem kontrol a zvláště s povinností systematicky vyznačovat razítka v cestovních dokladech při vstupu do schengenského prostoru.

Na závěr, bod 6.10 pouze stanoví, že pokud cizinec požádá o azyl na hranici, uplatní se vnitrostátní zákony dotčeného členského státu do doby, než se určí, kdo odpovídá za vyřízení žádosti o azyl, a je nadbytečný a rovněž nebyl začleněn. Navíc již článek 3 nařízení odkazuje na povinnosti členských států v oblasti azylové a mezinárodní ochrany.

Části, které naopak zahrnuty byly, jsou: bod 6.4 příručky, týkající se pilotů letadel a dalších členů posádky (bod 1 této přílohy), stávající bod 6.5 o námořnících (bod 2), stávající body 6.6 a 6.11 týkající se držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členů mezinárodních organizací (bod 3), stávající bod 6.7 o přeshraničních pracovnících (bod 4) a bod 6.8 týkající se nezletilých dětí (bod 5).

Piloti letadel

Bod 1, týkající se pilotů letadel a členů posádek, se podstatně nemění ve srovnání s bodem 6.4 příručky, který stanoví zvláštní režim (vycházející z přílohy 9 k Úmluvě o civilním letectví ze dne 7. prosince 1944, především z jejích bodů 3.74 a 3.75) pro držitele pilotní licence nebo osvědčení člena posádky. Přesto byla tato část přeformulována tak, aby jasně vyjádřila práva této kategorie osob, především jejich právo v rámci plnění povinností a na základě pilotní licence nebo osvědčení člena posádky, tj. bez povinnosti mít v držení pas a vízum, vstupovat na území obce, kde se nachází letiště a jít na jakékoliv letiště nacházející se na území členského státu.

Námořníci

Na druhé straně bod 2, týkající se námořníků, se oproti stávajícímu bodu 6.5 příručky podstatně mění, aby se vyjasnil smysl a rozsah ustanovení a aby se tato ustanovení aktualizovala v souladu s vývojem na mezinárodní úrovni (především s novou Ženevskou úmluvou č. 185, podepsanou dne 19. června 2003).

---

[38] Viz tabulka cestovních dokladů oprávňujících jejich držitele překročit vnější hranice, ke kterým může být připojeno vízum (Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (98)56 a SCH/Com-ex (99)14 ze dne 28. dubna 1999, ibid.).

Nový text stanoví, že námořníci, kteří jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka (odkaz na námořnickou knížku byl vymazán, jelikož není ani průkazem totožnosti, ani cestovním dokladem), vydaného v souladu s Londýnskou úmluvou z roku 1965 (FAL) a Ženevskou úmluvou č. 185, se mohou vylodit na břeh a zůstat v zóně přístavu, kde kotví jejich loď, anebo v přilehlých obcích, aniž by museli projít hraničním přechodem. Podmínkou je, aby tito námořníci byli na seznamu posádky lodě, ke které patří, který byl dříve předložen ke kontrole. K tomu přibyla povinnost provést vizuální kontrolu (tedy osobní) námořníků před odchodem na břeh, pokud to vyžaduje posouzení migračních a bezpečnostních rizik. Na druhé straně byla vymazána vízová povinnost, jelikož tato je již upravena čl. 4 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 539/2001 (různé jazykové verze příručky se navíc v tomto bodu liší: některé vyžadují, aby námořník měl vždy vízum, jiné pouze tehdy, „je-li to vhodné“.)

Povinnost splňovat všechny podmínky pro vstup, jak je stanoví článek 5 nařízení, platí pro námořníky, kteří hodlají pobývat mimo obce nacházející se v blízkosti přístavu. V konkrétních případech jsou však možné výjimky z této zásady, především z povinnosti mít vízum a mít dostatek prostředků na obživu. Námořníkům, kteří nemají vízum, může být toto vydáno na hranicích v souladu s nařízením (ES) č. 415/2003, které kromě toho, že stanoví případy a podmínky, za kterých lze (obecně) vízum vydat na hranici, obsahuje zvláštní ustanovení o vydávání tohoto typu víz námořníkům při tranzitu.

Hraniční stráže musí v každém případě zkontrolovat, zda dotčení námořníci splňují ostatní podmínky pro vstup, které stanoví článek 5, tedy zda vlastní platný cestovní doklad, zda nejsou v SIS označeny za osoby, jimž má být odepřen vstup, a zda nepředstavují hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví členských států. Je-li to nutné a vhodné, musí hraniční stráže také zkontrolovat některé další položky, jako například písemné prohlášení majitele lodi nebo zástupce dotčeného majitele, písemné prohlášení příslušných diplomatických nebo konzulárních orgánů, důkazy získané jako výsledek konkrétního ověření provedeného policejními orgány, případně dalšími příslušnými správními orgány.

Držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací

Bod 3 se vztahuje jak na stávající bod týkající se držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů, tak na bod obsahující úpravu vztahující se na držitele dokladů vystavených některými mezinárodními organizacemi, jelikož se na obě tyto kategorie vztahují podobná pravidla (stávající rozdíly byly zachovány). Doklady vydané mezinárodní organizací pro účely této kapitoly jsou: propustky vydané OSN (a podřízenými agenturami), Evropským společenstvím a Euratomem, legitimace vydaná generálním tajemníkem Rady Evropy a doklady vydané velitelstvím NATO (konkrétně vojenský průkaz totožnosti doplněný cestovním příkazem anebo individuální nebo skupinový služební rozkaz).

Vzhledem k výsadám a imunitě, které se na tyto kategorie osob vztahují, lze těmto osobám poskytnout na hraničních přechodech výhody ve formě přednostního odbavení před ostatními cestujícími a zpravidla není od těchto osob požadováno, aby prokázaly, že vlastní dostatečné prostředky na obživu. Jejich právní postavení je však

automaticky nevylučuje z vízové povinnosti: osvobození držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů je podle čl. 4 odst. 1 písm a) nařízení (ES) č. 539/2001 v pravomoci jednotlivých členských států.

Rovněž je stanoveno, že držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů nelze za žádných okolností odepřít vstup na území, aniž by hraniční stráže nejdříve informovaly příslušné vnitrostátní orgány, a to i tehdy, je-li dotčená osoba označena v systému SIS za nežádoucí.

V čl. 17 odst. 2 se odkazuje na průkazy vydávané ministerstvem zahraničních věcí akreditovaným členům diplomatických misí a konzulárních zastoupení a členům jejich rodin, jejichž vzory uvádí příloha XII (stávající příloha 13 příručky). Tyto průkazy, které jsou rovnocenné povolení k pobytu, umožňují jejich držitelům, mají-li zároveň platný cestovní doklad, překračovat hranice členských států aniž by museli žádat o vízum.

Při provádění kontrol musí samozřejmě hraniční stráž požádat dotčenou osobu, aby předložila důkaz statusu diplomata anebo alespoň nároku na výsady, imunitu nebo výjimky, a v případě pochybnosti je možné též učinit další dotaz u příslušného ministerstva zahraničních věcí.

Přeshraniční pracovníci

Bod 4 přidává k stávajícímu znění, které se týkalo možnosti provádět jen namátkové kontroly u přeshraničních pracovníků, zásadu, že z důvodu praktického zjednodušení zavedeného v rámci režimu malého pohraničního styku zavádí pro přeshraniční pracovníky právo překračovat hranice na konkrétních hraničních přechodech anebo vyhrazenými pruhy a výjimku z povinnosti nechat si orazítkovat cestovní doklad. Toto řešení je odpovědí na skutečnost, že přeshraniční pracovníci nemohou být ošetřeni návrhy na režim malého pohraničního styku, které se vztahují pouze na krátkodobé pobyty.

Nezletilé osoby

Bod 5, týkající se nezletilých osob (stávající bod 6.8), především stanoví, že na tuto kategorii osob se vztahují stejné vstupní a výstupní kontroly jako na dospělé osoby. Stávající ustanovení byla zpřísněna na základě iniciativy italského předsednictví dne 2. prosince 2003 (dokument Rady 13124/03 FRONT 133 COMIX 588). V případě nezletilých osob s doprovodem se přidává povinnost, aby hraniční stráže provedly další kontroly (oddělené pohovory s nezletilou osobou, pokud je to nutné) tam, kde je oprávněný důvod domnívat se, že nezletilá osoba byla nezákonně odvedena z péče osoby, do jejíž rodičovské péče byla podle zákona svěřena.

U nedoprovázených nezletilých osob, a to zvláště při výstupních kontrolách, musí též hraniční stráž zajistit (prostřednictvím důkladného ověření cestovních dokladů a vedlejších dokladů uvádějících důvody a informace o cestě), aby tyto osoby neopustily území bez povolení osoby (osob), kterým byly svěřeny do rodičovské péče.

Hlava III – Vnitřní hranice

Článek 18

Ustanovení čl. 18 odst. 1 potvrzuje zásadu, že hraniční kontroly osob, bez ohledu na jejich státní příslušnost, se ruší na vnitřních hranicích v souladu se schengenským acquis (čl. 2 odst. 1 úmluvy) a s cíly stanovenými článkem 14 Smlouvy o ES. Z toho vyplývá, že překročení vnitřní hranice by nemělo být příležitostí pro kontroly nebo formality a že každá osoba má zpravidla volnost překročit vnitřní hranice kdekoliv. Veškeré rutinní i nahodilé kontroly osob překračujících vnitřní hranice jsou neslučitelné s myšlenkou prostoru bez hranic a jsou proto zakázané (aniž by tím byly dotčeny články 20 a 24 téhož nařízení). Překračování vnitřní hranice mezi dvěma členskými státy, které uplatňují schengenské acquis, by mělo být stejné jako pohyb mezi regiony, provinciemi nebo správními celky členského státu.

Článek 19

Článek 19 přebírá a posiluje čl. 2 odst. 3 schengenské úmluvy.

Bod a) stanoví, že kontroly osob prováděné v rámci výkonu obecných policejních pravomocí se povolují na celém území. To znamená, že kontroly na tomto základě v pohraničních oblastech nejsou neslučitelné s právem osob překročit vnitřní hranice, aniž by se na ně vztahovaly hraniční kontroly, pokud se takové policejní kontroly provádějí v souladu s četností a intenzitou běžnou na příslušném území. Členský stát nemůže proto přijímat ustanovení, která jsou uplatnitelná pouze v oblasti vnitřních hranic a která například určují zónu o určitému poloměru, kde se provádějí buď na nahodilé nebo vizuální bázi kontroly totožnosti, které se neprovádějí nikde jinde v dotčeném státě. Nepřijatelné jsou dokonce zmírněné kontroly v oblasti, kde se překračují hranice nebo v okolních oblastech. Rozhodujícím faktorem je účel kontrol.

Bod (b) umožňuje bezpečnostní kontroly osob prováděné v přístavech a na letištích příslušnými orgány, správou přístavu nebo letiště nebo dopravci při vstupu na palubu letadla nebo lodi nebo před vstupem. Mohou také sloužit pro určení totožnosti cestujícího, jestliže byla jmenované osobě vydána jízdenka (lodní lístek, letenka). Tyto kontroly mohou být též užitečné tam, kde by mohl být ohrožen veřejný pořádek nebo bezpečnost cestujících, pokud by na palubu nastoupili známí výtržníci.

Body c) a d) stanoví, že nařízení se nedotýká povinnosti mít v držení nebo u sebe doklady, pokud tak stanoví vnitrostátní předpisy členského státu, ani povinnosti státních příslušníků třetích států oznamovat svou přítomnost na území kteréhokoliv členského státu podle vnitrostátních předpisů v souladu s právem Společenství (především čl. 22 schengenské úmluvy, který se vztahuje na oznamování vstupu).

Článek 20

Zrušení kontrol osob na vnitřních hranicích by nemělo ohrozit bezpečnost v zóně bez hranic. Pro zachování vysoké míry bezpečnosti byla přijata doprovodná opatření.

Mohou však nastat situace představující výjimečné nebezpečí, kdy tyto nástroje nejsou dostatečným řešením a kdy může být nezbytné znovu zavést kontroly osob na vnitřní hranici. Tento článek, inspirovaný čl. 2 odst. 2 schengenské úmluvy, stanoví podmínky, za kterých může členský stát obnovit kontroly a postup, který se má přitom dodržovat.

Jak nyní stanoví schengenská úmluva, může členský stát obnovit hraniční kontroly na své vnitřní hranici v případě závažného ohrožení veřejné politiky, veřejného zdraví nebo vnitřní bezpečnosti. Veřejné zdraví bylo přidáno, protože je jednou z podmínek pro povolení vstupu uvedených v článku 5 (viz komentář k tomuto článku). Tento návrh stanoví, že musí existovat vážná hrozba pro veřejnou politiku, veřejné zdraví nebo vnitřní politiku. Z toho jasně vyplývá, že tato bezpečnostní klauzule je čistě výjimečným opatřením.

Jelikož se jedná o výjimečné opatření, je možné obnovit kontroly na vnitřních hranicích jen na omezenou dobu nepřekračující 30 dní. Tato maximální doba je dále omezena odstavcem 1, který odráží zásadu proporcionality tím, že stanoví, že rozsah a trvání kontrol nesmí být větší a delší než je nezbytně nutné pro reakci na příslušnou závažnou hrozbu. Zkušenost ukázala, že od doby, kdy vstoupil v platnost schengen, trvala období, kdy byly obnoveny kontroly, většinou méně než 30 dní, omezení se proto zdá být ověřené praxí.

Je však možné, že závažná hrozba může trvat déle než 30 dní. V takovém případě lze zachovat kontroly po další, obnovitelné období třiceti dnů (odstavec 2). Postup pro prodlužování těchto období stanoví článek 23.

Článek 21

Postup pro opětovné zavedení kontrol na vnitřních hranicích stanovený schengenskou úmluvou musí být upraven tak, aby byl plně v souladu s institucionálním rámcem Unie, jelikož v době, kdy bylo do institucionálního rámce Unie začleněno schengenské acquis, nebyly institucionální prvky tohoto acquis zcela sladěny s institucionální strukturou Unie. Při rozdělování schengenského acquis do prvního a třetího pilíře[39] vymezila Rada jako právní základ pro překračování vnitřních hranic první pilíř v čl. 62 odst. 1 Smlouvy o ES.

Z toho vyplývá, že Komise, jako ochránce smluv, se musí výslovně podílet na procesu dočasného obnovení kontrol na vnitřních hranicích.

Žadatelský členský stát musí uvést důvody pro navrhované rozhodnutí, upřesnit události, které představují vážnou hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví, případně opatření, která si přeje, aby jiné členské státy zavedly, jakmile se rozhodne obnovit kontroly, aby se tyto jiné členské státy mohly okamžitě na příslušné opatření připravit. Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 20. prosince 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2) již upravilo oznamování této informace.

Tato informace bude zkonzultována s Komisí a ostatními členskými státy za účelem zdokonalení společné akce, případně zahájení vzájemné spolupráce mezi členskými

[39] Rozhodnutí Rady 1999/436/ES výše.

státy (například při vydání zákazu opuštění území pro recidivisty nebo pro zlepšení policejní spolupráce). Je tu také příležitost zvážit, jaká další opatření by mohla být přijata a v každém případě omezit hranice, kde se kontroly provádějí. Konzultace může být též využito k přezkoumání přiměřenosti ve srovnání s událostí, která vedla k obnovení kontrol na vnitřních hranicích a souvisejícími riziky. Je také možné vyslat policejní úředníky a kontaktní osoby během událostí anebo po událostech, jejichž charakter vážně ohrožuje veřejný pořádek, a je možné si vyměnit informace za účelem správného zaměření kontrol. Je třeba přihlédnout k usnesení Rady o bezpečnosti při zasedáních Evropské rady a jiných srovnatelných událostech (dokument Rady 13915/03 ENFOPOL 92 COMIX 642, 4.11.2003), které upozorňuje na potřebu zapojit zpravodajské služby, aby bylo možné zaměřit opatření na jednotlivce, u kterých je důvodné podezření, že hodlají vstoupit na území členského státu s cílem narušit veřejný pořádek a bezpečnost při dotčené události nebo spáchat trestné činy v souvislosti s touto událostí. Příležitost je možné též využít pro přezkoumání nabytých zkušeností a ujasnění, jaká opatření jsou účinná a co je třeba zlepšit.

S ohledem na výše uvedené konzultace a na základě poskytnutých informací vydá Komise stanovisko, především za účelem přezkoumání přiměřenosti ve srovnání s událostí, která vedla k obnově kontrol na vnitřních hranicích a se souvisejícími riziky.

Konzultace jsou povinné a uskuteční se nejpozději 15 dní před dnem obnovení hraničních kontrol, kromě naléhavých případů, kdy veřejná politika, veřejné zdraví nebo vnitřní bezpečnost vyžadují okamžitou reakci (viz článek 22).

Článek 22

Tento článek upravuje mimořádný postup v případech, kdy standardní postup podle článku 21 není vhodný a stanoví povinnost pouze uvědomit Komisi a členské státy o tom, že se obnovují kontroly na vnitřních hranicích s uvedením důvodů, které ospravedlňují přijetí mimořádného postupu.

Článek 23

Prodloužení výjimečného obnovení kontrol na vnitřních hranicích, pokud vážná hrozba trvá déle než 30 dní, musí být konzultováno s Komisí a ostatními členskými státy. Komise vydá k prodloužení stanovisko.

Článek 24

Tento článek stanoví společnou aktivaci ochranné doložky v případě mimořádně závažného ohrožení veřejné politiky, vnitřní bezpečnosti nebo veřejného zdraví, které se týká několika členských států, například v případě hrozby přeshraničního terorismu. Definice „hrozby přeshraničního terorismu“ byla schválena článkem 36 na setkání výboru dne 23. listopadu 2001 (dokument Rady 14181/1/01 ze dne 30. listopadu 2001, ENFOPOL 134 REV 1) a je následující:

a) bezprostřední hrozba nebo současné nebo synchronizované provedení několika teroristických útoků v několika členských státech;

b) mimořádně nebezpečný teroristický útok, kdy jsou závažné důvody se domnívat, že by pachatelé nebo jejich pomocníci mohli odcestovat do jiných členských států;

c) bezprostřední hrozba mimořádně nebezpečného teroristického útoku v jednom nebo více členských státech, kdy existují vážné důvody domnívat se, že by pachatelé nebo jejich pomocníci mohli přijít z jiných členských států.

Toto opatření je zdůvodněno skutečností, že hrozba, o kterou se jedná, je přeshraniční anebo že jeden nebo více členských států žádá o podporu svého úsilí postavit se na odpor mimořádnému bezpečnostnímu ohrožení.

V takové situaci může Rada rozhodnout, že všechny členské státy mají okamžitě obnovit kontroly na všech vnitřních hranicích anebo na konkrétních hranicích všech nebo některých členských států, například kontroly vnitřní letecké přepravy. Rada rozhodne o zrušení těchto výjimečných opatření, jakmile přestane mimořádně vážná hrozba existovat. O výjimečných opatřeních musí být neprodleně informován Evropský parlament.

Tímto článkem není dotčeno žádné okamžité a průvodní rozhodnutí přijaté členským státem za účelem obnovení kontrol na vnitřních hranicích při stavu ohrožení podle článku 22.

Článek 25

Tento článek stanoví, že pokud byly obnoveny kontroly na vnitřních hranicích, použijí se příslušná ustanovení hlavy II tohoto nařízení.

Článek 26

Jak v současné době stanoví schengenské acquis, příslušné členské státy musejí oznamovat uplatňování svých rozhodnutí o obnovení kontrol na vnitřních hranicích. Vzhledem k institucionálnímu rámci Unie musí být v současné době tato zpráva poslána i Komisi a Parlamentu.

Článek 27

Tento článek stanoví povinnost informovat vhodným způsobem veřejnost o obnovení kontrol, pokud není nutné informaci utajit z bezpečnostních důvodů a důvodů veřejné politiky.

Článek 28

Tento článek umožňuje uchování informace poskytnuté v souvislosti s obnovením a prodloužením kontrol v tajnosti, aby se vyloučilo další ohrožení bezpečnosti členského státu, který čelí vážné hrozbě pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví.

Hlava IV – Závěrečná ustanovení

Článek 29

Tento článek stanoví, že přílohy I až XII tohoto nařízení se změní postupem projednávání ve výboru uvedeným v článku 30. Důvod pro navržení postupu ve projednávání výboru je ten, že přílohy obsahují opatření zavádějící obecná pravidla pro kontroly na vnitřních hranicích stanovených hlavou II tohoto nařízení.

Článek 30

Toto je standardní článek o postupech projednávání ve výboru, které mají být dodrženy pro uplatnění opatření, kterými se v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES provádí toto nařízení. Regulativní postup je stanoven a vztahují se na něj opatření obecného rámce ve smyslu článku 2 rozhodnutí: příslušnými články jsou články 5 a 7 rozhodnutí.

Lhůta podle čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES, ve které má Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout o návrhu Komise na opatření, která mají být přijata, nejsou-li v souladu se stanoviskem výboru, je stanoven na dva měsíce.

Článek 31

Tento článek určuje územní působnost nařízení. Podobně jako článek 138 schengenské úmluvy určuje působnost ustanovení úmluvy, odstavec 1 stanoví, že nařízení se nebude vztahovat na mimoevropská území Francouzské republiky a Nizozemského království.

Odstavec 2 stanoví, že ustanovení tohoto nařízení nebudou mít záporný dopad na zvláštní pravidla vztahující se na města Ceuta a Melilla, jak je definuje závěrečný akt dohody o přistoupení Španělského království k schengenské úmluvě.

Článek 32

Pro větší transparentnost a jasnost v zákonech musejí členské státy oznámit svá vnitrostátní ustanovení přijatá podle čl. 17 písm. c) a d). Tato ustanovení se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie (Série C), aby byla dostupná veřejnosti.

Článek 33

Tento článek stanoví, že musí být vypracována zpráva o uplatňování hlavy III (vnitřní hranice) nejpozději tři roky poté, co vstoupí v platnost. V této zprávě bude Komise věnovat mimořádnou pozornost všem problémům, které vznikly v důsledku obnovení kontrol na vnitřních hranicích, a je-li to vhodné, předloží návrhy zaměřené na řešení těchto potíží.

Článek 34

Odstavce 1 a 2 uvádějí ustanovení zrušená nebo nahrazená tímto nařízením:

– Články 2 až 8 úmluvy, vztahující se na překračování vnitřních hranic (článek 2) a vnějších hranic (článek 3 až 8);

– Společná příručka a k ní připojené přílohy;

– některá rozhodnutí schengenského výkonného výboru: rozhodnutí SCH/Com-ex (94)17, rev.4, kterým se zavádí a uplatňuje schengenský režim na letištích a letištích, která nemají mezinárodní status; a rozhodnutí SCH/Com-ex(95)20, rev.2, o postupu používání čl. 2 odst. 2 úmluvy k provedení Schengenské dohody;

– příloha 7 Společné konzulární instrukce, týkající se referenčních částek stanovených každoročně vnitrostátními orgány pro účely překračování hranic, které jsou již začleněny do přílohy III tohoto nařízení;

– nařízení (ES) č. 790/2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se hraničních kontrol a ostrahy hranic, jelikož postup stanovený článkem 30 pro změnu příloh připojených k tomuto nařízení nahrazuje postupy stanovené článkem 1 a 2 uvedeného nařízení.

Odstavec 2 dále odkazuje na srovnávací tabulku v příloze XIII, která uvádí konkrétní ustanovení tohoto nařízení nahrazující ustanovení úmluvy, společné příručky a dalších schengenských rozhodnutí, aby bylo možné v novém nařízení správně interpretovat odkazy na stará ustanovení.

Článek 35

Toto je standardní doložka o vstupu v platnost a přímé použitelnosti.

Vzhledem k rozsahu této akce a potřebě poskytovat hraničním strážím řádné pokyny, případně připravit praktickou příručku, se použití nařízení odkládá o šest měsíců poté, co vstoupí v platnost.

PŘÍLOHA
Ustanovení Společné příručky, která se nepřebírají

Ustanovení Společné příručky, která se nepřebírají	Zdůvodnění
Bod 1.1 části I Důsledky povolení vstupu	Tento odstavec pouze reprodukuje ustanovení článků 20 a 21 Schengenské úmluvy (SÚ). Nevztahuje se k podmínkám vstupu a překročení hranic.
Bod 3 části I (3.1, 3.2 a 3.3 včetně) Víza potřebná pro vstup cizích státních příslušníků na území členských států	Tato část pouze reprodukuje ustanovení SÚ (články 10 až 11 a článek 18) a Společné konzulární instrukce – SKI (viz: část I; bod 3 části V; část VI; přílohy 1, 8, 9, 10, 13) a je nadbytečná.
Bod 4.2 části I Podmínky vztahující se k bezpečnosti	Opakuje článek 96 SÚ.
Bod 1.3.4 části II Právo občanů Unie (a dalších osob vykonávajících právo volného pohybu Společenství), aby byly kromě výjimečných případů zproštěny důkladných prohlídek	Právo, které již poskytují nástroje Společenství vztahující se na volný pohyb pro občany Unie a členy jejich rodin (zvláště směrnice 2004/38/ES ze dne 24. dubna 2004, která přebírá celé acquis Společenství k této věci). Na základě článku 3 tohoto nařízení nejsou dotčena práva osob vykonávajících právo volného pohybu Společenství. Toto ustanovení tak již není potřebné.
Bod 1.4.7 Konkrétní opatření vztahující se na odepření vstupu ve vztahu k občanům Unie a dalším osobám vykonávajícím právo volného pohybu Společenství.	Viz komentář k bodu 1.3.4, část II, výše.
Body 3.4.1.1, 3.4.1.2 a 3.4.1.3 Definice „námořní dopravy“, „cestující“ a „posádka“	Považovány za zbytečné.

Body 5.3 až 5.5 části Part II[**] Vlastnosti víz vydávaných na hranici	Zbytečná ustanovení: - příloha 14 byla zrušena (bod 5.3); - poplatky za tento typ víz (bod 5.4) a předchozí konzultace (bod 5.5.) se řídí příslušnými ustanoveními SKI.
Bod 6.1 části II Pravidla pro občany Unie a další osoby, na které se vztahují práva dle práva Společenství	Viz komentář k bodu 1.3.4, část II, výše.
Bod 6.3 části II – Uprchlíci a osoby bez státní příslušnosti	Vízové předpisy pro tyto kategorie se řídí nařízením č. 539/2001. Uznávání cestovních dokladů nebylo harmonizováno. Tato část je nadbytečná.
Bod 6.9 části II – Skupinové cesty (v některých případech zmírněné kontroly)	Toto ustanovení je v rozporu s obecnými ustanoveními o kontrolách, zvláště s povinností razítkovat doklady při vstupu (článek 9).
Bod 6.10 – Cizí státní příslušníci žádající na hranicích o azyl	Přebytečný.
Přílohy 4, 5, 5a, 6, 6a, 6b, 6c, 8, 8a, 11, 14a, 14b	Totožné s odpovídajícími přílohami (nebo částmi) SKI.
Přílohy 7 a 9 – Vzory vízových nálepek	Nejsou závazné.
Příloha 12 – Vzory volně vložených listů (*nesoucích vízum*)	Již neužívané (nahrazeno nařízením (ES) č. 333/2002).

[**] Body 5 a 5.1 části II byly zrušeny nařízením č. 415/2003 a nahrazeny odkazem na vlastní nařízení; body 5.2 a 5.6 jsou převzaty článkem 11 and přílohou VIII tohoto nařízení.

2004/0127 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 1 a čl. 62 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[40],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[41],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 62 odst. 1 Smlouvy je vypracování opatření, která zajistí, aby osoby nebyly kontrolovány při překračování vnitřní hranice, součástí cíle Unie vytvořit prostor bez vnitřních hranic, kde je zajištěn volný pohyb osob tak, jak je stanoveno v článku 14 Smlouvy.

(2) V souladu s článkem 61 Smlouvy musí být vytvoření prostoru, kde se osoby mohou volně pohybovat, doprovázeno dalšími opatřeními. Společná politika týkající se překračování vnějších hranic, jak je stanovena v čl. 62 odst. 2 Smlouvy, je takovým opatřením.

(3) Přijetí společných opatření pro překračování vnitřních hranic osobami a kontroly na vnějších hranicích musejí odrážet schengenské acquis začleněné do rámce Evropské unie, zejména příslušná ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985[42] a Společná příručka[43].

(4) Pokud jde o kontroly na vnějších hranicích, je vytvoření „společného korpusu“ předpisů, především konsolidací a rozvojem acquis, jednou ze základních složek společné politiky v oblasti řízení vnějších hranic, jak ji definuje sdělení Komise ze dne 7. května 2002 s názvem „K integrovanému řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“[44], schválené Radou dne 13. června 2002 a potvrzené Evropskou radou

---

40 Úř. věst. C […], […], s. […].
41 Úř. věst. C […], […], s. […].
42 Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.
43 Úř. věst. C 313, 16.12.2002, s. 97.
44 KOM(2002) 233 v konečném znění.

na jejím zasedání v Seville ve dnech 21. a 22. června 2002 a Evropskou radou na zasedání v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003.

(5) Definice společných pravidel týkajících se pohybu osob přes hranice nezpochybňuje, ani se nedotýká práv volného pohybu, která mají občané Unie a členové jejich rodin a státní příslušníci třetích států a členové jejich rodin, na které se na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito státy na straně druhé vztahují práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie.

(6) Hraniční kontroly jsou věcí zájmu nejen států, na jejichž vnějších hranicích se vykonávají, nýbrž všech členských států, které zrušily kontroly na svých vnitřních hranicích. Musí pomáhat v boji proti nezákonnému přistěhovalectví a nezákonnému obchodování s lidmi a zabránit jakékoliv hrozbě vnitřní bezpečnosti, veřejné politice, veřejnému zdraví a mezinárodním vztahům členských států. Výkon hraničních kontrol musí být přiměřený těmto cílům.

(7) Hraniční kontroly netvoří pouze kontroly osob na určených hraničních přechodech, ale také ostrahu hranic mimo tyto přechody. Je proto nezbytné stanovit podmínky, kritéria a podrobné dohody, kterými se budou řídit kontroly na hraničních přechodech a ostraha hranic.

(8) Je potřeba zajistit možnost zmírnění kontrol na vnějších hranicích v případě mimořádných a nečekaných situací.

(9) Pro zkrácení čekacích dob pro osoby mající právo volného pohybu ve Společenství, které většinou podléhají jen kontrole totožnosti, měly by být všude tam, kde to okolnosti umožňují, zřízeny ve všech členských státech na vnějších hraničních přechodech oddělené pruhy s minimálním jednotným označením. Oddělené pruhy by měly být zřízeny na mezinárodních letištích.

(10) Členské státy musejí zajistit, aby kontrolní postupy nepředstavovaly důležitou překážku obchodu a vzájemné společenské a kulturní výměně na vnějších hranicích. Z tohoto důvodu tam musí nasadit dostatečný počet pracovníků a zdrojů.

(11) Členské státy mají v souladu se svými vnitrostátními zákony jmenovat vnitrostátní službu nebo služby odpovídající za plnění úkolů hraniční stráže. Pokud v jednom členském státě za tuto oblast odpovídá více než jedna služba, musí mezi nimi existovat těsná a nepřetržitá spolupráce.

(12) Operační spolupráci a vzájemnou asistenci členských států v oblasti hraničních kontrol bude řídit a koordinovat Evropská agentura pro řízení operační spolupráce na vnějších hranicích členských států, založená na základě nařízení (ES) č. … [45].

(13) Při překračování vnitřních hranic by se neměly provádět kontroly nebo zavádět formální úkony jen proto, že je taková hranice překračována.

(14) Nicméně je třeba objasnit, že toto nařízení se nedotýká kontrol prováděných v rámci obecných policejních pravomocí a bezpečnostních kontrol osob, které jsou stejné jako ty, které se provádějí na vnitřních letech, možnosti členských států provádět

[45] Úř. věst. L […], […], s. […].

mimořádné kontroly zavazadel v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 3925/91, týkajícím se odstranění kontrol a formálních úkonů prováděných u kabinových zavazadel a zavazadel přepravovaných v nákladním prostoru patřících osobám, které cestují vnitřním letem v rámci Společenství, a u zavazadel osob, které cestují po moři v rámci Společenství[46], a vnitrostátních předpisů o nošení cestovních dokladů nebo průkazů totožnosti nebo požadavku, aby osoby oznamovaly úřadům svou přítomnost na území dotčeného členského státu.

(15) Členský stát by též měl mít možnost dočasně obnovit kontroly na svých hranicích v případě závažného ohrožení jeho veřejné politiky, vnitřní bezpečnosti nebo veřejného zdraví. Je třeba stanovit podmínky a postupy pro dočasné obnovení kontrol, aby se zaručil mimořádný charakter opatření a zásada proporcionality.

(16) V případě mimořádně závažného ohrožení veřejné politiky, vnitřní bezpečnosti nebo veřejného zdraví, které se dotýká jednoho nebo více členských států, musí mít Rada možnost rozhodnout okamžitě a obnovit kontroly na všech vnitřních hranicích nebo na konkrétních hranicích všech nebo několika členských států. Rozsah a trvání kontrol musí být omezen na nejmenší míru nutnou jako reakce na takovou hrozbu.

(17) V prostoru, kde se osoby mohou volně pohybovat, musí obnovení kontrol zůstat výjimkou a proto členský stát, který takové opatření použije, musí podrobně informovat ostatní členské státy a Komisi o důvodech, které ho vedly k zavedení nebo prodloužení opatření na dobu delší než 30 dnů, aby se otevřela diskuse a společně zvážilo, zda neexistuje alternativní řešení. Musí existovat možnost zaslanou informaci klasifikovat jako důvěrnou nebo tajnou. Členský stát, který použije ochrannou doložku, musí po odvolání opatření předložit zprávu ostatním členským státům, Evropskému parlamentu a Komisi. Veřejnost musí být také vhodným způsobem informována o obnovení kontrol na vnitřních hranicích a o určených hraničních přechodech, s výjimkou případů, kdy to vylučují důvody, kvůli kterým byly kontroly obnoveny.

(18) Je třeba zabezpečit postup, který Komisi umožní upravit podrobné praktické předpisy, kterými se řídí kontroly na hranicích.

(19) Opatření potřebná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi[47].

(20) Vzhledem k tomu, že cíle navrhované akce, jmenovitě stanovení pravidel vztahujících se na přeshraniční pohyb osob, mají přímý vliv na acquis Společenství týkající se vnějších a vnitřních hranic a nemohou tak být dosaženy členskými státy jednajícími samostatně, může Společenství přijmout opatření v souladu s principem subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu s principem proporcionality toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

---

[46] Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 4. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

[47] Úř. věst. L 184, 17.9.1999, s. 23.

(21) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Chartou základních práv Evropské unie. Provádí se v souladu se závazky členských států, týkajícími se mezinárodní ochrany a nenavracení uprchlíků.

(22) Toto nařízení nahrazuje Společnou příručka a ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o překračování vnitřních a vnějších hranic. Rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 22. prosince 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4)[48] a 20. prosince 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2)[49], a nařízení Rady (ES) č. 790/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se hraničních kontrol a ostrahy hranic[50], by též měla být zrušena.

(23) Odchylně od článku 299 Smlouvy jsou jedinými územími Francie a Nizozemska, na která se toto ustanovení vztahuje, území v Evropě. Nejsou dotčena zvláštní ujednání vztahující se na Ceutu a Melillu, vymezená aktem o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985[51].

(24) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o založení Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko nebude podílet na přijetí tohoto nařízení, nebude jím vázáno a nebude ho muset provádět. Vzhledem k tomu, že toto nařízení vychází ze schengenského acquis podle ustanovení hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko do šesti měsíců poté, co Rada přijme toto nařízení, zda ho zavede do svého vnitrostátního práva, jak stanoví článek 5 protokolu.

(25) Ve vztahu k Islandu a Norsku představuje toto nařízení vývoj ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[52], které spadá do oblasti, na níž odkazuje čl. 1 bod B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května May 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody[53].

(26) Toto nařízení představuje vývoj ustanovení schengenského acquis, na kterém se nepodílí Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na něj vztahovala některá ustanovení schengenského acquis[54]. Spojené království se proto přijímání tohoto nařízení neúčastní, není jím vázáno a nemusí je používat.

(27) Toto nařízení představuje vývoj ustanovení schengenského acquis, na kterém se nepodílí Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na něj vztahovala některá ustanovení schengenského acquis[55].

---

48 Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 168.
49 Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 133.
50 Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 5.
51 Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 69.
52 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
53 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.
54 Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.
55 Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

Irsko se proto přijímání tohoto nařízení neúčastní, není jím vázáno a nemusí je používat.

(28) Toto nařízení představuje akt, který vychází ze schengenského acquis nebo je s ním jinak spojen ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, s výjimkou hlavy III, na kterou se vztahují ustanovení čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1
Předmět

Tímto nařízením se stanoví pravidla, kterými se řídí pohyb osob přes vnější a vnitřní hranice Evropské unie.

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „vnitřními hranicemi“:

a) společné pozemní hranice členských států,

b) letiště členských států určená pro vnitřní lety,

c) námořní a jezerní přístavy členských států pro pravidelná přepravní spojení;

2) „vnějšími hranicemi“ pozemní a námořní hranice a jejich letiště, námořní přístavy a jezerní přístavy, pokud nejsou vnitřními hranicemi;

3) „vnitřním letem“ jakýkoliv let začínající a končící výhradně na území členských států a nepřistávající na území třetího státu;

4) „pravidelným trajektovým spojením“ jakékoliv spojení mezi dvěma nebo více přístavy nacházejícími se na území členských států bez zastavení v jakémkoliv přístavu mimo území členských států a sestávající z dopravy cestujících a vozidel podle zveřejněného cestovního řádu anebo s takovou pravidelností a tak často, že tvoří rozpoznatelnou systematickou řadu;

5) „státním příslušníkem třetího státu“ jakákoliv osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy;

6) „státním příslušníkem třetího státu, jemuž má být odepřen vstup“ jakýkoliv státní příslušník třetího státu, který je v Schengenském informačním systému v souladu s článkem 96 schengenské úmluvy veden jako osoba, které má být odepřen vstup;

7) „osobami majícími právo volného pohybu ve Společenství“:

(a) občané Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy a státní příslušníci třetích států, kteří jsou členy rodiny občana Unie vykonávajícího právo volného pohybu, na které se vztahuje směrnice 2004/38/ES[56] ze dne 29. dubna 2004;

(b) státní příslušníci třetích států a členové jejich rodin, bez ohledu na jejich státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito státy na straně druhé vykonávají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie;

8) „hraničním přechodem“ jakýkoliv přechod určený příslušnými orgány k překračování vnějších hranic, ať již hranic pozemních, mořských nebo vzdušných;

9) „hraniční kontrolou“ kontrola vykonávaná na hranici výhradně jako reakce na záměr překročit tuto hranici, bez ohledu na jakékoliv jiné zřetele. Zahrnuje:

a) kontroly prováděné v souladu s tímto nařízením na určených hraničních přechodech, aby se zajistilo, že osobám, jejich vozidlům a předmětům, které mají v držení, může být povolen vstup na území členských států nebo opuštění těchto území;

b) ostraha prováděná v souladu s tímto nařízením na hranicích mimo schválené hraniční přechody a stanovené provozní hodiny, aby se zabránilo osobám vyhýbat se hraničním přechodům za účelem vyhnutí se kontrolám a nezákonného vstupu na území členských států nebo jeho nezákonného opuštění;

10) „hraniční stráží“ jakýkoliv veřejný činitel přidělený na hraniční přechod nebo na vnější pozemní nebo námořní hranice nebo do blízkosti takové hranice, který je v souladu s vnitrostátními předpisy jednotlivých členských států odpovědný za plnění úkolů hraniční kontroly;

11) „malým pohraničním stykem“ zvláštní pravidla týkající se překračování hranic osobami sídlícími v pohraničí, jak je definuje nařízení (ES) č. … o ustavení režimu malého pohraničního styku na vnějších pozemních hranicích členských států[57];

12) „dopravcem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jejímž povoláním je poskytovat přepravu cestujících vzduchem, po moři nebo po souši;

13) „povolením k pobytu“ jakékoliv oprávnění vydané úřady členského státu, dovolující státnímu příslušníkovi třetího státu pobývat legálně na jeho území, s výjimkou:

a) víz, a

b) propustek vydaných na období do přezkoumání žádosti o povolení k pobytu nebo o azyl;

---

[56] Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.
[57] Úř. věst. L […], […], s. […].

14) „zábavnými loděmi“ lodě, které sledují danou plavební trasu v souladu s předem určeným programem, jejichž cestující se účastní skupinového programu turistických činností v různých přístavech a které běžně během cesty nenabírají cestující ani nedovolují cestujícím vylodit se;

15) „rekreačními plavbami“ užívání rekreačních plavidel vybavených plachtami a (nebo) motorem a určených k soukromým účelům, které se používají pro sport nebo turistiku;

16) „příbřežním rybolovem“ rybolov prováděný za použití lodí, které se každý den nebo po několika dnech vracejí do přístavu nacházejícího se na území členského státu, aniž by zastavovaly v přístavech nacházejících se v třetím státě.

Článek 3
Působnost

Toto nařízení se bude vztahovat na všechny osoby překračující hranici členského státu, aniž by tím však byla dotčena:

a) práva osob majících právo volného pohybu Společenství;

b) práva uprchlíků a osob žádajících o mezinárodní ochranu, zejména pokud jde o zásadu nevracet uprchlíky;

c) práva státních příslušníků třetích států, kteří mají dlouhodobý pobyt podle definice směrnice Rady 2003/109/ES[58].

HLAVA II
VNĚJŠÍ HRANICE

Kapitola I
Překračování vnějších hranic a podmínky pro vstup

Článek 4
Překračování vnějších hranic

1. Vnější hranice lze překročit jen na určených hraničních přechodech a během stanovených provozních hodin. Provozní hodiny musejí být jasně uvedeny na hraničních přechodech.

   Je možné zřídit zvláštní hraniční přechody pro obyvatele pohraničních oblastí v rámci režimu malého pohraničního styku.

   Seznam určených hraničních přechodů je uveden v příloze I.

[58] Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44.

2. Odchylně od odstavce 1 lze výjimky z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během daných provozních hodin povolit:

a) v rámci režimu malého pohraničního styku;

b) v souvislosti s rekreačními plavbami nebo příbřežním rybolovem;

c) námořníkům, kteří se vylodí na břeh, aby pobyli v zóně přístavu, kde zakotvila jejich loď, anebo v přilehlých obcích;

d) státním příslušníkům členských států, kteří překračují hranice členského státu, jehož jsou státními příslušníky;

e) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě požadavku zvláštního charakteru, pokud jsou držiteli povolení, které je vyžadováno vnitrostátními předpisy, a pokud to není v rozporu se zájmy veřejné politiky a vnitřní bezpečnosti členských států. Takové povolení může být vydáno jen tehdy, jestliže osoba, která o ně žádá, předloží při překračování hranice nezbytné doklady.

3. Aniž jsou tím dotčeny výjimky stanovené odstavcem 2 nebo mezinárodní závazky členských států, zavedou členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem sankce za nepovolené překročení vnější hranice v místech mimo hraniční přechody nebo v čase mimo určené provozní hodiny. Tyto sankce musí být účinné, úměrné a odrazující.

Článek 5
Vstupní podmínky pro státní příslušníky třetích států

1. Pro pobyty, jejichž délka nepřekročí 90 dní, lze státním příslušníkům třetích států povolit vstup na území členských států, pokud splňují následující podmínky:

a) vlastní platný doklad nebo doklady, které je opravňují k překročení hranice;

b) pokud je požadováno vízum, vlastní platné vízum;

c) je-li třeba, předloží doklady zdůvodňující účel a podmínky zamýšleného pobytu, včetně dokladu o cestovním pojištění, a důkazy, že mají dostatek prostředků na obživu na období zamýšleného pobytu i na návrat do země původu nebo na tranzit do třetího státu, kde je jisté, že budou vpuštěni, anebo že jsou v postavení, kdy si takové prostředky mohou zákonně opatřit;

d) nejsou osobami, jimž má být podle Schengenského informačního systému odepřen vstup;

e) nejsou považováni za hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států.

2. Je na státním příslušníkovi třetího státu, aby na požádání poskytl důvod své žádosti o vstup na území pro krátkodobý pobyt. V případě pochybnosti hraniční stráže vyžadují předložení formálního dokladu.

Podpůrné doklady používané pro ověření splnění podmínek, které vymezuje odstavec 1, jsou uvedeny v příloze II.

3. Prostředky na živobytí se posuzují podle účelu pobytu a podle srovnání s průměrnými cenami za stravu a nocleh. Referenční částky určené každoročně členskými státy se uvádějí v příloze III.

4. Státní příslušníci třetích států, kteří mají platné povolení k pobytu vydané členským státem, jsou osvobozeni od vízové povinnosti pro vstup na území jiného členského státu.

5. Odchylně od článku 1 státní příslušníci třetích států, kteří nesplňují všechny podmínky pro vstup, ale kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo oprávnění, nebo zpětného víza vydaného jedním z členských států anebo tam, kde je to požadováno, obou těchto dokladů, jsou oprávněni vstoupit na území ostatních členských států pro účel tranzitu, aby mohli dosáhnout území členského státu, který vydal povolení k pobytu nebo oprávnění, nebo zpětné vízum, pokud jejich jména nejsou na vnitrostátním seznamu osob, kterým má být odepřen vstup do členského státu, jehož hranice se chystají překročit, a záznam je doplněn pokynem odepřít vstup nebo tranzit.

6. Jestliže se státní příslušník třetího státu, který nesplňuje podmínky pro vstup vymezené odstavcem 1, odvolává na ustanovení čl. 11 odst. 1 a žádá o vstup a tranzit přes vnější hranice jiného členského státu než státu, který výjimečně souhlasil, že mu povolí pobyt, musí být poslán zpět a hlásit se na vnější hranici tohoto členského státu za účelem vstupu na jeho území.

7. Povolení k pobytu a oprávnění, na která odkazují odstavce 4 a 5, jsou:

   a) všechna povolení k pobytu vydaná členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením (ES) č. 1030/2002[59];

   b) všechna ostatní povolení k pobytu, oprávnění a zpětná víza, na která odkazuje příloha 4 připojená k Společné konzulární instrukci[60].

Kapitola II
Kontrola vnějších hranic a odepření vstupu

Článek 6
Kontroly osob na určených hraničních přechodech

1. Přeshraniční pohyb na vnějších hranicích podléhá kontrolám, které provádějí vnitrostátní hraniční stráže. Kontroly se provádějí v souladu s odstavci 2 a 3.

2. Všechny osoby podléhají minimální kontrole, jejímž účelem je stanovení totožnosti na základě předložení cestovních dokladů.

---

[59] Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.
[60] Úř. věst. C 313, 16.12.2002, s. 1; Úř. věst. C 310, 19.12.2003, s. 1.

Kontroly provádějí jednotlivé členské státy v souladu se svými vnitrostátními předpisy, zejména jsou-li součástí kontroly prohlídky. Kontroly se též mohou týkat vozidel a předmětů v držení osob, které překračují hranice.

3. Při vstupu a výjezdu jsou státní příslušníci třetích států podrobeni důkladné kontrole.

Důkladné kontroly sestávají:

a) z ověření cestovních dokladů a dalších podmínek pro vstup a pobyt vymezených v čl. 5 odst. 1, a je-li to použitelné, i z ověření dokladů povolujících pobyt a výkon pracovní činnosti;

b) z odhalování a prevence hrozeb pro vnitřní bezpečnost, veřejnou politiku a veřejné zdraví členských států, a zaznamenávání přestupků, zejména prostřednictvím přímého vyhledávání zpráv o osobách a předmětech, zahrnutých do Schengenského informačního systému (SIS) a do vnitrostátních souborů dat.

4. Podrobná pravidla, jimiž se řídí kontroly podle odstavců 2 a 3, jsou uvedena v příloze IV.

Článek 7
Zmírnění kontrol

1. Kontroly na pozemních hranicích mohou být zmírněny v důsledku mimořádných a nepředvídaných okolností, které vyžadují přijetí okamžitých opatření.

2. Jestliže nelze provádět kontroly stanovené článkem 6 systematicky z důvodu mimořádných a nepředvídaných okolností, jak stanoví odstavec 1, je třeba stanovit priority.

3. Podrobná pravidla vztahující se na zmírnění kontrol a kritéria pro určení priorit jsou uvedena v příloze V.

4. Příslušný členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi při nejbližší vhodné příležitosti o opatřeních přijatých v souladu s odstavci 1 a 2.

5. I tam, kde jsou kontroly zmírněny, musí mít státní příslušníci třetích států možnost žádat a získat razítka do svých cestovních dokladů v souladu s článkem 9.

Článek 8
Oddělené pruhy a informace na značkách

1. Členské státy zřídí oddělené pruhy na určených hraničních přechodech na svých vnějších vzdušných hranicích, aby bylo možné provádět hraniční kontroly osob v souladu s článkem 6. Tyto pruhy budou označeny značkami podle odstavce 2.

Zřízení oddělených pruhů bude nepovinné na určených námořních a pozemních hraničních přechodech členských států a na hranicích členských států, které neuplatňují článek 18.

2. Minimální údaje na značkách, které mohou mít charakter elektronického displeje, jsou následující:

a) u pruhů používaných pouze osobami vykonávajícími právo volného pohybu Společenství: emblém Evropské unie s písmeny „EU“, EEA“ a „CH“ uprostřed kruhu s hvězdami a slovem „CITIZENS“ pod kruhem z hvězd, jak ukazuje příloha VI, část A,

b) u pruhů určených pro jiné kategorie státních příslušníků třetích států, které však mohou být využívány i těmi, kteří mají právo volného pohybu Společenství: slova „ALL PASSPORTS“, jak ukazuje příloha VI, část B.

Údaje na výše zmíněných značkách mohou být napsány v jazyce nebo jazycích, které jednotlivé členské státy považují za vhodné.

3. Na určených námořních a pozemních hraničních přechodech mohou členské státy oddělovat vozidla do pruhů podle různých typů vozidel – osobní automobily, kamiony a autobusy – pomocí značek, které uvádí část C přílohy VI.

4. V případě dočasné nerovnováhy dopravního provozu na konkrétním hraničním přechodu mohou příslušné orgány upustit od pravidel vztahujících se na využívání různých pruhů na dobu potřebnou pro odstranění této nerovnováhy.

5. Uzpůsobení existujících značek ustanovením odstavců 1, 2 a 3 se dokončí do 31. května 2009. Pokud členské státy vymění stávající značky nebo umístí nové před tímto datem, musí dodržet minimální údaje stanovené v těchto odstavcích.

Článek 9

Razítkování cestovních dokladů státních příslušníků třetích států

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích států se systematicky razítkují při vstupu. Vstupním razítkem se označují zejména:

a) doklady s platným vízem, které umožňuje státnímu příslušníkovi třetího státu překročit hranice,

b) doklady umožňující státnímu příslušníkovi třetího státu, kterému je vízum vydáno členským státem na hranici, překročit hranice,

c) doklady umožňující státnímu příslušníkovi třetího státu, na kterého se nevztahuje vízová povinnost, překročit hranice.

2. Vstupním nebo výjezdním razítkem se neoznačují:

a) cestovní doklady státních příslušníků třetích států, kteří mají právo volného pohybu Společenství,

b) cestovní doklady námořníků, kteří se nacházejí na území členského státu pouze tehdy, zakotví-li tam jejich loď, a to jen v zóně přístavu, kde jejich loď kotví,

c) licence pilotů nebo osvědčení posádek letadel,

d) doklady osob využívajících výhod vyplývajících z dohod o malém pohraničním styku, pokud jsou držiteli požadovaných povolení,

e) doklady osob, které běžně nepodléhají žádným kontrolám (například hlavy států a hodnostáři, jejichž příjezd je dopředu úředně nahlášen prostřednictvím diplomatických kanálů),

f) doklady umožňující státním příslušníkům Andorry, Monaka a San Marina překračovat hranice.

Výjimečně lze na žádost státního příslušníka třetího státu upustit od vystavení vstupního nebo výjezdního razítka, jestliže by vystavení vstupního nebo výjezdního razítka mohlo takové osobě způsobit závažné obtíže. V takovém případě musí být vstup a výjezd zaznamenán na odděleném listě s uvedením jména a čísla pasu.

3. Výjezdním razítkem se označují systematicky doklady, které státního příslušníka třetího státu opravňují k překročení hranice a které obsahují stálé vstupní vízum s omezením souhrnné délky pobytu.

4. Praktická opatření týkající se vyznačování razítek jsou uvedena v příloze VII.

Článek 10
Ostraha mimo hraniční přechody

1. Příslušné orgány využívají mobilní jednotky pro výkon ostrahy vnější hranice:

a) mezi určenými hraničními přechody, a

b) na hraničních přechodech mimo běžné provozní hodiny.

Tato ostraha se provádí tak, aby odradila osoby od obcházení kontrol na hraničních přechodech.

2. Hlavním účelem ostrahy vnějších hranic v místech nacházejících se mimo hraniční přechody a ostrahy těchto hraničních přechodů mimo provozní hodiny je zabránit nepovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční kriminalitě a uplatňovat nebo přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně.

3. Ostrahu území mezi určenými hraničními přechody provádějí pracovníci, jejichž počet a zvolené metody jsou uzpůsobeny dané situaci. Zahrnují časté a náhlé změny období ostrahy, aby nedovolené překračování hranic bylo neustále nebezpečné.

4. Ostrahu provádějí mobilní jednotky, které vykonávají své povinnosti strážením míst anebo zaujetím stanoviště na místech, o kterých je známo nebo která jsou vnímána jako citlivá místa, přičemž cílem takové ostrahy je zadržet osoby, které překračují hranici nezákonně. Dohled lze též provádět technickými prostředky, včetně elektronických.

5. Prostředky a metody ostrahy se volí podle operativních podmínek a zejména podle typu a charakteru hranice (souš, vnitrozemský tok nebo moře).

6. Podrobná pravidla, kterými se ostraha řídí, se přijmou postupem podle čl. 30 odst. 2.

Článek 11
Odepření vstupu

1. Státnímu příslušníkovi třetího státu, který nesplňuje všechny podmínky vstupu vymezené v čl. 5 odst. 1, se odepře vstup na území členských států, pokud některý členský stát neuzná za nutné odchýlit se od této zásady z humanitárních důvodů, z důvodu vnitrostátního zájmu nebo kvůli mezinárodním závazkům. V takových případech se povolení ke vstupu omezuje pouze na území dotčeného členského státu, který o tom uvědomí ostatní členské státy. Tato pravidla nevylučují uplatnění zvláštních ustanovení týkajících se práva na azyl nebo výdej dlouhodobých víz.

2. Jestliže státní příslušníci třetího státu, na které se vztahuje vízová povinnost, předstoupí na hranici bez víza, bude jim odepřen vstup, pokud nesplňují podmínky vymezené v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 415/2003[61].

   Jsou-li splněny tyto podmínky, je možné vystavit vízum na hranici v souladu s výše uvedeným nařízením. Víza vydaná na hranici musí být zaznamenána v seznamu.

3. Vstup se odepírá prostřednictvím zdůvodněného rozhodnutí orgánu k tomu účelu zmocněného vnitrostátními předpisy, které uvádí i postup pro odvolání. Rozhodnutí vstupuje v platnost okamžitě, případně po vypršení lhůty dané vnitrostátním zákonem.

   Standardní formulář pro odepření vstupu obsahuje část B přílohy VIII. Dotčený státní příslušník třetího státu musí potvrdit příjem rozhodnutí o odepření vstupu na tomto formuláři.

4. Hraniční stráž musí zajistit, aby státní příslušník třetího státu, kterému byl odepřen vstup, nevstoupil na území příslušného členského státu, anebo pokud tak již učinil, aby jeho území okamžitě opustil.

5. Podrobná pravidla vztahující se na odepření vstupu uvádí část A přílohy VIII.

Kapitola III
Lidské zdroje pro hraniční kontroly a spolupráce členských států

Článek 12
Prostředky na hraniční kontroly

Členské státy nasadí vhodné pracovníky a prostředky v dostatečném množství, aby bylo možné provádět kontroly na vnějších hranicích v souladu s články 6 až 11, a to způsobem, který zajistí vysokou úroveň kontrol na jejich vnějších hranicích.

---

[61] Úř. věst. L 64, 7.3.2003, s. 1.

Článek 13
Provádění kontrol

1. Hraniční kontroly podle článků 6 až 11 tohoto nařízení vykonávají služby členského státu odpovídající za výkon hraniční stráže v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

   Při výkonu těchto povinností se hraničním strážím udělují pravomoci hraniční policie a pravomoc zahajovat trestní řízení, kterou jim udělují vnitrostátní zákony.

   Vnitrostátní služby odpovědné za výkon hraniční stráže jsou personálně vybaveny odbornými a řádně vyškolenými specialisty.

2. Opatření přijatá během výkonu hraniční stráže se provádějí úměrně k cílům, jež taková opatření sledují.

3. Seznam vnitrostátních služeb odpovídajících za výkon povinností hraniční stráže podle vnitrostátních zákonů jednotlivých členských států je uveden v příloze IX.

4. Pro efektivní kontrolu hranic zajistí členské státy úzkou, stálou spolupráci mezi všemi vnitrostátními službami odpovídajícími za výkon povinností hraniční stráže.

Článek 14
Spolupráce mezi členskými státy

1. Členské státy si vzájemně pomáhají a udržují stálou, úzkou spolupráci s účelem zajištění efektivního provádění hraničních kontrol.

2. Operativní spolupráci mezi členskými státy řídí a koordinuje Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích.

Článek 15
Společné kontroly

1. Členské státy, které neuplatňují článek 18 ve vztahu ke svým pozemním hranicím, mohou až do data použití tohoto článku řídit takové společné hranice společně, aniž by tím byly dotčeny články 6 až 11.

   K tomuto účelu mohou členské státy mezi sebou uzavírat dvoustranné dohody.

2. Členské státy uvědomí Komisi o dohodách uzavřených v souladu s odstavcem 1.

Kapitola IV
Zvláštní pravidla pro hraniční kontroly a konkrétní postupy

Článek 16
Zvláštní pravidla pro různé typy hranic a různé dopravní prostředky používané pro překračování vnějších hranic členských států

Stanoví se zvláštní pravidla jako ta, které vymezuje příloha X, pro různé typy hranic a různé dopravní prostředky používané pro překračování vnějších hranic členských států:

a) pozemní hranice (silnice a železnice);

b) vzdušné hranice (mezinárodní letiště, letiště, která nemají mezinárodní status, vnitřní lety);

c) námořní hranice a plavba po vnitrozemských vodních tocích.

Článek 17
Konkrétní opatření

1. Stanovují se zvláštní opatření, jako ta, která vymezuje příloha XI, pro určité kategorie osob:

   a) piloti letadel a další členové posádky,

   b) námořníci,

   c) držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací,

   d) hraniční pracovníci,

   e) nezletilé děti.

2. Vzory průkazů vydávaných ministerstvy zahraničí členských států akreditovaným členům diplomatických misí a konzulárních zastoupení a členům jejich rodin jsou uvedeny v příloze XII.

HLAVA III
VNITŘNÍ HRANICE

Kapitola I
Zrušení kontrol na vnitřních hranicích

Článek 18
Překračování vnitřních hranic

Vnitřní hranice lze překročit v jakémkoliv bodě, aniž by se prováděla hraniční kontrola osob bez ohledu na jejich státní příslušnost.

Článek 19
Kontroly uvnitř území

Zrušení hraničních kontrol na vnitřních hranicích se nedotkne:

a) výkonu policejních pravomocí příslušnými orgány podle předpisů každého členského státu, jestliže se kontroly na vnitřní hranici, ve vnitrozemí v oblastech přilehlých k hranicím anebo v určité oblasti hranic provádějí za podmínek a pro účely, které jsou stejné jako ty, které platí pro celé území, zejména co se týká jejich četnosti a intenzity;

b) bezpečnostní kontroly osob prováděné v přístavech a na letištích příslušnými orgány podle předpisů jednotlivých členských států, přístavními nebo letištními orgány nebo dopravci, pokud se takové kontroly provádějí i u osob, které cestují uvnitř členského státu;

c) možnosti členského státu uzákonit povinnost vlastnit nebo mít u sebe průkazy a doklady;

d) povinnosti státních příslušníků třetích států hlásit svou přítomnost na území jakéhokoliv členského státu podle článku 22 schengenské úmluvy.

Kapitola II
Ochranná doložka

Článek 20
Dočasné obnovení kontrol na vnitřních hranicích

1. Členský stát může obnovit hraniční kontroly na své vnitřní hranici na omezenou dobu nepřesahující 30 dní v případě závažné hrozby pro veřejnou politiku, veřejné zdraví nebo bezpečnost, a to postupem podle článku 21 nebo v mimořádném případě postupem podle článku 22. Rozsah a trvání kontrol nesmí překročit míru a čas, které jsou nezbytně nutné pro odpověď na závažnou hrozbu.

2. Jestliže hrozba veřejné politice, vnitřní bezpečnosti nebo veřejnému zdraví trvá déle než 30 dní, může členský stát zachovat hraniční kontroly ze stejných důvodů jako ty, na které odkazuje odstavec 1, a vzhledem k případným novým prvkům prodloužit o obnovitelná třicetidenní období postupem podle článkem 23.

Článek 21
Postup v případě předvídatelných událostí

1. Jestliže členský stát plánuje obnovení kontrol na vnitřních hranicích v souladu s čl. 20 odst. 1, uvědomí o tom okamžitě ostatní členské státy a Komisi, přičemž poskytne následující informace:

   a) důvody pro navrhované rozhodnutí s podrobným popisem událostí, které představují závažnou hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví,

   b) rozsah navrhovaného rozhodnutí s konkrétním uvedením hranic, kde mají být kontroly obnoveny,

   c) jména určených hraničních přechodů,

   d) datum a trvání navrhovaného rozhodnutí,

   e) případně opatření, která mají přijmout ostatní členské státy.

2. Poté, co dotčený členský stát učiní oznámení a s ohledem na konzultaci podle odstavce 3, vydá Komise stanovisko.

3. Informace podle odstavce 1, jakož i stanovisko podle odstavce 2 jsou předmětem konzultací mezi žádajícím státem, ostatními členským státy v Radě a Komisi za účelem zorganizování vzájemné spolupráce mezi členskými státy tam, kde je to vhodné, a přezkoumání proporcionality opatření ve srovnání s událostí, která vedla k obnovení kontrol a s hrozbou pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví.

   Výše zmíněné konzultace se uskuteční nejpozději patnáct dní před plánovaným dnem obnovení kontrol.

4. Kontroly mohou být obnoveny jen po konzultacích, na které odkazuje odstavce 3.

Článek 22
Mimořádné postupy

1. Jestliže je z hlediska veřejné politiky, vnitřní bezpečnosti nebo veřejného zdraví nezbytná mimořádná akce, může dotčený členský stát okamžitě obnovit kontroly na vnitřních hranicích.

2. Žádající stát o tom neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi, přičemž poskytne informace, na které odkazuje čl. 21 odst. 1, a uvede důvody, které mimořádný postup ospravedlňují.

Článek 23
Postup při prodloužení kontrol na vnitřních hranicích

1. Kontroly na vnitřních hranicích mohou být prodlouženy podle ustanovení čl. 20 odst. 2 pouze po konzultaci s ostatními členskými státy v Radě a Komisi.

2. Žádající členský stát poskytne ostatním členským státům a Komisi veškeré náležité informace o důvodech prodloužení kontrol na vnitřních hranicích.

   Použijí se ustanovení čl. 21 odst. 2.

Článek 24
Společné obnovení kontrol na vnitřních hranicích kvůli přeshraniční teroristické hrozbě

1. V případě mimořádně závažné hrozby pro vnitřní politiku, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví, která zasahuje několik členských států, například v případě přeshraniční teroristické hrozby, může Rada, jednající na základě návrhu Komise, rozhodnout kvalifikovanou většinou o okamžitém obnovení kontrol na všech vnitřních hranicích nebo na konkrétních hranicích všech nebo několika členských států. Rozsah a trvání těchto kontrol nesmí přesáhnout míru a dobu nezbytně nutnou pro odpověď na mimořádnou závažnost hrozby.

2. Rada, která jedná na základě návrhu Komise, rozhodne kvalifikovanou většinou o zrušení těchto mimořádných opatření, jakmile přestane mimořádně závažná hrozba existovat.

3. O opatřeních přijatých podle odstavců 1 a 2 je neprodleně uvědomen Evropský parlament.

4. Tímto článkem není dotčeno okamžité a současné rozhodnutí přijaté členským státem v souladu s článkem 22.

Článek 25
Opatření pro obnovení kontrol při uplatňování ochranné doložky

Jsou-li obnoveny kontroly na vnitřních hranicích, platí příslušná ustanovení hlavy II.

Článek 26
Zpráva o znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích

Členský stát, který obnovil kontroly na vnitřních hranicích podle článku 20, potvrdí datum, kdy tyto kontroly mají být zrušeny, a zároveň nebo brzy poté předloží zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Komisi o obnovení kontrol na vnitřních hranicích.

Článek 27
Informování veřejnosti

Dovolí-li to důvody pro uplatnění ochranné doložky, členský stát nebo členské státy, které obnovily kontroly na vnitřních hranicích, informují vhodným způsobem veřejnost o obnovení kontrol a o určených hraničních přechodech.

Článek 28
Důvěrnost

Na žádost dotčeného členského státu respektují ostatní členské státy, Evropský parlament a Komise důvěrnost informací poskytnutých v souvislosti s obnovením a prodloužením kontrol i zprávu vypracovanou dle článku 26.

HLAVA IV
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 29
Změny příloh

Přílohy I až XII se mění postupem podle čl. 30 odst. 2.

Článek 30
Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

   Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na dva měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 31
Neuplatňování na určitých územích

1. Toto nařízení se nevztahuje na území Francie a Nizozemska, která leží mimo Evropu.

2. Ustanovení tohoto nařízení nemají nepříznivý vliv na zvláštní pravidla, která se vztahují na města Ceuta a Melilla, jak je definuje závěrečný akt dohody o přistoupení Španělska Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze 14. června 1985[62].

[62] Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 73.

Článek 32
Oznamování informací členskými státy

Do deseti pracovních dnů ode dne, kdy toto nařízení vstoupí v platnost, oznámí členské státy Komisi vnitrostátní ustanovení vztahující se k čl. 19 písm. c) a d). Následné úpravy těchto ustanovení se oznámí do pěti pracovních dnů.

Informace oznámené členskými státy se otisknou v *Úředním věstníku Evropské unie*, série C.

Článek 33
Zpráva o používání hlavy III

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději do tří let po vstupu toto nařízení v platnost zprávu o používání hlavy III.

Komise věnuje zvláštní pozornost všem problémům, které vzniknou v souvislosti s obnovením kontrol. Bude-li to vhodné, předloží návrhy zaměřené na řešení těchto problémů.

Článek 34
Vymazání a zrušení

1. Články 2 až 8 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze 14. června 1985 se zrušují s účinkem od ... *[datum, kdy toto nařízení vstupuje v platnost]*.

2. S účinkem od téhož dne se rovněž zrušuje:

   – Společná příručka včetně příloh,

   – rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 22. prosince 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) a z 20. prosince 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2),

   – příloha 7 Společné konzulární instrukce,

   – nařízení (ES) č. 790/2001.

   Odkazy na zrušené články a zrušené nástroje se považují za odkazy na toto nařízení a měly by se vykládat podle srovnávací tabulky v příloze XIII.

Článek 35
Platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne … [*šest měsíců poté, co vstoupí v platnost*].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda
[…]

PŘÍLOHA I
Schválené hraniční přechody

BELGIE

Vzdušné hranice

– Národní letiště Brusel (Zaventem)

– Oostende

– Deurne

– Bierset

– Gosselies

– Wevelgem (letiště bez mezinárodního statusu)

Námořní hranice

– Antwerpen

– Oostende

– Zeebrugge

– Nieuwpoort

– Gent

– Blankenberge

Pozemní hranice

– Eurostar (Channel Tunnel, tunel pod kanálem La Manche)

Nádraží Brussel-Zuid/Gare de Bruxelles-Midi

ČESKÁ REPUBLIKA

ČESKÁ REPUBLIKA – POLSKO

Pozemní hranice

1. Bartultovice – Trzebina
2. Bílý Potok – Paczków
3. Bohumín – Chałupki
4. Bohumín – Chałupki (železnice)
5. Bukovec – Jasnowice
6. Český Těšín – Cieszyn
7. Český Těšín – Cieszyn (železnice)
8. Chotěbuz – Cieszyn
9. Dolní Lipka – Boboszów
10. Dolní Marklovice – Marklowice Górne
11. Frýdlant v Čechách – Zawidów (železnice)
12. Habartice – Zawidów
13. Harrachov – Jakuszyce
14. Horní Lištná – Leszna Górna
15. Hrádek nad Nisou – Porajów
16. Královec – Lubawka
17. Královec – Lubawka (železnice)
18. Krnov – Pietrowice
19. Kunratice – Bogatynia
20. Lichkov – Międzylesie (železnice)
21. Meziměstí – Mieroszów (železnice)
22. Mikulovice – Głuchołazy
23. Mikulovice – Głuchołazy (železnice)

24. Náchod – Kudowa Słone

25. Nové Město p. Smrkem – Czerniawa Zdrój

26. Osoblaha – Pomorzowiczki

27. Otovice – Tłumaczów

28. Petrovice u Karviné – Zebrzydowice (železnice)

29. Pomezní Boudy – Przełęcz Okraj

30. Srbská – Miloszów

31. Starostín – Golińsk

32. Sudice – Pietraszyn

33. Závada – Golkowice

34. Zlaté Hory – Konradów

Malý pohraniční styk (*) a turistické hraniční přechody (**)

1. Andělka – Lutogniewice**

2. Bartošovice v Orlických horách – Niemojów*/**

3. Bernartice – Dziewiętlice*

4. Beskydek – Beskidek*

5. Bílá Voda – Złoty Stok*

6. Božanov – Radków**

7. Česká Čermná – Brzozowice**

8. Chomýž – Chomiąża*

9. Chuchelná – Borucin*

10. Chuchelná – Krzanowice*

11. Harrachov – Polana Jakuszycka**

12. Hať – Rudyszwałd*

13. Hať – Tworków*

14. Hněvošice – Ściborzyce Wielkie*

15. Horní Morava – Jodłów**

16. Hrčava – Jaworzynka*/**
17. Janovičky – Głuszyca Górna**
18. Karviná Ráj II – Kaczyce Górne*
19. Kojkovice – Puńców*
20. Kopytov – Olza*
21. Linhartovy – Lenarcice*
22. Luční bouda – Równia pod Śnieżką**
23. Luční bouda – Śląski Dom**
24. Machovská Lhota – Ostra Góra**
25. Malá Čermná – Czermna*
26. Malý Stožek – Stożek*
27. Masarykova chata – Zieleniec**
28. Mladkov (Petrovičky) – Kamieńczyk**
29. Nýdek – Wielka Czantorja**
30. Olešnice v Orlických horách (Čihalka) – Duszniki Zdrój**
31. Opava – Pilszcz*
32. Orlické Záhoří – Mostowice*
33. Petříkovice – Okreszyn**
34. Píšť – Bolesław*
35. Píšť – Owsiszcze*
36. Rohov – Ściborzyce Wielkie*
37. Šilheřovice – Chałupki*
38. Smrk – Stóg Izerski**
39. Soví sedlo (Jelenka) – Sowia Przełęcz**
40. Špindleruv mlýn – Przesieka**
41. Staré Město – Nowa Morawa*/**
42. Strahovice – Krzanowice*

43. Travná – Lutynia*/**

44. Třebom – Gródczanki*

45. Třebom – Kietrz*

46. Úvalno – Branice*

47. Vávrovice – Wiechowice*

48. Velké Kunětice –Sławniowice*

49. Velký Stožec – Stożek**

50. Věřňovice – Gorzyczki*

51. Věřňovice – Łaziska*

52. Vidnava – Kałków*

53. Vosecká bouda (Tvarožník) – Szrenica**

54. Vrchol Kralického Sněžníku – Snieznik**

55. Žacléř – Niedomirów**

56. Zdoňov – Łączna**

57. Zlaté Hory – Jarnołtówek**

ČÉSKÁ REPUBLIKA – SLOVENSKO

Pozemní hranice

1. Bílá – Klokočov

2. Bílá-Bumbálka – Makov

3. Břeclav (dálnice) – Brodské (dálnice)

4. Březová – Nová Bošáca

5. Brumov-Bylnice – Horné Srnie

6. Hodonín – Holíč

7. Hodonín – Holíč (železnice)

8. Horní Lideč – Lúky pod Makytou (železnice)

9. Lanžhot – Brodské

10. Lanžhot – Kúty (železnice)

11. Mosty u Jablunkova – Čadca (železnice)
12. Mosty u Jablunkova – Svrčinovec
13. Nedašova Lhota – Červený Kameň
14. Šance – Čadca-Milošová
15. Starý Hrozenkov – Drietoma
16. Strání – Moravské Lieskové
17. Střelná – Lysá pod Makytou
18. Sudoměřice – Skalica
19. Sudoměřice – Skalica (železnice)
20. Velká nad Veličkou – Vrbovce (železnice)
21. Velká nad Veličkou – Vrbovce
22. Velké Karlovice – Makov
23. Vlárský průsmyk – Horné Srnie (železnice)

ČESKÁ REPUBLIKA – RAKOUSKO

Pozemní hranice

1. Břeclav – Hohenau (železnice)
2. České Velenice – Gmünd
3. České Velenice – Gmünd (železnice)
4. České Velenice – Gmünd 2
5. Chlum u Třeboně – Schlag
6. Čížov – Hardegg
7. Dolní Dvořiště – Wullowitz
8. Halámky – Gmünd-Neu-Nagelberg
9. Hatě – Kleinhaugsdorf
10. Hevlín – Laa an der Thaaya
11. Hnanice – Mitterretzbach
12. Horní Dvořiště – Summerau (železnice)

13. Ježová – Iglbach

14. Koranda – St. Oswald

15. Mikulov – Drasenhofen

16. Nová Bystřice – Grametten

17. Nové Hrady – Pyhrabruck

18. Plešné jezero – Plöckensteinersee

19. Poštorná – Reinthal

20. Přední Výtoň – Guglwald

21. Šatov – Retz (železnice)

22. Slavonice – Fratres

23. Studánky – Weigetschlag

24. Valtice – Schrattenberg

25. Vratěnín – Oberthürnau

26. Zadní Zvonková – Schöneben

ČESKÁ REPUBLIKA – NĚMECKO

Pozemní hranice

1. Aš – Selb

2. Aš – Selb- Plössberg (železnice)

3. Boží Dar – Oberwiesenthal

4. Broumov – Mähring

5. Česká Kubice – Furth im Wald (železnice)

6. Cheb – Schirnding (železnice)

7. Cínovec – Altenberg

8. Cínovec – Zinnwald

9. Děčín – Bad Schandau (železnice)

10. Dolní Poustevna – Sebnitz

11. Doubrava – Bad Elster

12. Folmava – Furth im Wald
13. Hora sv. Šebestiána – Reitzenhain
14. Hrádek nad Nisou – Zittau (železnice)
15. Hřensko – Schmilka
16. Hřensko – Schöna (řeka)
17. Jiříkov – Neugersdorf
18. Kraslice – Klingenthal
19. Kraslice / Hraničná – Klingenthal (železnice)
20. Lísková – Waldmünchen
21. Mníšek – Deutscheinsiedel
22. Moldava – Neurehefeld
23. Pavlův Studenec – Bärnau
24. Pomezí nad Ohří – Schirnding
25. Potůčky – Johanngeorgenstadt (železnice)
26. Potůčky – Johanngeorgenstadt
27. Petrovice – Bahratal
28. Rozvadov – Waidhaus
29. Rozvadov – Waidhaus (dálnice)
30. Rumburk – Ebersbach – Habrachtice (železnice)
31. Rumburk – Neugersdorf
32. Rumburk – Seifhennersdorf
33. Stožec – Haidmühle
34. Strážný – Philippsreuth
35. Svatá Kateřina – Neukirchen b.Hl. Blut
36. Svatý Kříž – Waldsassen
37. Varnsdorf – Seifhennersdorf
38. Vejprty – Bärenstein

39. Vejprty – Bärenstein (železnice)

40. Vojtanov – Bad Brambach (železnice)

41. Vojtanov – Schönberg

42. Všeruby – Eschlkam

43. Železná – Eslarn

44. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

45. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein (železnice)

Turistické hraniční přechody

1. Brandov – Olbernhau (Grünthal)

2. Branka – Hermannsreuth

3. Bublava – Klingenthal/Aschberg

4. Bučina – Finsterau

5. Čerchov – Lehmgrubenweg

6. Černý Potok – Jöhstadt

7. České Žleby – Bischofsreut (Marchhäuser)

8. Český Jiřetín – Deutschgeorgenthal

9. Debrník – Ferdinandsthal

10. Dolní Podluží – Waltersdorf (Herrenwalde)

11. Dolní Světlá – Jonsdorf

12. Dolní Světlá – Waltersdorf

13. Dolní Žleb – Elbradweg Schöna

14. Fleky – Hofberg

15. Fojtovice – Fürstenau

16. Hora sv. Kateřiny – Deutschkatharinenberg

17. Horní Paseky – Bad Brambach

18. Hrádek nad Nisou – Hartau

19. Hranice – Bad Elster/ Bärenloh

20. Hranice – Ebmath
21. Hřebečná (Boží Dar/Hubertky) – Oberwiesenthal
22. Hřebečná/Korce – Henneberg (Oberjugel)
23. Hřensko – Schöna
24. Jelení – Wildenthal
25. Jílové/Sněžník – Rosenthal
26. Jiříkov – Ebersbach (Bahnhofstr.)
27. Křížový Kámen – Kreuzstein
28. Krompach – Jonsdorf
29. Krompach – Oybin/Hain
30. Kryštofovy Hamry – Jöhstadt (Schmalzgrube)
31. Libá/Dubina – Hammermühle
32. Lipová – Sohland
33. Lobendava – Langburkersdorf
34. Lobendava/Severní – Steinigtwolmsdorf
35. Loučná – Oberwiesenthal
36. Luby – Wernitzgrün
37. Mikulášovice – Hinterhermsdorf
38. Mikulášovice (Tomášov) –Sebnitz OT/Hertigswalde (Waldhaus)
39. Mikulášovice/Tanečnice – Sebnitz (Forellenschänke)
40. Moldava – Holzhau
41. Mýtina – Neualbenreuth
42. Nemanice/Lučina – Untergrafenried
43. Nová Ves v Horách – Deutschneudorf
44. Nové Údolí /Trojstoličník/ – Dreisessel
45. Ostrý – Grosser Osser
46. Ovčí Vrch – Hochstrasse

47. Petrovice – Lückendorf

48. Pleš – Friedrichshäng

49. Plesná – Bad Brambach

50. Pod Třemi znaky – Brombeerregel

51. Potůčky – Breitenbrunn (Himmelswiese)

52. Prášily – Scheuereck

53. Přední Zahájí – Waldheim

54. Rybník – Stadlern

55. Šluknov/Rožany – Sohland (Hohberg)

56. Starý Hrozňatov – Hatzenreuth

57. Tři znaky – Drei Wappen

58. Zadní Doubice – Hinterheermsdorf

59. Ždár – Griesbach

60. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

Vzdušné hranice

A. Veřejné [63]

1. Brno – Tuřany

2. České Budějovice – Hosín

3. Holešov

4. Karlovy Vary

5. Karlovy

6. Liberec

7. Mnichovo Hradiště

8. Olomouc

9. Ostrava – Mošnov

---

[63] Mezinárodní letiště se podle kategorie uživatelů rozdělují na veřejná a neveřejná letiště. Veřejná letiště přijímají v závislosti na své technické a provozní kapacitě všechna letadla.

10. Pardubice

11. Praha – Ruzyně

12. Uherské Hradiště – Kunovice

B. Neveřejné [64]

1. Benešov

2. Hradec Králové

3. Líně'

4. Otrokovice

5. Přerov

6. Vodochody

7. Vysoké Mýto

[64] Uživatelé neveřejných letišť jsou definováni Úřadem pro civilní letectví na základě návrhu provozovatele letiště.

DÁNSKO

Námořní hranice:

Dánsko

Aabenrå Havn

Aggersund Kalkværks Udskibningsbro

Allinge Havn

Asnæsværkets Havn

Assens Havn

Augustenborg Havn

Avedøreværkets Havn

Avernakke Pier

Bagenkop Havn

Bandholm Havn

Bogense Havn

Bønnerup Havn

Dansk Salt A/S' Anlægskaj

Det Danske Stålvalseværk A/S' Havn

Dragør Havn

Enstedværkets Havn

Esbjerg Havn

Faaborg Havn

Fakse Havn

Fakse Ladeplade Fiskeri- og Lystbådehavn

Fredericia Havn

Frederikshavn Havn

Gedser Havn

Grenå Havn

Gråsten Havn

Gudhjem Havn

Gulfhavn, Stigsnæs

Haderslev Havn

Hals Havn

Hanstholm Havn

Hasle Havn

Helsingør Statshavn

Helsingør Færgehavn

Hirtshals Havn

H.J. Hansen Hadsund A/S' Havn

Hobro Havn

Holbæk Havn

Holstebro-Struer Havn

Horsens Havn

Hou Havn (Odder)

Hundested Havn

Hvide Sande Havn

Kalundborg Havn

Kaløvig Bådehavn

Kerteminde Havn og Marina

Klintholm Havn

Koldby Kås Havn (Samsø)

Kolding Havn

Kongsdal Havn

Korsør Havn

Kyndbyværkets Havn

København Havn

Køge Havn

Lemvig Havn

Lindholm Havn

Lindø-Terminalen

Lyngs Odde Ammoniakhavn

Marstal Havn

Masnedøværkets Havn

Middelfart Havn

Nakskov Havn

Neksø Havn

NKT Trådværket A/S' Havn

Nordjyllandsværkets Havn

Nyborg Havn

Nyborg Fiskerihavn

Nyborg Fritids- og Lystbåde-Havn

Nykøbing Falster Havn

Nykøbing Mors Havn

Næstved Havn

Odense Havn

Odense Staalskibsværft A/S' Havn

Orehoved Havn

Randers Havn

Rudkøbing Havn

Rødby Færge- og Trafikhavn

Rømø Havn

Rønne Havn

Skagen Havn

Skive Havn

Skærbækværkets Havn

Spodsbjerg Færgehavn

Statoil Pieren

Stege Havn

Stevns Kridtbruds Udskibningspier

Stigsnæsværkets Havn

Stubbekøbing Havn

Studstrupværkets Havn

Svaneke Havn

Svendborg Trafikhavn

Sæby Havn

Søby Havn

Sønderborg Havn

Tejn Havn

Thisted Havn

Thorsminde Havn

Thyborøn Havn

Vang Havn

Vejle Havn

Vordingborg Havn

Ærøskøbing Havn

Ålborg Havn

Ålborg Portland

Århus Havn

Årø Havn

Årøsund Havn

Fárské ostrovy:

Fuglafjadar Havn

Klaksvikar Havn

Kollafjardar Havn

Oyra Havn

Runavikar Havn

Torshavn Havn

Tvøroyrar Havn

Vags Havn

Miovags/Sandavags Havn

Sørvags Havn

Vestmanna Havn

Grónsko:

Aasiaat Havn (Egedesminde)

Ilulissat Havn (Jakobshavn)

Illoqqortoormiit Havn (Scoresbysund)

Kangerlussauaq Havn (Søndre Strømfjord)

Maniitsoq Havn (Sukkertoppen)

Nanortalik Havn

Narsaq Havn

Narsarsuaq Havn

Nuuk Havn (Godthåb)

Paamiut Havn (Frederikshåb)

Qaanaaq Havn (Thule)

Qaqortoq Havn (Julianehåb)

Qasigiannguit Havn (Christianshåb)

Qeqertarsuaq Havn (Godhavn)

Sisimiut Havn (Holsteinsborg)

Tasiilaq Havn (Angmagssalik)

Upernavik Havn

Uummannaq Havn (Umanak)

Vzdušné hranice:

Dánsko

Billund Lufthavn

Esbjerg Lufthavn

Grønholt Flyveplads

Herning Flyveplads

Karup Lufthavn

Koldingegnens Lufthavn i Vamdrup

Københavns Lufthavn i Kastrup

Lolland-Falster Airport

Lemvig Lufthavn

Odense Lufthavn

Randers Flyveplads

Roskilde Lufthavn i Tune

Rønne Lufthavn

Sindal Lufthavn

Skive Lufthavn

Stauning Lufthavn

Sydfyns Flyveplads på Tåsinge

Sønderborg Lufthavn

Thisted Lufthavn

Vojens Lufthavn

Ærø Lufthavn

Ålborg Lufthavn

Århus Lufthavn

Års flyveplads i Løgstør

Fárské ostrovy:

Vågø Lufthavn

Grónsko:

Aasiaat Lufthavn (Egedesminde)

Ilulissat Lufthavn (Jakobshavn)

Kangerlussuaq Lufthavn (Søndre Strømfjord)

Kulusuk Lufthavn

Maniitsoq Lufthavn (Sukkertoppen)

Nerlerit Inaat Lufthavn

Narsarsuaq Lufthavn

Pituffik Lufthavn (Thule)

Nuuk Lufthavn (Godthåb)

Qaanaaq Lufthavn (Thule)

Sisimiut Lufthavn (Holsteinsborg)

Upernavik Lufthavn

Uummannaq Lufthavn (Umanak)

ESTONSKO

ESTONSKO – LOTYŠSKO

Pozemní hranice

1. Holdre – Omuļi
2. Ikla – Ainaži
3. Jäärja – Ramata
4. Lilli – Unguriņi
5. Mõisaküla – Ipiķi
6. Murati – Veclaicene
7. Valga – Lugaži (železnice)
8. Valga 1 – Valka 2
9. Valga 2 – Valka 3
10. Valga 3 – Valka 1
11. Vana-Ikla – Ainaži (Ikla)
12. Vastse-Roosa – Ape

ESTONSKO – RUSKÁ FEDERACE

Pozemní hranice

1. Koidula – Kunitšina- Gora
2. Luhamaa – Šumilkino
3. Narva – Jaanilinn (Ivangorod) (železnice)
4. Narva-1 – Jaanilinn (Ivangorod)
5. Narva-2 – Jaanilinn (Ivangorod)
6. Orava – Petseri (železnice)
7. Saatse – Krupa

Námořní hranice

1. Dirhami
2. Haapsalu
3. Heltermaa
4. Kuivastu
5. Kunda
6. Lehtma
7. Lohusalu
8. Loksa
9. Miiduranna
10. Mõntu
11. Muuga
12. Narva-Jõesuu
13. Nasva
14. Paldiski-1
15. Paldiski-2
16. Pärnu-2
17. Pärnu-3
18. Rohuküla
19. Roomassaare
20. Ruhnu
21. Sõru
22. Talin-2
23. Talina-3
24. Talin-4
25. Talin-5
26. Talin-6

27. Talin-7

28. Talin-8

29. Talin-9

30. Talin-10

31. Talin-11

32. Talin-12

33. Veere

34. Vergi

35. Virtsu

Vzdušné hranice

1. Ämari (neveřejné vojenské letiště, nepřístupné civilním letadlům)

2. Kärdla

3. Kuressaare

4. Pärnu-1

5. Talin-1

6. Talin-13

7. Tartu-1

FINSKO

Pozemní hranice

Vaalimaa

Vainikkala (železnice)

Nuijamaa

Niirala

Vartius

Raja-Jooseppi

Imatra*

Kelloselkä*

Kortesalmi*

Kolmikanta*

Uukuniemi*

Valkeavaara*

Ruhovaara*

Haapavaara*

Leminaho*

Inari*

Kokkojärvi*

Kivipuro*

Rajakangas*

Karikangas*

Karttimo*

Kurvinen*

Onkamo*

Virtaniemi*

VYSVĚTLENÍ:

Hraniční přechody vycházejí z Dohody mezi vládou Finské republiky a vládou Ruské federace o společných hraničních přechodech (Helsinki, 11. března 1994). Přechody označené hvězdičkou se v souladu s dohodou používají jen do omezené míry a otevírají se pouze v případě potřeby. Provoz na těchto přechodech tvoří téměř výhradně přeprava dřeva. Většina hraničních přechodů je většinu času uzavřena.

Letiště

Enontekiö

Helsinki – Malmi

Helsinki – Vantaa

Ivalo

Joensuu

Jyväskylä

Kajaani

Kemi – Tornio

Kittilä

Kruunupyy

Kuopio

Kuusamo

Lappeenranta

Maarianhamina

Mikkeli

Oulu

Pori

Rovaniemi

Savonlinna

Tampere – Pirkkala

Turku

Vaasa

Varkaus

Námořní hranice

Přístavní hraniční přechody pro obchodní a rybářské lodě

Eckerö

Hamina

Hanko

Haukipudas

Helsinki

Inkoo

Kalajoki

Kaskinen (též pro rekreační plavidla)

Kemi (též pro rekreační plavidla)

Kokkola

Kotka

Kristiinankaupunki

Lappeenranta

Loviisa

Långnäs

Maarianhamina (též pro rekreační plavidla)

Naantali

Nuijamaa (též pro rekreační plavidla)

Oulu

Parainen

Pietarsaari (též pro rekreační plavidla)

Pori (též pro rekreační plavidla)

Porvoo

Raahe

Rauma (též pro rekreační plavidla)

Tammisaari

Tornio

Turku

Uusikaupunki (též pro rekreační plavidla)

Vaasa

Pobřežní stanice fungující jako hraniční přechody pro rekreační lodě a hydroplány.

Bågaskär

Enskär

Glosholmen

Haapasaari

Hanko (též pro hydroplány)

Hiittinen

Jussarö

Kalajoki

Kokkola

Kotka (též pro hydroplány)

Kummelgrund

Kökar

Maarianhamina (též pro hydroplány)

Mäntyluoto

Nauvo

Orrengrund

Pirttisaari

Porkkala (též pro hydroplány)

Raahe

Röyttä

Santio

Storklubb

Suomenlinna (též pro hydroplány)

Susiluoto

Valassaaret

Vallgrund

Virpiniemi

FRANCIE

Pozemní hranice

(1) Abbeville

(2) Agen-la Garenne

(3) Ajaccio-Campo dell'Oro

(4) Albi-le Séquestre

(5) Amiens-Glisy

(6) Angers-Marcé

(7) Angoulême-Brie-Champniers

(8) Annecy-Methet

(9) Annemasse

(10) Auxerre-Branches

(11) Avignon-Caumont

(12) Bâle-Mulhouse

(13) Bastia-Poretta

(14) Beauvais-Tillé

(15) Bergerac-Roumanière

(16) Besançon-la Vèze

(17) Béziers-Vias

(18) Biarritz-Bayonne-Anglet

(19) Bordeaux-Mérignac

(20) Bourges

(21) Brest-Guipavas

(22) Caen-Carpiquet

(23) Cahors-Lalbenque

(24) Calais-Dunkerque

(25) Calvi-Sainte-Catherine

(26) Cannes-Mandelieu

(27) Carcassonne-Salvaza

(28) Castres-Mazamet

(29) Châlons-Vatry

(30) Chambéry-Aix-les-Bains

(31) Charleville-Mézières

(32) Châteauroux-Déols

(33) Cherbourg-Maupertus

(34) Clermont-Ferrand-Aulnat

(35) Colmar-Houssen

(36) Courchevel

(37) Deauville-Saint-Gatien

(38) Dieppe-Saint-Aubin

(39) Dijon-Longvic

(40) Dinard-Pleurtuit

(41) Dôle-Tavaux

(42) Epinal-Mirecourt

(43) Figari-Sud Corse

(44) Cap-Tallard

(45) Genève-Cointrin

(46) Granville

(47) Grenoble-Saint-Geoirs

(48) Hyères-le Palivestre

(49) Issy-les-Moulineaux

(50) La Môle

(51) Lannion

(52) La Rochelle-Laleu

(53) Laval-Entrammes

(54) Le Castelet

(55) Le Havre-Octeville

(56) Le Mans-Arnage

(57) Le Touquet-Paris-Plage

(58) Lille-Lesquin

(59) Limoges-Bellegarde

(60) Lognes-Emerainville

(61) Lorient-Lann-Bihoué

(62) Lyon-Bron

(63) Lyon-Saint-Exupéry

(64) Marseille-Provence

(65) Meaux-Esbly

(66) Megève

(67) Metz-Nancy-Lorraine

(68) Monaco-Héliport

(69) Montbéliard-Courcelles

(70) Montpellier-Fréjorgues

(71) Morlaix-Ploujean

(72) Nancy-Essey

(73) Nantes-Atlantique

(74) Nevers-Fourchambault

(75) Nice-Côte d'Azur

(76) Nîmes-Garons

(77) Orléans-Bricy

(78) Orléans-Saint-Denis-de-l'Hôtel

(79) Paris-Charles de Gaulle

(80) Paris-le Bourget

(81) Paris-Orly

(82) Pau-Pyrénées

(83) Périgueux-Bassillac

(84) Perpignan-Rivesaltes

(85) Poitiers-Biard

(86) Pontarlier

(87) Pontoise-Cormeilles-en-Vexin

(88) Quimper-Pluguffan

(89) Reims-Champagne

(90) Rennes Saint-Jacques

(91) Roanne-Renaison

(92) Rodez-Marcillac

(93) Rouen-Vallée de Seine

(94) Saint-Brieuc-Armor

(95) Saint-Etienne-Bouthéon

(96) Saint-Nazaire-Montoir

(97) Saint-Yan

(98) Strasbourg-Entzheim

(99) Tarbes-Ossun-Lourdes

(100) Toulouse-Blagnac

(101) Tours-Saint-Symphorien

(102) Toussus-le-Noble

(103) Troyes-Barberey

(104) Valence-Chabeuil

(105) Valenciennes-Denain

(106) Vannes-Meucon

(107) Vesoul-Frotey

(108) Vichy-Charmeil

Námořní hranice

(1) Agde

(2) Ajaccio

(3) Anglet

(4) Arcachon

(5) Bastia

(6) Bayonne

(7) Beaulieu-sur-Mer

(8) Biarritz

(9) Bonifacio

(10) Bordeaux

(11) Boulogne

(12) Brest

(13) Caen-Ouistreham

(14) Calais

(15) Calvi

(16) Camaret

(17) Cannes-Vieux Port

(18) Cap-d'Agde

(19) Carry-le-Rouet

(20) Carteret

(21) Cassis

(22) Cherbourg

(23) Ciboure

(24) Concarneau

(25) Dieppe

(26) Dunkirk

(27) Fécamp

(28) Golfe-Juan

(29) Granville

(30) Groix

(31) Gruissan

(32) Hendaye

(33) Honfleur

(34) La Rochelle-La Pallice

(35) La Turballe

(36) Le Croisic

(37) Le Guilvinec

(38) Le Havre

(39) Le Palais

(40) Les Sables-d'Olonne-Port

(41) Le Touquet-Etaples

(42) Le Tréport

(43) Leucate

(44) L'Ile-Rousse

(45) Lorient

(46) Macinaggio

(47) Mandelieu-la Napoule

(48) Marseille

(49) Monaco-Port de la Condamine

(50) Morlaix

(51) Nantes-Saint-Nazaire

(52) Nice

(53) Noirmoutier

(54) Paimpol

(55) Pornic

(56) Port-Camargue

(57) Port-de-Bouc-Fos/Port-Saint-Louis

(58) Port-en-Bessin

(59) Port-la-Nouvelle

(60) Porto-Vecchio

(61) Port-Vendres

(62) Propriano

(63) Quimper

(64) Roscoff

(65) Rouen

(66) Royan

(67) Saint-Brieuc (maritime)

(68) Saint-Cyprien

(69) Saint-Florent

(70) Saint-Gilles-Croix-de-Vie

(71) Saint-Malo

(72) Saint-Valéry-en-Caux

(73) Sète

(74) Toulon

(75) Valras

(76) Villefranche-sur-Mer

(77) Villeneuve-Loubet

Pozemní hranice

* **se ŠVÝCARSKEM**

(1) Abbevillerská silnice

(2) Letiště Bâle-Mulhous (průchod pro pěší mezi územími)

(3) Bois-d'Amont

(4) Chatel

(5) Col France

(6) Delleská silnice

(7) Divonne-les-Bains

(8) Ferney-Voltaire

(9) Ferrières-sous-Jougne

(10) Genève-Cornavinské nádraží

(11) Goumois

(12) Hegenheim-Allschwill

(13) Huningue road

(14) La Cheminéeská silnice

(15) La Cure

(16) Les Fourgs

(17) Les Verrièreská silnice

(18) Leymen-Benken

(19) Moëllesulaz

(20) Mouthe silnice

(21) Pfetterhouse

(22) Pontarlier-nádraží

(23) Poste autoroute Saint-Julien-Bardonnex (dálniční stanoviště)

(24) Pougny

(25) Prévessin

(26) Saint-Gingolph

(27) Saint-Julien-Perly

(28) Saint-Louis dálnice

(29) Saint-Louis-Bâle-nákladní nádraží

(30) Saint-Louis-Lysbuchel

(31) Vallard-Thonex

(32) Vallorbe (mezinárodní vlaky)

(33) Vallorcine

(34) Veigy

* **se SPOJENÝM KRÁLOVSTVÍM**

(viz tunelové spojení přes kanál La Manche)

(1) Gare de Paris-Nord/London Waterloo Station/Ashford International Station

(2) Gare de Lille-Europe/London Waterloo Station/Ashford International Station

(3) Cheriton/Coquelles

(4) Gare de Fréthun/London Waterloo Station/Ashford International Station

(5) Gare de Chessy-Marne-la-Vallée (nádraží)

(6) Gare d'Avignon-Centre (nádraží)

* **s ANDORROU**

– Pas de la Case

ITÁLIE

Vzdušné hranice

– Alessandria	Polizia di Stato
– Alghero (SS)	Polizia di Stato
– Ancona	Polizia di Stato
– Aosta	Polizia di Stato
– Bari	Polizia di Stato
– Bergamo	Polizia di Stato
– Biella	Polizia di Stato
– Bologna	Polizia di Stato
– Bolzano	Polizia di Stato
– Brescia	Polizia di Stato
– Brindisi	Polizia di Stato
– Cagliari	Polizia di Stato
– Catania	Polizia di Stato
– Crotone	Polizia di Stato
– Cuneo	Polizia di Stato
– Firenze	Polizia di Stato
– Foggia	Polizia di Stato
– Forlì	Polizia di Stato
– Genova	Polizia di Stato
– Grosseto	Polizia di Stato
– Lamezia Terme (CZ)	Polizia di Stato
– Lampedusa (AG)	Carabinieri
– Lecce	Polizia di Stato
– Marina di Campo (LI)	Carabinieri

– Milano Linate	Polizia di Stato
– Napoli	Polizia di Stato
– Noviligure	Carabinieri
– Olbia	Polizia di Stato
– Oristano	Polizia di Stato
– Padova	Polizia di Stato
– Palermo	Polizia di Stato
– Pantelleria (TP)	Carabinieri
– Para	Polizia di Stato
– Perugia	Polizia di Stato
– Pescara	Polizia di Stato
– Pisa	Polizia di Stato
– Reggio di Calabria	Polizia di Stato
– Rimini	Polizia di Stato
– Roma Ciampino	Polizia di Stato
– Roma Fiumicino	Polizia di Stato
– Roma Urbe	Polizia di Stato
– Ronchi dei Legionari (GO)	Polizia di Stato
– Salerno	Polizia di Stato
– Siena	Polizia di Stato
– Taranto-Grottaglie	Polizia di Stato
– Torino	Polizia di Stato
– Trapani	Polizia di Stato
– Tortoli (NU)	Polizia di Stato
– Treviso	Polizia di Stato
– Varese Malpensa	Polizia di Stato
– Venezia	Polizia di Stato

– Verona	Polizia di Stato
– Villanova d'Albenga (SV)	Carabinieri

Námořní hranice

– Alassio (SV)	Polizia di Stato
– Alghero (SS)	Polizia di Stato
– Ancona	Polizia di Stato
– Anzio – Nettuno (RM)	Polizia di Stato
– Augusta (SR)	Polizia di Stato
– Barcoli (NA)	Carabinieri
– Bari	Polizia di Stato
– Barletta (BA)	Polizia di Stato
– Brindisi	Polizia di Stato
– Cagliari	Polizia di Stato
– Campo nell'Elba (LI)	Carabinieri
– Caorle (VE)	Carabinieri
– Capraia Isola (LI)	Carabinieri
– Capri (NA)	Polizia di Stato
– Carbonia (CA)	Polizia di Stato
– Castellammare di Stabia (NA)	Polizia di Stato
– Castellammare del Golfo (TP)	Polizia di Stato
– Catania	Polizia di Stato
– Chioggia (VE)	Polizia di Stato
– Civitavecchia (RM)	Polizia di Stato
– Crotone	Polizia di Stato
– Duino Aurisina (TS)	Polizia di Stato
– Finale Ligure (SV)	Carabinieri
– Fiumicino (RM)	Polizia di Stato

– Formia (LT)	Polizia di Stato
– Gaeta (LT)	Polizia di Stato
– Gallipoli (LE)	Polizia di Stato
– Gela (CL)	Polizia di Stato
– Genova	Polizia di Stato
– Gioia Tauro (RC)	Polizia di Stato
– Grado (GO)	Polizia di Stato
– Ischia (NA)	Polizia di Stato
– La Maddalena (SS)	Carabinieri
– La Spezia	Polizia di Stato
– Lampedusa (AG)	Polizia di Stato
– Lerici (SP)	Carabinieri
– Levanto (SP)	Carabinieri
– Licata (AG)	Polizia di Stato
– Lignano (VE)	Carabinieri
– Lipari (ME)	Carabinieri
– Livorno	Polizia di Stato
– Loano (SV)	Carabinieri
– Manfredonia (FG)	Polizia di Stato
– Marciana Marina (LI)	Carabinieri
– Marina di Carrara (MS)	Polizia di Stato
– Marsala (TP)	Polizia di Stato
– Mazara del Vallo (TP)	Polizia di Stato
– Messina	Polizia di Stato
– Milazzo (ME)	Polizia di Stato
– Molfetta (BA)	Carabinieri
– Monfalcone (GO)	Polizia di Stato

– Monopoli (BA)	Carabinieri
– Napoli	Polizia di Stato
– Olbia (SS)	Polizia di Stato
– Oneglia (IM)	Polizia di Stato
– Oristano	Polizia di Stato
– Ortona (CH)	Carabinieri
– Otranto (LE)	Polizia di Stato
– Palau (SS)	Polizia di Stato
– Palermo	Polizia di Stato
– Pantelleria (TP)	Carabinieri
– Pesaro	Polizia di Stato
– Pescara	Polizia di Stato
– Piombino (LI)	Polizia di Stato
– Porto Azzurro (LI)	Carabinieri
– Porto Cervo (SS)	Polizia di Stato
– Porto Empedocle (AG)	Polizia di Stato
– Porto Ferraio (LI)	Polizia di Stato
– Porto Nogaro (UD)	Carabinieri
– Porto Tolle (RO)	Polizia di Stato
– Porto Torres (SS)	Polizia di Stato
– Porto Venere (SV)	Carabinieri
– Portofino (IM)	Carabinieri
– Pozzalo (RG)	Carabinieri
– Pozzuoli (NA)	Polizia di Stato
– Rapallo (GE)	Polizia di Stato
– Ravenna	Polizia di Stato
– Reggio di Calabria	Polizia di Stato

–	Rimini	Polizia di Stato
–	Rio Marina (LI)	Carabinieri
–	Riposto (CT)	Carabinieri
–	Santa Margherita Ligure (GE)	Carabinieri
–	San Remo (IM)	Polizia di Stato
–	Santa Teresa di Gallura (SS)	Polizia di Stato
–	San Benedetto del Tronto (AP)	Polizia di Stato
–	Salerno	Polizia di Stato
–	Savona	Polizia di Stato
–	Siracusa	Polizia di Stato
–	Sorrento (NA)	Polizia di Stato
–	Taormina (ME)	Polizia di Stato
–	Taranto	Polizia di Stato
–	Termini Imerese (PA)	Polizia di Stato
–	Terracina (LT)	Polizia di Stato
–	Torre Annunziata (NA)	Polizia di Stato
–	Tortolì (NU)	Polizia di Stato
–	Torviscosa (UD)	Carabinieri
–	Trapani	Polizia di Stato
–	Trieste	Polizia di Stato
–	Varazze (SV)	Carabinieri
–	Vasto (CH)	Polizia di Stato
–	Venezia	Polizia di Stato
–	Viareggio (LU)	Polizia di Stato
–	Vibovalentia Marina (VV)	Polizia di Stato

Pozemní hranice

SE ŠVÝCARSKEM

– Bellavista di Clivio (VA), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Biegno Indemini (VA), Kategorie 1	Guardia di Finanza
– Bizzarone (CO), Kaegorie 1	Polizia di Stato
– Brogeda (CO), Kategorie 1 obchod	Guardia di Finanza
– Brogeda (CO), Kategorie 1 touristika	Polizia di Stato
– Chiasso (CO), Kategorie 1 železnice	Polizia di Stato
– Col G.S. Bernardo (AO), Kategorie 1	Carabinieri
– Col Menoure (AO), Kategorie 1	Guardia di Finanza
– Cremenaga (VA), Kategorie 1	Carabinieri
– Crociale dei Mulini (CO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Domodossola (VB), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Drezzo (CO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Forcola di Livigno (SO), Kategorie 1	Carabinieri
– Fornasette (VA), Kategorie 1	Carabinieri
– Gaggiolo (VA), Kategorie 1	Carabinieri
– Iselle (VB), Kategorie 1 železnice	Polizia di Stato
– Luino (VA), Kategorie 1 železnice	Polizia di Stato
– Luino (VA), Kategorie 1 jezero	Polizia di Stato
– Maslianico (CO), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Monte Bianco (AO), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Monte Moro (VB), Kategorie 1	Guardia di Finanza
– Monte Spluga (SO), Kategorie 1	Carabinieri
– Oria Val Solda (CO), Kategorie 1	Carabinieri
– Oria Val Solda (CO), Kategorie 1 jezero	Carabinieri
– Paglino (VB), Kategorie 1	Polizia di Stato

– Palone (VA), Kategorie 1	Guardia di Finanza
– Passo S. Giacomo (VB), Kategorie 1	Guardia di Finanza
– Piaggio Valmara (VB), Kategorie 1	Carabinieri
– Piattamala (SO), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Pino Lago Maggiore (VA), Kategorie 1 železnice	Polizia di Stato
– Plan Maison (AO), Kategorie 1	Carabinieri
– Plateau Rosa (AO), Kategorie 1	Carabinieri
– Ponte Chiasso (CO), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Ponte del Gallo (SO), Kategorie 1	Carabinieri
– Ponte Ribellasca (VB), Kategorie 1 železnice	Polizia di Stato
– Ponte Ribellasca (VB), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Ponte Tresa (VA), Kategorie 1 jezero a silnice	Polizia di Stato
– Porto Ceresio (VA), Kategorie 1 jezero a silnice	Polizia di Stato
– Ronago (CO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Saltrio (VA), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– S. Margherita di Stabio (CO), Kategorie 1	Polizia di Stato
– S. Maria dello Stelvio (SO), Kategorie 1	Guardia di Finanza
– S. Pietro di Clivio (VA), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Tirano (SO), Kategorie 1 železnice	Polizia di Stato
– Traforo G.S. Bernardo (AO), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Tubre (BZ), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Valmara di Lanzo (CO), Kategorie 1	Carabinieri
– Villa di Chiavenna (SO), Kategorie 1	Carabinieri
– Zenna (VA), Kategorie 1	Carabinieri

SE SLOVINSKEM

– Basovizza (TS), Kategorie 1	Carabinieri
– Castelletto Versa (GO), Kategorie 2	Guardia di Finanza

– Chiampore (TS), Kategorie 2	Carabinieri
– Devetachi (GO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Fernetti (TS), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Fusine Laghi (UD), Kategorie 1	Carabinieri
– Gorizia, Kategorie 1 železnice	Polizia di Stato
– Gorizia Casa Rossa, Kategorie 1	Polizia di Stato
– Gorizia S. Gabriele, Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Gorizia S. Pietro, Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Gorizia Via Rafut, Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Jamiano (GO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Merna (GO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Mernico (GO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Molino Vecchio (UD)	Guardia di Finanza
– Monrupino (TS), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Noghere (TS), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Passo Predil (UD), Kategorie 1	Carabinieri
– Pese (TS), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Plessiva (GO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Polava di Cepletischis (UD), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Ponte Vittorio, Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Prebenico Caresana (TS), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Rabuiese (TS), Kategorie 1	Polizia di Stato
– Robedischis (UD), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Salcano (GO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– S. Andrea (GO), Kategorie 1	Polizia di Stato
– S. Barbara (TS), Kategorie 2	Polizia di Stato
– S. Bartolomeo (TS), Kategorie 1	Carabinieri

– S. Floriano (GO), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– S. Pelagio (TS), Kategorie 2	Carabinieri
– S. Servolo (TS), Kategorie 2	Guardia di Finanza
– Stupizza (UD), Kategorie 1	Guardia di Finanza
– Vencò (GO), Kategorie 1	Guardia di Finanza
– Villa Opicina (TS), Kategorie 1 železnice	Polizia di Stato
– Uccea (UD), Kategorie 1	Guardia di Finanza

N.B.: Hraniční přechody v kategorii 2 používají pouze obyvatelé pohraniční oblasti, kteří mají zvláštní doklady pro tento účel („malý pohraniční styk“).

ISLAND

Letiště

Akureyri

Egilsstaðir

Höfn

Keflavík

Reykjavík

Přístavy

Akranes

Akureyri

Bolungarvík

Fáskrúðsfjörður

Fjarðarbyggð

Grindavík

Grundarfjörður

Grundartangi

Hafnarfjörður

Húsavík

Höfn

Ísafjörður

Patreksfjörður

Raufarhöfn

Reykjanesbær

Reykjavík

Sandgerði

Sauðárkrókur

Seyðisfjörður

Siglufjörður

Skagaströnd

Vestmannaeyjar

Vopnafjörður

Þorlákshöfn

Þórshöfn

KYPR

Námořní hranice

1. Marina de Larnaka (Μαρίνα Λάρνακας)
2. Port de Larnaka (Λιμάνι Λάρνακας)
3. Vieux port de Lemesos (Παλαιό Λιμάνι Λεμεσού)
4. Port de Lemesos (Λιμάνι Λεμεσού)
5. Port de Pafos (Λιμάνι Πάφου)
6. Marina Agios Rafail (Μαρίνα Αγίου Ραφαήλ)
7. Port de Zygi (Λιμάνι Ζυγίου)

Vzdušné hranice

1. Mezinárodní letiště Larnaka (Διεθνές αεροδρόμιο Λάρνακας)
2. Mezinárodní letiště Pafos (Διεθνές αεροδρόμιο Πάφου)

LITVA

LITVA – LOTYŠSKO

Pozemní hranice

1. Bugeniai – Vaiņode (železnice)
2. Buknaičiai – Ezere
3. Būtingė – Rucava
4. Germaniškis – Skaistkalne
5. Gėsalai – Aizvīķi
6. Joneliai – Brunava
7. Joniškis – Meitene (železnice)
8. Juodupis – Aknīste
9. Kalviai – Meitene
10. Klykoliai – Priedula
11. Kvetkai – Pilskalne
12. Laižuva – Laižuva
13. Lenkimai – Lankuti
14. Luknė – Lukne
15. Mažeikiai – Reņģe (železnice)
16. Obeliai – Eglaine (železnice)
17. Obeliai – Subate
18. Pikeliai – Piķeļmuiža
19. Puodžiūnai – Krievgali
20. Saločiai – Grenctāle
21. Skuodas – Plūdoņi
22. Skuodas – Priekule (železnice)
23. Smėlynė – Medumi

24. Stelmužė – Rauda

25. Strėliškiai – Vaiņode

26. Suvainiškis – Nereta

27. Tilžė – Demene

28. Turmantas – Kurcums (železnice)

29. Turmantas – Zemgale

30. Vegeriai – Vītiņi

31. Žagarė – Žagare

32. Žeimelis – Adžūni

LITVA – BĚLORUS

Pozemní hranice

1. Adutiškis – Lentupis (železnice)

2. Adutiškis – Moldevičiai

3. Adutiškis – Pastovys (železnice)

4. Druskininkai – Pariečė (železnice)

5. Eišiškės – Dotiškės

6. Geledně – Lentupis (železnice)

7. Kabeliai – Pariečė (železnice)

8. Kapčiamiestis – Kadyš

9. Kena – Gudagojis (železnice)

10. Krakūnai – Geranainys

11. Latežeris – Pariečė

12. Lavoriškės – Kotlovka

13. Medininkai – Kamenyj Log

14. Papelekis – Lentupis

15. Raigardas – Privalka

16. Šalčininkai – Benekainys

17. Stasylos – Benekainys (železnice)

18. Šumskas – Loša

19. Tverečius – Vidžiai

20. Ureliai – Klevyčia

LITVA – POLSKO

Pozemní hranice

1. Kalvarija – Budzisko

2. Lazdijai – Ogrodniki (Aradninkai)

3. Mockava (Šeštokai) – Trakiszki (Trakiškės) (železnice)

LITVA – RUSKÁ FEDERACE

Pozemní hranice

1. Jurbarkas – Sovetsk (řeka)

2. Kybartai – Černyševskoje

3. Kybartai – Nesterov (železnice)

4. Nida – Morskoje

5. Nida – Rybačyj (řeka)

6. Pagėgiai – Sovetsk (železnice)

7. Panemunė – Sovetsk

8. Ramoniškiai – Pograničnyj

9. Rusnė – Sovetsk (řeka)

Námořní hranice

Státní přístav Klaipėda (hraniční přechody Kuršių, Molo a Malkų) a hraniční přechod u ropného terminálu Būtingės.

Vzdušné hranice

1. Aéroport de Kaunas

2. Aéroport de Palangos

3. Aéroport de Vilnius

4. Aéroport de Zoknių

LOTYŠSKO

LOTYŠSKO – RUSKÁ FEDERACE

Pozemní hranice

1. Aizgārša – Ļamoni (Лямоны)
2. Bērziņi – Manuhnova (Манухново)
3. Grebņeva – Ubiļinka (Убылинка)
4. Kārsava – Skangaļi (Скангали) (železnice)
5. Pededze – Bruniševa (Брунишево)
6. Punduri – Punduri (Пундури)
7. Terehova – Burački (Бурачки)
8. Vientuļi – Ludonka (Лудонка)
9. Zilupe – Posiņi (Посинь) (železnice)

LOTYŠSKO – BĚLORUS

Pozemní hranice

1. Indra – Bigosova (Бигосово) (železnice)
2. Pāternieki – Grigorovščina (Григоровщина)
3. Silene – Urbani (Урбаны)

Malý pohraniční styk

1. Piedruja – Druja (Друя)
2. Meikšāni – Gavriļino (Гаврилино)
3. Vorzova – Ļipovka (Липовка)
4. Kaplava – Pļusi (Плюсы)

LOTYŠSKO – ESTONSKO

Pozemní hranice

1. Ainaži (Ikla) – Vana-Ikla
2. Ainaži – Ikla
3. Ape – Vastse-Roosa
4. Ipiķi – Mõisaküla
5. Lugaži – Valga (železnice)
6. Omuļi – Holdre
7. Ramata – Jäärja
8. Unguriņi – Lilli
9. Valka 1 – Valga 3
10. Valka 2 – Valga 1
11. Valka 3 – Valga 2
12. Veclaicene – Murati

LOTYŠSKO – LITVA

Pozemní hranice

1. Adžūni – Žeimelis
2. Aizvīķi – Gėsalai
3. Aknīste – Juodupis
4. Brunava – Joneliai
5. Demene – Tilžė
6. Eglaine – Obeliai (železnice)
7. Ezere – Buknaičai
8. Grenctāle – Saločiai
9. Krievgali – Puodžiūnai
10. Kurcums – Turmantas (železnice)
11. Laižuva – Laižuva

12. Lankuti – Lenkimai

13. Lukne – Luknė

14. Medumi – Smėlynė

15. Meitene – Joniškis (železnice)

16. Meitene – Kalviai

17. Nereta – Suvainiškis

18. Piķeļmuiža - Pikeliai

19. Pilskalne - Kvetkai

20. Plūdoņi – Skuodas

21. Priedula – Klykoliai

22. Priekule – Skuodas (železnice)

23. Rauda – Stelmužė

24. Reņģe – Mažeikiai (železnice)

25. Rucava – Būtingė

26. Skaistkalne – Germaniškis

27. Subate – Obeliai

28. Vaiņode – Bugeniai (železnice)

29. Vaiņode – Strėliškiai

30. Vītiņi – Vegeriai

31. Žagare – Žagarė

32. Zemgale – Turmantas

Námořní hranice

1. Lielupe

2. Liepāja

3. Mērsrags

4. Pāvilosta

5. Rīga

6. Roja

7. Salacgrīva

8. Skulte

9. Ventspils

Vzdušné hranice

1. Daugavpils

2. Liepāja

3. Rīga

4. Ventspils

LUCEMBURSKO

Vzdušné hranice

– Luxembourg

MAĎARSKO

MAĎARSKO – RAKOUSKO

Pozemní hranice

1. Bozsok – Rechnitz
2. Bucsu – Schachendorf
3. Fertőd – Pamhagen
4. Fertőrákos – Mörbisch (přístav)
5. Fertőrákos – Mörbisch
6. Fertőújlak – Pamhagen (železnice)
7. Hegyeshalom – Nickelsdorf
8. Hegyeshalom – Nickelsdorf (dálnice)
9. Hegyeshalom (železnice)
10. Jánossomorja – Andau
11. Kópháza – Deutschkreutz
12. Kőszeg – Rattensdorf
13. Rábafüzes – Heiligenkreutz
14. Sopron – Klingenbach
15. Sopron (železnice)
16. Szentgotthárd – Jennersdorf (železnice)
17. Szentpéterfa – Eberau
18. Zsira – Lutzmannsburg

MAĎARSKO – SLOVINSKO

Pozemní hranice

1. Bajánsenye – Hodoš
2. Bajánsenye – Hodoš (železnice)
3. Felsőszölnök – Martinje

4. Kétvölgy – Čepinci

5. Magyarszombatfa – Prosenjakovci

6. Nemesnép – Kobilje

7. Rédics – Dolga Vas

8. Tornyiszentmiklós – Pince

MAĎARSKO – CHORVATSKO

Pozemní hranice

1. Barcs – Terezino Polje

2. Beremend – Baranjsko Petrovo Selo

3. Berzence – Gola

4. Drávaszabolcs – Donji Miholjac

5. Gyékényes – Koprivnica (železnice)

6. Letenye – Goričan

7. Magyarboly – Beli Manastir

8. Mohács (přístav)

9. Murakeresztúr – Kotoriba (železnice)

10. Udvar – Dubosevica

MAĎARSKO-JUGOSLÁVIE

Pozemní hranice

1. Bácsalmás – Bajmok

2. Baja (řeka)

3. Hercegszántó – Bački Breg

4. Kelebia – Subotica (železnice)

5. Röszke II – Horgoš

6. Röszke III – Horgoš (železnice)

7. Szeged (řeka)

8. Szeged-Röszke I – Horgoš (dálnice)

9. Tiszasziget – Đala

10. Tompa – Kelebija

MAĎARSKO-RUMUNSKO

Pozemní hranice

1. Ágerdőmajor (Tiborszállás) – Carei (železnice)

2. Ártánd – Borş

3. Battonya – Turnu

4. Biharkeresztes – Episcopia (železnice)

5. Csengersima – Petea

6. Gyula – Vărşand

7. Kiszombor – Cenad

8. Kötegyán – Salonta (železnice)

9. Lőkösháza – Curtici (železnice)

10. Méhkerék – Salonta

11. Nagylak – Nădlac

12. Nyírábrány – Valea Lui Mihai (železnice)

13. Nyírábrány – Valea Lui Mihai/Barantău

MAĎARSKO-UKRAJINA

Pozemní hranice

1. Barabás – Kosyny

2. Beregsurány – Luzhanka

3. Eperjeske – Salovka (železnice)

4. Lónya – Dzvinkove

5. Tiszabecs – Vylok

6. Záhony – Čop (železnice)

7. Záhony – Čop (pozemní přechod)

MAĎARSKO-SLOVENSKO

Pozemní hranice

1. Aggtelek – Domica
2. Balassagyarmat – Slovenské Ďarmoty
3. Bánréve – Kráľ
4. Bánréve – Lenártovce (železnice)
5. Esztergom – Štúrovo
6. Győr – Gönyű (řeka – na slovenské straně není protější stanoviště)
7. Győr-Vámosszabadi – Medveďov
8. Hidasnémeti – Čaňa (železnice)
9. Ipolytarnóc – Kalonda
10. Komárom – Komárno
11. Komárom – Komárno (železnice)
12. Komárom – Komárno (řeka)
13. Letkés – Salka
14. Pácin – Veľký Kamenec
15. Parassapuszta – Šahy
16. Rajka – Čunovo
17. Rajka – Rusovce
18. Rajka – Rusovce (železnice)
19. Salgótarján – Šiatorská Bukovinka
20. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto
21. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto (železnice)
22. Somoskőújfalu – Fiľakovo (železnice)
23. Szob – Štúrovo (železnice)
24. Tornanádaska – Hosťovce
25. Tornyosnémeti – Milhosť

Vzdušné hranice

1. Debrecen
2. Mezinárodní letiště Ferihegy, Budapest
3. Sármellék’

MALTA

Námořní hranice

1. Mġarr Yacht Marina
2. Ta' Xbiex Yacht Marina
3. Námořní přístav Valletta

Vzdušná hranice

1. Maltské mezinárodní letiště, Luqa

NĚMECKO

NĚMECKO – DÁNSKO

- *Schválené hraniční přechody na německé straně*	- *Schválené hraniční přechody na dánské straně*
Flensburg Bahnhof	Pattburg (Padborg)
Wassersleben	Kollund
Kupfermühle	Krusau (Kruså)
Flensburg Bahnhof	Pattburg Bahnhof (stanice Padborg)
Harrislee	Pattburg (Padborg)
Ellund Autobahn (BAB 7)	Fröslee (Frøslev)
Jardelund	Sophienthal (Sofiedal)
Weesby	Groß Jündewatt (St. Jyndevad)
Neupepersmark	Alt Pepersmark (Pebersmark)
Westre	Grünhof (Grøngård)
Böglum	Seth (Sæd)
Süderlügum Bahnhof	Tondern (Tønder)
Aventoft	Møllehus
Rosenkranz	Rüttebüll (Rudbøl)
Rodenäs	Hoger (Højer)

NĚMECKO– POLSKO

– *Schválené hraniční přechody na německé straně*	– *Schválené hraniční přechody na polské straně*
Ahlbeck	Swinemünde (Świnoujście)
Linken	Neu Lienken (Lubieszyn)

Grambow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Pomellen Autobahn (BAB 11)	Kolbitzow (Kolbaskowo)
Tantow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Rosow	Rosow (Rosowek)
Mescherin	Greifenhagen (Gryfino)
Gartz	Fiddichow (Widuchowa)
Schwedt	Nieder Kränig (Krajnik Dolny)
Hohensaaten-Hafen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Hohenwutzen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Küstrin-Kietz	Küstrin (Kostrzyn)
Küstrin-Kietz Bahnhof	Küstrin (Kostrzyn)
Frankfurt/Oder Hafen	Słubice
Frankfurt/Oder Straße	Słubice
Frankfurt/Oder Bahnhof	Kunersdorf (Kunowice)
Frankfurt/Oder Autobahn (BAB 12)	Schwetig (Świecko)
Eisenhüttenstadt	Mühlow (Miłów)
Guben Straße	Guben (Gubin)
Guben Bahnhof	Guben (Gubin)
Forst Bahnhof	Forst (Zasieki)
Forst Autobahn (BAB 15)	Erlenholz (Olszyna)
Bad Muskau	Muskau (Mużaków)
Podrosche	Priebus (Przewoz)
Horka Bahnhof	Nieder Bielau (Bielawa Dolna)
Ludwigsdorf Autobahn	Hennersdorf (Jedrzychowice)
Görlitz Straße	Görlitz (Zgorzelec)

Görlitz Bahnhof	Görlitz (Zgorzelec)
Ostriz	Ostriz-Bahnhof (Krzewina Zgorzelecka)
Zittau Chopin-Straße	Kleinschönau (Sieniawka)
Zittau-Friedensstraße	Poritsch (Porajow)

NĚMECKO – ČESKÁ REPUBLIKA

– *Schválené hraniční přechody na německé straně*	– *Schválené hraniční přechody na české straně*
Zittau Bahnhof	Grottau an der Neiße (Hrádek n.N.)
Seifhennersdorf (Nordstraße)	Rumburg (Rumbuk)
Seifhennersdorf	Warnsdorf (Varnsdorf)
Neugersdorf	Georgswalde (Jiřikov)
Ebersbach Bahnhof	Rumburg (Rumburk)
Sebniz	Niedereinsiedel (Dolni Poustevna)
Schmilka	Herrnskretschen (Hřensko)
Bad Schandau Bahnhof	Tetschen (Děčin)
Schöna	Herrnskretschen (Hřensko)
Bahratal	Peterswald (Petrovice)
Zinnwald	Zinnwald (Cinovec)
Neurehefeld	Moldava (Moldau)
Reitzenhain	Sebastiansberg (Hora Sv. Šebestiána)
Bärenstein (Eisenbahn)	Weipert (Vejprty)
Bärenstein	Weipert (Vejprty)
Oberwiesenthal	Gottesgab (Boží Dar)
Johanngeorgenstadt Bahnhof	Breitenbach (Potůčky)

Johanngeorgenstadt	Breitenbach (Potůčky)
Klingenthal	Graslitz (Kraslice)
Bad Brambach Bahnhof	Voitersreuth (Vojtanov)
Schönberg	Voitersreuth (Vojtanov)
Bad Elster	Grün (Doubrava)
Selb	Asch (Aš)
Selb-Plößberg Bahnhof	Asch (Aš)
Schirnding Cheb/Eger Bahnhof	Eger (Cheb)
Schirnding	Mühlbach (Pomezí)
Waldsassen	Heiligenkreuz (Svatý Kříž)
Mähring	Promenhof (Broumov)
Bärnau	Paulusbrunn (Pavlův Studenec)
Waidhaus (B 14)	Roßhaupt (Rozvadov)
Waidhaus Autobahn (BAB 6)	Roßhaupt (Rozvadov)
Eslarn	Eisendorf (Železná)
Waldmünchen	Haselbach (Lísková)
Furth im Wald Schafberg	Vollmau (Folmava)
Furth im Wald Bahnhof	Böhmisch Kubitzen (Česká Kubice)
Eschlkam	Neumark (Všeruby)
Neukirchen b. Hl. Blut	St. Katharina (Svatá Kateřina)
Bayerisch Eisenstein	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Bayerisch Eisenstein Bahnhof	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Philippsreuth	Kuschwarda (Strážný)
Haidmühle	Tusset (Stožek)

NĚMECKO – ŠVÝCARSKO

- *Schválené hraniční přechody na německé straně*	- *Schválené hraniční přechody na švýcarské straně*
Konstanz-Klein Venedig	Kreuzlingen-Seestraße
Konstanz-Schweizer Personenbahnhof	Konstanz Personenbahnhof
Konstanz-Wiesenstraße	Kreuzlingen-Wiesenstraße
Konstanz-Kreuzlinger Tor	Kreuzlingen
Konstanz-Emmishofer Tor	Kreuzlingen-Emmishofer
Konstanz-Paradieser Tor	Tägerwilen
Gaienhofen	Steckborn
Hemmenhofen	Steckborn
Wangen	Mammern
Öhningen-Oberstaad	Stein am Rhein
Öhningen	Stein am Rhein
Rielasingen Bahnhof	Ramsen Bahnhof
Singen Bahnhof	Schaffhausen
Rielasingen	Ramsen-Grenze
Gasthof "Spießhof" an der B 34	Gasthof "Spiesshof"
Gottmadingen	Buch-Grenze
Murbach	Buch-Dorf
Gailingen-Ost	Ramsen-Dorf
Gailingen-Brücke	Diessenhofen
Gailingen-West	Dörflingen-Pünt und Dörflingen-Laag
Randegg	Neu Dörflingen
Bietingen	Thayngen Straße
Thayngen Bahnhof	Thayngen Bahnhof

Ebringen	Thayngen-Ebringer Straße
Schlatt am Randen	Thayngen-Schlatt
Büßlingen	Hofen
Wiechs-Dorf	Altdorf
Wiechs-Schlauch	Merishausen
Neuhaus-Randen	Bargen
Fützen	Beggingen
Stühlingen	Schleitheim
Eberfingen	Hallau
Eggingen	Wunderklingen
Erzingen	Trasadingen
Erzingen Bahnhof	Trasadingen Bahnhof
Weisweil	Wilchingen
Jestetten-Wangental	Osterfingen
Jestetten-Hardt	Neuhausen
Jestetten Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Rheinau Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Nohl	Nohl
Altenburg-Rheinbrücke	Rheinau
Nack	Rüdlingen
Lottstetten	Rafz-Solgen
Lottstetten-Dorf	Rafz-Grenze
Lottstetten Bahnhof	Rafz Bahhof
Baltersweil	Rafz-Schluchenberg
Dettighofen	Buchenloh
Bühl	Will-Grenze

Günzgen	Wasterkingen
Herdern	Rheinsfelden
Rötteln	Kaiserstuhl
Reckingen	Rekingen
Rheinheim	Zurzach-Burg
Waldshut Bahnhof	Koblenz
Waldshut-Rheinbrücke	Koblenz
Waldshut-Rheinfähre	Juppen / Full
Dogern	Leibstadt
Albbruck	Schwaderloch
Laufenburg	Laufenburg
Bad Säckingen-alte Rheinbrücke	Stein / Holzbrücke
Bad Säckingen	Stein
Rheinfelden	Rheinfelden
Grenzacherhorn	Riehen-Grenzacher Straße
Inzlingen	Riehen-Inzlinger Straße
Lörrach-Wiesentalbahn	Riehen Bahnhof
Lörrach-Stetten	Riehen
Lörrach-Wiesenuferweg	Riehen-Weilstraße
Weil-Ost	Riehen-Weilstraße
Basel Badischer Personenbahnhof	Basel Badischer Bahnhof
Basel Badischer Rangierbahnhof	Basel Badischer Rangierbahnhof im Weil am Rhein
Weil-Otterbach	Basel-Freiburger Straße
Weil-Friedlingen	Basel-Hiltalinger Straße
Weil am Rhein-Autobahn (BAB 5)	Basel

PŘÍSTAVY NA JEZERU CONSTANCE (*BODENSEE*)

Lindau-Städtischer Segelhafen

Lindau-Hafen

Bad Schachen

Wasserburg (Bodensee)

Langenargen

Friedrichshafen-Hafen

Meersburg

Überlingen

Mainau

Konstanz-Hafen

Insel Reichenau

Radolfzell

PŘÍSTAVY NA RÝNU

Rheinfelden-Rheinhafen

Wyhlen (Wyhlen GmbH)

Grenzach (Fa. Geigy)

Grenzach (Fa. Hoffmann La Roche AG)

Weil-Schiffsanlegestelle

Weil-Rheinhafen

PŘÍSTAVY V SEVERNÍM MOŘI

List/Sylt

Hörnum/Sylt

Dagebüll

Wyk/Föhr

Wittdün/Amrum

Pellworm

Strucklahnungshörn/Nordstrand

Süderhafen/Nordstrand

Husum

Friedrichstadt

Tönning

Büsum

Meldorfer Hafen

Friedrichskoog

Helgoland

Itzehoe

Wewelsfleth

Brunsbüttel

Glückstadt

Elmshorn

Uetersen

Wedel

Hamburg

Hamburg-Neuenfelde

Buxtehude

Stade

Stadersand

Bützflether Sand

Otterndorf

Cuxhaven

Bremerhaven

Bremen

Lemwerder

Elsfleth

Brake

Großensiel

Nordenham

Fedderwardersiel

Eckwarderhörne

Varel

Wilhelmshaven

Hooksiel

Horumersiel

Carolinensiel (Harlesiel)

Neuharlingersiel

Bensersiel

Westeraccumersiel

Norddeich

Greetsiel

Wangerooge

Spiekeroog

Langeoog

Baltrum

Norderney

Juist

Borkum

Emden

Leer

Weener

Papenburg

Herbrum

PŘÍSTAVY NA BALTU

Flensburg-Hafen

Flensburg-Mürwik (Hafenanlage der Bundesmarine)

Glücksburg

Langballigau

Quern-Neukirchen

Gelting

Maasholm

Schleimünde

Kappeln

Olpenitz (Hafenanlage der Bundesmarine)

Schleswig

Ostseebad Damp

Eckernförde

Eckernförde (Hafenanlage der Bundesmarine)

Surendorf (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Rendsburg

Strande

Schilksee

Kiel-Holtenau

Kiel

Möltenort/Heikendorf

Jägersberg (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Laboe

Orth

Puttgarden Bahnhof

Puttgarden

Burgstaaken

Heiligenhafen

Großenbrode (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Grömitz

Neustadt (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Niendorf

Lübeck-Travemünde

Lübeck

Timmendorf

Wolgast

Wismar

Warnemünde

Rostock Überseehafen

Stralsund

Libben

Bock

Saßnitz

Ruden

Greifswald – Ladebow Hafen

Kamminke

Ahlbeck Seebrücke

ODERHAFF

Anklam Hafen

Karnin

Ueckermünde

Altwarp Hafen

Letiště, letiště bez mezinárodního statusu, přistávací plochy

VE SPOLKOVÉ ZEMI ŠLESVICKO - HOLŠTÝNSKO

Eggebek

Flensburg-Schäferhaus

Helgoland-Düne

Hohn

Itzehoe-Hungriger Wolf

Kiel-Holtenau

Lübeck-Blankensee

Schleswig/Jagel

Westerland/Sylt

Wyk/Föhr

VE SPOLKOVÉ ZEMI MEKLENBURSKO – PŘEDNÍ POMOŘANY

Barth

Heringsdorf

Neubrandenburg-Trollenhagen

Rostock-Laage

VE SPOLKOVÉ ZEMI HAMBURG

Hamburg

VE SPOLKOVÉ ZEMI BRÉMY

Bremen

Bremerhaven-Luneort

VE SPOLKOVÉ ZEMI DOLNÍ SASKO

Borkum

Braunschweig-Waggum

Bückeburg-Achum

Celle

Damme/Dümmer-See

Diepholz

Emden

Faßberg

Ganderkesee

Hannover

Jever

Nordhorn-Lingen

Leer-Papenburg

Lemwerder, Werksflughafen der Weser-Flugzeugbau GmbH Bremen

Norderney

Nordholz

Osnabrück-Atterheide

Peine-Eddersee

Wangerooge

Wilhelmshaven-Mariensiel

Wittmundhafen

Wunstorf

VE SPOLKOVÉ ZEMI BRANDENBURG

Cottbus-Drewitz

Cottbus-Neuhausen

Kyritz

Nauen

Neuhausen

Schönhagen

VE SPOLKOVÉ ZEMI BERLÍN

Tegel

Tempelhof

Schönefeld

VE SPOLKOVÉ ZEMI SEVERNÍ PORÝNÍ - VESTFÁLSKO

Aachen-Merzbrück

Arnsberg

Bielefeld-Windelsbleiche

Bonn-Hardthöhe

Dahlemer Binz

Dortmund-Wickede

Düsseldorf

Essen-Mülheim

Hangelar

Hopsten

Köln/Bonn

Marl/Loemühle

Meinerzhagen

Mönchengladbach

Münster-Osnabrück

Nörvenich

Paderborn-Lippstadt

Porta Westfalica

Rheine-Bentlage

Siegerland

Stadtlohn-Wenningfeld

VE SPOLKOVÉ ZEMI SASKO

Dresden

Leipzig-Halle

Rothenburg/Oberlausitz

VE SPOLKOVÉ ZEMI DURYNSKO

Erfurt

VE SPOLKOVÉ ZEMI PORÝNÍ -FALC

Büchel

Föhren

Koblenz-Winningen

Mendig

Pferdsfeld

Pirmasens-Zweibrücken

Speyer

Worms-Bürgerweide-West

VE SPOLKOVÉ ZEMI SÁRSKO

Saarbrücken-Ensheim

Saarlouis/Düren

VE SPOLKOVÉ ZEMI HESENSKO

Egelsbach

Allendorf/Eder

Frankfurt/Main

Fritzlar

Kassel-Calden

Reichelsheim

VE SPOLKOVÉ ZEMI BÁDENSKO-WÜRTTENBERSKO

Aalen-Heidenheim-Elchingen

Baden Airport Karlsruhe Baden-Baden

Baden-Baden-Oos

Donaueschingen-Villingen

Freiburg/Brg.

Friedrichshafen-Löwentl

Heubach (Krs. Schwäb.Gmünd)

Karlsruhe Forchheim

Konstanz

Laupheim

Leutkirch-Unterzeil

Mannheim-Neuostheim

Mengen

Mosbach-Lohrbach

Niederstetten

Offenburg

Schwäbisch Hall

Stuttgart

VE SPOLKOVÉ ZEMI BAVORSKO

Aschaffenburg

Augsburg-Mühlhausen

Bayreuth-Bindlakeher Berg

Coburg-Brandebsteinsebene

Eggenfelden/Niederbayern

Erding

Fürstenfeldbruck

Hassfurth-Mainwiesen

Herzogenaurach

Hof-Pirk

Ingolstadt

Kempten-Durach

Landsberg/Lech

Landshut-Ellermühle

Lechfeld

Leipheim

Memmingen

München "Franz Joseph Strauß"

Neuburg

Nürnberg

Oberpfaffenhofen, Werkflugplatz der Dornier-Werke GmbH

Passau-Vilshofen

Roth

Rothenburg o.d. Tauber

Straubing-Wallmühle

Weiden/Opf.

Würzburg am Schenkenturm

NIZOZEMSKO

Vzdušné hranice

– Amsterdam Schiphol

– De Kooy

– Eindhoven

– Enschede Twente

– Groningen Eelde

– Lelystad

– Maastricht-Aachen

– Rotterdam

– Valkenburg (ZH)

Námořní hranice

– Amsterdam Ijmond

– Delfzijl

– Den Helder

– Dordrecht

– Gent-Terneuzen

– Harlingen

– Hoek van Holland/Europoort

– Lauwersoog

– Moerdijk

– Rotterdam-Havens

– Scheveningen

– Vlissingen

NORSKO

LETIŠTĚ	NÁMOŘNÍ HRANICE	POZEMNÍ HRANICE
Gardermoen	Oslo	Storskog
Fagernes	Halden	
Geilo	Sarpsborg	
Sandefjord	Fredrikstad	
Skien	Hvaler	
Notodden	Moss	
Kristiansand	Follo	
Sola	Drammen	
Haugesund	Hurum	
Leirvik	Holmestrand	
Bergen indre	Horten	
Ålesund	Tønsberg	
Molde	Sandefjord	
Kristiansund	Larvik	
Ørland	Skien	
Røros	Porsgrunn	
Stjørdal	Kragerø	
Bodø	Arendal	
Narvik	Grimstad	
Sortland	Risør	
Bardufoss	Kristiansand	
Tromsø	Farsund	
Alta	Flekkefjord	
Lakselv	Mandal	

Kirkenes	Egersund
	Gjesdal
	Hå
	Sandnes
	Sokndal
	Rana
	Sola
	Stavanger
	Haugesund
	Tysvær
	Odda
	Lindås
	Askøy
	Sotra
	Leirvik
	Bergen indre
	Høyanger
	Årdalstangen
	Florø
	Måløy
	Ålesund
	Molde
	Kristiansund
	Ørland
	Hummelvik
	Orkanger
	Trondheim

Steinkjer

Stjørdal

Namsos

Mosjøen

Bodø

Narvik

Sortland

Svolvær

Gryllefjord

Harstad

Balsfjord

Finnsnes

Karlsøy

Lyngen

Skjervøy

Tromsø

Hammerfest

Havøysund

Honningsvåg

Alta

Båtsfjord

Vardø

Kjøllefjord

Vadsø

Kirkenes

POLSKO

POLSKO – RUSKÁ FEDERACE

Pozemní hranice

1. Bezledy – Bagrationowsk
2. Braniewo – Mamonowo (železnice)
3. Głomno – Bagrationowsk (železnice)
4. Gołdap – Gusiew
5. Gronowo – Mamonowo
6. Skandawa – Żeleznodorożnyj (železnice)

POLSKO - LITVA

Pozemní hranice

1. Budzisko – Kalvarija
2. Ogrodniki – Lazdijai
3. Trakiszki – Mockava (Šeštokai) (železnice)

POLSKO - BĚLORUS

Pozemní hranice

1. Bobrowniki – Bierestowica
2. Czeremcha – Wysokolitowsk (železnice)
3. Kukuryki – Kozłowiczy
4. Kuźnica – Bruzgi
5. Kuźnica – Grodno (železnice)
6. Połowce – Pieszczatka
7. Siemianówka – Swisłocz (železnice)
8. Sławatycze – Domaczewo
9. Terespol – Brześć
10. Terespol – Brześć (železnice)
11. Zubki – Bierestowica (železnice)

POLSKO - UKRAJINA

Pozemní hranice

1. Dorohusk – Jagodzin
2. Dorohusk – Jagodzin (železnice)
3. Hrebenne – Rawa Ruska
4. Hrebenne – Rawa Ruska (železnice)
5. Hrubieszów – Włodzimierz Wołyński (železnice)
6. Korczowa – Krakowiec
7. Krościenko – Chyrow (železnice)
8. Krościenko – Smolnica
9. Medyka – Szeginie
10. Przemyśl – Mościska (železnice)
11. Werchrata – Rawa Ruska (železnice)
12. Zosin – Ustiług

POLSKO - SLOVENSKO

Pozemní hranice

1. Barwinek – Vyšný Komárnik
2. Chochołów – Suchá Hora
3. Chyżne – Trstená
4. Konieczna – Becherov
5. Korbielów – Oravská Polhora
6. Łupków – Palota (železnice)
7. Łysa Polana – Tatranská Javorina
8. Muszyna – Plaveč (železnice)
9. Niedzica – Lysá nad Dunajcom
10. Piwniczna – Mníšek nad Popradom
11. Ujsoły – Novoť

12. Winiarczykówka – Bobrov

13. Zwardoń – Skalité (železnice)

14. Zwardoń-Myto – Skalité

Malý pohraniční styk (*) a turistické hraniční přechody (**)

1. Babia Góra – Babia Hora**

2. Balnica – Osadné**

3. Blechnarka – Stebnická Huta**

4. Bor – Oščadnica-Vreščovka**

5. Czeremcha – Čertižné**

6. Głuchaczki – Przełęcz Jałowiecka**

7. Góra Magura – Oravice**

8. Górka Gomółka – Skalité Serafínov**

9. Jaśliska – Čertižné*

10. Jaworki – Litmanová**

11. Jaworki – Stráňany**

12. Jaworzynka – Cerne **

13. Jurgów – Podspády*

14. Kacwin – Veľká Franková*/**

15. Leluchów – Čirč*/**

16. Milik – Legnava*

17. Muszynka – Kurov*

18. Ożenna – Nižná Polianka*/**

19. Pilsko – Pilsko**

20. Piwowarówka – Pil'hov*

21. Przegibek – Vychylovka*

22. Przełęcz Przysłop – Stará Bystrica**

23. Przywarówka – Oravská Polhora**

24. Radoszyce – Palota*/**

25. Roztoki Górne – Ruske Sedlo**

26. Rycerka – Nova Bystrica*

27. Rysy – Rysy**

28. Sromowce Niżne – Červený Kláštor**

29. Sromowce Wyżne – Lysá nad Dunajcom*

30. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/91**

31. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/94**

32. Szlachtowa – Veľký Lipník**

33. Wielka Racza – Veľká Rača**

34. Wierchomla Wielka – Kače*

35. Wysowa Zdrój – Cigeľka**

36. Wysowa Zdrój – Regetowka**

37. Zawoja-Czatoża – Oravská Polhora**

38. Zwardoń – Skalité**

POLSKO – ČESKÁ REPUBLIKA

Pozemní hranice

1. Boboszów – Dolní Lipka

2. Bogatynia – Kunratice

3. Chałupki – Bohumín

4. Chałupki – Bohumín (železnice)

5. Cieszyn – Český Těšín

6. Cieszyn – Český Těšín (železnice)

7. Cieszyn – Chotěbuz

8. Czerniawa Zdrój – Nové Město p. Smrkem

9. Głuchołazy – Mikulovice

10. Głuchołazy – Mikulovice (železnice)
11. Golińsk – Starostín
12. Golkowice – Závada
13. Jakuszyce – Harrachov
14. Jasnowice – Bukovec
15. Konradów – Zlaté Hory
16. Kudowa Słone – Náchod
17. Leszna Górna – Horní Lištná
18. Lubawka – Královec
19. Lubawka – Královec (železnice)
20. Marklowice Górne – Dolní Marklovice
21. Międzylesie –Lichkov (železnice)
22. Mieroszów – Meziměstí (železnice)
23. Miloszów – Srbská
24. Paczków – Bílý Potok
25. Pietraszyn – Sudice
26. Pietrowice – Krnov
27. Pomorzowiczki – Osoblaha
28. Porajów – Hrádek nad Nisou
29. Przełęcz Okraj – Pomezní Boudy
30. Tłumaczów – Otovice
31. Trzebina – Bartultovice
32. Zawidów – Frýdlant v Čechách (železnice)
33. Zawidów – Habartice
34. Zebrzydowice – Petrovice u Karviné (železnice)

Malý pohraniční stykc (*) a turistické hraniční přechody (**)

1. Beskidek – Beskydek*
2. Bolesław – Píšť*
3. Borucin – Chuchelná*
4. Branice – Úvalno*
5. Brzozowie – Česká Čermná**
6. Chałupki – Šilheřovice*
7. Chomiąża – Chomýž*
8. Czermna – Malá Čermná*
9. Duszniki Zdrój – Olešnice v Orlických horách (Čihalka)**
10. Dziewiętlice – Bernartice*
11. Głuszyca Górna – Janovičky**
12. Gorzyczki – Věřňovice*
13. Gródczanki – Třebom*
14. Jarnołtówek (Biskupia Kopa) – Zlaté Hory (Biskupská kupa)**
15. Jaworzynka – Hrčava*/**
16. Jodłów – Horní Morava**
17. Kaczyce Górne – Karviná Ráj II*
18. Kałków – Vidnava*
19. Kamieńczyk – Mladkov (Petrovičky)**
20. Kietrz – Třebom*
21. Krzanowice – Chuchelná*
22. Krzanowice – Strahovice*
23. Łączna – Zdoňov**
24. Łaziska – Věřňovice*
25. Lenarcice – Linhartovy*
26. Lutogniewice – Andělka**

27. Lutynia – Travná*/**
28. Mostowice – Orlické Záhoří*
29. Niedomirów – Žacléř**
30. Niemojów – Bartošovice v Orlických horách*/***
31. Nowa Morawa – Staré Město*/**
32. Okrzeszyn – Petříkovice**
33. Olza – Kopytov*
34. Ostra Góra – Machovská Lhota**
35. Owsiszcze – Píšť*
36. Pilszcz – Opava*
37. Polana Jakuszycka – Harrachov**
38. Przesieka – Špindlerův Mlýn**
39. Puńców – Kojkovice*
40. Radków – Božanov**
41. Równia pod Śnieżką – Luční bouda **
42. Rudyszwałd – Hať*
43. Ściborzyce Wielkie – Hněvošice*
44. Ściborzyce Wielkie – Rohov*
45. Śląski Dom – Luční bouda **
46. Sławniowice – Velké Kunětice*
47. Śnieżnik – vrchol Kralického Sněžníku**
48. Sowia Przełęcz – Soví sedlo (Jelenka)**
49. Stóg Izerski – Smrk**
50. Stożek – Malý Stožek*
51. Stożek – Velký Stožek**
52. Szrenica – Vosecká bouda (Tvarožník)**
53. Tworków – Hať*
54. Wiechowice – Vávrovice*

55. Wielka Czantorja – Nýdek**

56. Zieleniec – Masarykova chata**

57. Złoty Stok – Bílá Voda*

POLSKO – NĚMECKO

Pozemní hranice

1. Gryfino – Mescherin (řeka)

2. Gryfino – Mescherin

3. Gubin – Guben

4. Gubin – Guben (železnice)

5. Gubinek– Guben

6. Jędrzychowice – Ludwigsdorf

7. Kołbaskowo – Pomellen

8. Kostrzyn – Kietz

9. Kostrzyn – Kietz (železnice)

10. Krajnik Dolny – Schwedt

11. Krzewina Zgorzelecka – Ostritz

12. Kunowice – Frankfurt (železnice)

13. Łęknica – Bad Muskau

14. Lubieszyn – Linken

15. Miłów – Eisenhüttenstadt (řeka)

16. Olszyna – Forst

17. Osinów Dolny – Hohensaaten (řeka)

18. Osinów Dolny – Hohenwutzen

19. Porajów – Zittau

20. Przewóz – Podrosche

21. Rosówek – Rosow

22. Sieniawka – Zittau

23. Słubice – Frankfurt

24. Słubice – Frankfurt (řeka)

25. Świecko – Frankfurt (dálnice)

26. Świnoujście – Ahlbeck

27. Szczecin-Gumieńce – Grambow,Tantow (železnice)

28. Węgliniec – Horka (železnice)

29. Widuchowa – Gartz (řeka)

30. Zasieki – Forst

31. Zasieki – Forst (železnice)

32. Zgorzelec – Görlitz

33. Zgorzelec – Görlitz (železnice)

Malý pohraniční styk

1. Bobolin – Schwennenz

2. Buk – Blankensee

Námořní hranice

1. Darłowo

2. Dziwnów

3. Elbląg

4. Frombork

5. Gdańsk – Górki Zachodnie

6. Gdańsk – Nowy Port

7. Gdańsk – Port Północny

8. Gdynia

9. Hel

10. Jastarnia

11. Kołobrzeg

12. Łeba

13. Mrzeżyno

14. Nowe Warpno

15. Świnoujście
16. Szczecin-Port
17. Trzebież
18. Ustka
19. Władysławowo

Vzdušné hranice

1. Biała Podlaska
2. Bydgoszcz
3. Gdańsk – Rębiechowo
4. Jelenia Góra
5. Katowice – Pyrzowice
6. Kielce – Masłów
7. Kraków – Balice
8. Lubin
9. Łódź – Lublinek
10. Mielec
11. Poznań – Ławica
12. Rzeszów – Jasionka
13. Świdnik
14. Szczecin – Goleniów
15. Szymanyk – Szczytna
16. Warszawa – Babice
17. Warszawa – Okęcie
18. Wrocław – Strachowice
19. Zielona Góra – Babimost
20. Zielona Góra – Przylep

PORTUGALSKO

Námořní hranice

PEVNINA

– Aveiro

– C. das Freiras

– Cascais

– Doca dos Olivais – Lisboa

– Cais da Estiva Velha – Porto

– Faro

– Figueira da Foz

– Lagos

– Leixões

– Porto de Lisboa

– Marina de Vila Moura

– Nazaré

– Olhão

– Peniche

– Portimão

– Póvoa do Varzim

– S. Martinho do Porto

– Sesimbra

– Setúbal

– Sines

– Viana do Castelo

AUTONOMNÍ REGION MADEIRA

– PF 208 – Přístav Port

– Porto Santo harbour – Ostrov Porto Santo

AUTONOMNÍ REGION AZORSKÉ OSTROVY

– Přístav Angra do Heroísmo/Praia da Vitória – Ostrov Terceira

– Přístav Ponta Delgada – Ostrav S. Miguel

– Horta quay – Ostrov of Faial

Vzdušné hranice

PEVNINA

– Letiště Lisabon

– Letiště Faro

– Letiště Francisco Sá Carneir – Porto

AUTONOMNÍ REGION MADEIRA

– Letiště Santa Catarina – Ostrov Madeira

– Letiště Santo Airport – Ostrov Porto Santo

AUTONOMNÍ REGION AZORSKÉ OSTROVY

– Civilní letištní terminál Lajes – Ostrov Terceira

– Letiště Santa Maria – Ostrov Santa Maria

– Letiště Ponta Delgada – Ostrov S. Miguel

RAKOUSKO

Letiště a letiště bez mezinárodního statusu

Letiště	Mayrhofen
Graz – Thalerhof	Micheldorf
Innsbruck – Kranebitten	Niederöblarn
Klagenfurt – Wörthersee	Nötsch im Gailtal
Linz – Hörsching	Ottenschlag
Salzburg – Maxglan	Pinkafeld
Wien – Schwechat	Punitz – Güssing
Letiště bez mezinárodního statusu	Reutte – Höfen
Bad Kleinkirchheim	Ried – Kirchheim
Dobersberg	St. Andrä im Lavanttal
Eferding	St. Donat
Feldkirchen – Ossiacher See	St. Georgen am Ybbsfeld
Ferlach	St. Johann/Tirol
Ferlach – Glainach	Scharnstein
Freistadt	Schärding – Suben
Friesach – Hirt	Seitenstetten
Fürstenfeld	Spitzerberg
Gmunden	St. Pölten
Goldeck Talnádraží	Stockerau
Halleg	Trieben
Heliport Pongau	Villach
Hofkirchen	Völkermarkt
Hohenems – Dornbirn	Vöslau

Kapfenberg	Waidring
Kappl	Wattens
Kitzbühel	Weiz – Unterfladnitz
Krems – Langenlois	Wels
Kufstein – Langkampfen	Wiener Neudorf
Lanzen – Turnau	Wiener Neustadt/Ost
Leoben – Timmersdorf	Wietersdorf
Leopoldsdorf	Wolfsberg
Lienz – Nikolsdorf	Zell am See
Linz – Ost	Zeltweg
Mariazell	Zwatzhof (heliport)
Mauterndorf	

Přístavy

Přístavy na Dunaji	*Přístavy na jezeře Constance*
Hainburg [65]	Hafen Bregenz [66]
Wien – Praterkai [65]	Hafen Hard [66]

Pozemní hranice se Švýcarskem (a Lichtenštejnskem)

Martinsbruck	Bangs [67]
Schalklhof	"Tschagguns" [68]
Spiss	Koblach
Zeblas	Mäder

[65] Hraniční přechod na Dunaji pro osobní a nákladní přepravu.

[66] Přístav na jezeru Constance bez pravidelné lodní přepravy; personál obsluhuje pouze výletní lodě.

[67] Hraniční přechod Bangs pokrývá hraniční přechody Nofels-Egg, Gantensteinweg, Rainweg, Habererweg, Rheindammweg a Jägersteig-Felsbandweg.

[68] Název „Tschagguns“ pokrývá hraniční přechody Plankner Sattel, Saminatal, Kirchlspitzen, Brandner Gletscher, Schesaplana, Tote Alpe, Bartümeljoch, Salarueljoch, Mattlerjoch, Sareiserjoch, Bettlerjoch, Schweizertor, Drusentor, Grünes Fürkele, Plaseggenpaß a Sarottlpaß.

Fimberpaß

Tisis

Feldkirch – Buchs (nádraží)

Tosters

Nofels

Nofels – Fresch

Meiningen

Hohenems

Lustenau – Schmitterbrücke

Wiesenrain

Lustenau

St. Margarethen (nádraží)

Höchst

Gaissau (včetně cyklistické stezky)

Pozemní hranice s Českou republikou

Plöckensteiner See – A. Stifter Denkmal

Plöckensteiner See

Guglwald

Schöneben

Weigetschlag

Summerau (nádraží)

Wullowitz

Pyhrabruck

Gmünd – Bahn (železnice)

Gmünd – Böhmzeil

Gmünd – Bleylebenstraße

Schlag

Neunagelberg

Grametten

Fratres

Oberthürnau

Mitterretzbach

Hardegg

Kleinhaugsdorf

Retz (nádraží)

Laa an der Thaya

Drasenhofen

Schrattenberg

Reinthal

Hohenau (nádraží)

Pozemní hranice se Slovenskem

Hohenau – Brücke (most)

Marchegg (nádraží)

Berg

Kittsee

Kittsee-Jarovce

Pozemní hranice s Maďarskem

Nickelsdorf – Hegyeshalom (nádraží)	Deutschkreutz
Nickelsdorf – Straße (silnice)	Rattersdorf
Nickelsdorf – Autobahn (dálnice)	Geschriebenstein
Andau	Rechnitz
Pamhagen	Schachendorf
Pamhagen (nádraží)	Eberau
Mörbisch am See	Heiligenkreuz im Lafnitztal
Klingenbach	Jennersdorf (nádraží)
Sopron[69]	

Pozemní hranice se Slovinskem

Bonisdorf	Radlpaß
Tauka	Soboth
Kalch	Laaken
St. Anna	Hühnerkogel
Gruisla	Lavamünd
Pölten	Leifling
Goritz	Grablach
Zelting	Bleiburg (nádraží)
Sicheldorf	Raunjak
Bad Radkersburg	Petzen
Mureck	Luscha
Weitersfeld – Murfähre	Uschowa
Spielfeld – Autobahn (dálnice)	Steiner Alpen
Spielfeld – Straße (silnice)	Paulitschsattel

[69] Sopron pokrývá všechny schválené hraniční přechody ve Wulkaprodersdorf-Sopron, Loipersbach-Sopron a Deutschkreutz-Sopron.

Spielfeld (nádraží)	Seebergsattel
Ehrenhausen	Koschuta
Berghausen	Loibltunnel
Sulztal	Loiblpass
Langegg	Hochstuhl
Großwalz	Kahlkogel
Schloßberg	Rosenbach (nádraží)
Arnfels	Karawankentunnel
Oberhaag	Mittagskogel
St. Pongratzen	Wurzenpaß

ŘECKO

	ΕΝΑΕΡΙΑ ΣΥΝΟΡΑ	*LETIŠTĚ*
1.	ΑΘΗΝΑ	ATHÉNY
2.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	IRAKLIO
3.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
4.	ΡΟΔΟΣ	RODOS (RHODES)
5.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA (CORFU)
6.	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑ ΚΩ	ANDIMAHIA (KOS)
7.	ΧΑΝΙΑ	HANIA
8.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO, SAMOS
9.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
10.	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	IOANNINA
11.	ΑΡΑΞΟΣ*	ARAHOS*
12.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
13.	ΧΙΟΣ*	HIOS*
14.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI
15.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
16.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
17.	ΑΚΤΙΟ ΒΟΝΙΤΣΑΣ	AKTIO VONITSAS
18.	ΜΗΛΟΣ *	MILOS *
19.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
20.	ΘΗΡΑ	THIRA
21.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
22.	ΚΑΡΠΑΘΟΣ*	KARPATHOS*
23.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
24.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

25.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
26.	ΑΝΔΡΑΒΙΔΑ	ANDRAVIDA
27.	ΑΤΣΙΚΗ ΛΗΜΝΟΥ	ATSIKI, LIMNOS
28.	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	KASTORIA

*Pozn.: Letiště v Arahos, Hios, Karpathos a Milos nejsou schválené hraniční přechody. Jsou v provozu výhradně během letní sezóny.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*PŘÍSTAVY*
1.	ΓΥΘΕΙΟ	GITHIO
2.	ΣΥΡΟΣ	SIROS
3.	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	IGOUMENITSA
4.	ΣΤΥΛΙΔΑ	STILIDA
5.	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	AGIOS NIKOLAOS
6.	ΡΕΘΥΜΝΟ	RETHIMNO
7.	ΛΕΥΚΑΔΑ	LEFKADA
8.	ΣΑΜΟΣ	SAMOS
9.	ΒΟΛΟΣ	VOLOS
10.	ΚΩΣ	KOS
11.	ΔΑΦΝΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ	DAFNI, AGIO OROS
12.	ΙΒΗΡΑ ΑΓΙΟ ΟΡΟΥΣ	IVIRA, AGIO OROS
13.	ΓΕΡΑΚΙΝΗ	GERAKINI
14.	ΓΛΥΦΑΔΑ	GLIFADA
15.	ΠΡΕΒΕΖΑ	PREVEZA
16.	ΠΑΤΡΑ	PATRA
17.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA
18.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
19.	ΧΙΟΣ	HIOS
20.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI

21.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
22.	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	KORINTHOS
23.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
24.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
25.	ΘΑΚΗ	ITHAKI
26.	ΠΥΛΟΣ	PILOS
27.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO, SAMOS
28.	ΛΑΥΡΙΟ	LAVRIO
29.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	IRAKLIO
30.	ΣΑΜΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	SAMI, KEFALONIA
31.	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	PIREAS
32.	ΜΗΛΟΣ	MILOS
33.	ΚΑΤΑΚΩΛΟ	KATAKOLO
34.	ΣΟΥΔΑ ΧΑΝΙΩΝ	SOUDA, HANIA
35.	ΙΤΕΑ	ITEA
36.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
37.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
38.	ΝΑΥΠΛΙΟ	NAFPLIO
39.	ΧΑΛΚΙΔΑ	HALKIDA
40.	ΡΟΔΟΣ	RODOS
41.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
42.	ΘΗΡΑ	THIRA
43.	ΚΑΛΟΙ ΛΙΜΕΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	KALI LIMENES, IRAKLIO
44.	ΜΥΡΙΝΑ ΛΗΜΝΟΥ	MYRINA, LIMNOS
45.	ΠΑΞΟΙ	PAXI
46.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
47.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

48.	ΑΙΓΙΟ	EGIO
49.	ΠΑΤΜΟΣ	PATMOS
50.	ΣΥΜΗ	SIMI
51.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
52.	ΧΑΝΙΑ	HANIA
53.	ΑΣΤΑΚΟΣ	ASTAKOS

ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ	*POZEMNÍ HRANICE*
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ	**S ALBÁNIÍ**
1. ΚΑΚΑΒΙΑ	1. KAKAVIA
2. ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	2. KRISTALOPIGI
3. ΜΕΡΤΖΑΝΗ	3. MERTZANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ FYROM	**S BÝVALOU JUGOSLÁVSKOU REPUBLIKOU MAKEDONIE**
1. ΝΙΚΗ	1. NIKI
2. ΕΙΔΟΜΕΝΗ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. IDOMENI (ŽELEZNICE)
3. ΕΥΖΩΝΟΙ	3. EVZONI
4. ΔΟΙΡΑΝΗ	4. DOIRANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	**S BULHARSKEM**
1. ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	1. PROMAHONAS
2. ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PROMAHONAS (ŽELEZNICE)
3. ΔΙΚΑΙΑ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	3. DIKEA, EVROS (ŽELEZNICE)
4. ΟΡΜΕΝΙΟ	4. ORMENIO, EVROS
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ	**S TURECKEM**
1. ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ ΕΒΡΟΥ	1. KASTANIES, EVROS
2. ΠΥΘΙΟΥ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PITHIO (ŽELEZNICE)
3. ΚΗΠΟΙ ΕΒΡΟΥ	3. KIPI, EVROS

SLOVENSKO

SLOVENSKO - RAKOUSKO

Pozemní hranice

1. Bratislava – Devínska Nová Ves – Marchegg (železnice)
2. Bratislava port (řeka)
3. Bratislava, Jarovce – Kittsee
4. Bratislava, Jarovce – Kittsee (dálnice)
5. Bratislava, Petržalka – Berg
6. Bratislava, Petržalka – Kittsee (železnice)
7. Moravský Svätý Ján – Hohenau
8. Záhorská Ves – Angern (řeka)

SLOVENSKO – ČESKÁ REPUBLIKA

Pozemní hranice

1. Brodské (dálnice) – Břeclav (dálnice)
2. Brodské – Lanžhot
3. Čadca – Milošová -Šance
4. Čadca – Mosty u Jablunkova (železnice)
5. Červený Kameň – Nedašova Lhota
6. Drietoma – Starý Hrozenkov
7. Holíč – Hodonín
8. Holíč – Hodonín (železnice)
9. Horné Srnie – Brumov-Bylnice
10. Horné Srnie – Vlárský průsmyk (železnice)
11. Klokočov – Bílá
12. Kúty – Lanžhot (železnice)
13. Lúky pod Makytou – Horní Lideč (železnice)

14. Lysá pod Makytou – Střelná

15. Makov – Bílá-Bumbálka

16. Makov – Velké Karlovice

17. Moravské Lieskové – Strání

18. Nová Bošáca – Březová

19. Skalica – Sudoměřice

20. Skalica – Sudoměřice (železnice)

21. Svrčinovec – Mosty u Jablunkova

22. Vrbovce – Velká nad Veličkou

23. Vrbovce – Velká nad Veličkou (železnice)

SLOVENSKO – POLSKO

Pozemní hranice

1. Becherov – Konieczna

2. Bobrov – Winiarczykówka

3. Lysá nad Dunajcom – Niedzica

4. Mníšek nad Popradom – Piwniczna

5. Novoť – Ujsoły

6. Oravská Polhora – Korbielów

7. Palota – Łupków (železnice)

8. Plaveč – Muszyna (železnice)

9. Skalité – Zwardoń (železnice)

10. Skalité – Zwardoń-Myto

11. Suchá Hora – Chochołów

12. Tatranská Javorina – Łysa Polana

13. Trstená – Chyżne

14. Vyšný Komárnik – Barwinek

Malý pohraniční styk (*) a turistické hraniční přechody (**)

1. Babia hora – Babia Góra**
2. Čertižné – Jaśliska*
3. Čertižné –Czeremcha**
4. Červený Kláštor – Sromowce Niżne**
5. Čierne – Jaworzynka**
6. Cigeľka – Wysowa Zdrój**
7. Čirč – Leluchów*/**
8. Gluchačky – Przełęcz Jałowiecka**
9. Kače – Wierchomla Wielka*
10. Kurov – Muszynka*
11. Legnava – Milik*
12. Lesnica znak graniczny II/91 – Szczawnica**
13. Lesnica znak graniczny II/94 – Szczawnica**
14. Litmanová – Jaworki**
15. Lysá nad Dunajcom – Sromowce Wyżne*
16. Nižná Polianka – Ożenna*/**
17. Nová Bystrica – Rycerka*
18. Oravice – Góra Magura**
19. Oravská Polhora – Przywarówka**
20. Oravská Polhora – Zawoja-Czatoża**
21. Osadné – Balnica**
22. Oščadnica-Vrečšovka – Bor*
23. Palota – Radoszyce*/**
24. Piľhov – Piwowarówka*
25. Pilsko – Pilsko**
26. Podspády – Jurgów*

27. Regetovka – Wysowa Zdrój**

28. Ruské Sedlo – Roztoki Górne**

29. Rysy – Rysy**

30. Skalité – Zwardoń**

31. Skalité Serafínov – Górka Gomółka**

32. Stará Bystrica – Przełęcz Przysłop**

33. Stebnická Huta – Blechnarka**

34. Stráňany – Jaworki**

35. Veľká Franková – Kacwin*/**

36. Veľká Rača – Wielka Racza**

37. Veľký Lipník – Szlachtowa**

38. Vychylovka – Przegibek*

SLOVENSKO – UKRAJINA

Pozemní hranice

1. Čierna nad Tisou – Čop (železnice)

2. Ubľa – Malyj Bereznyj

3. Vyšné Nemecké – Užhorod

SLOVENSKO – MAĎARSKO

Pozemní hranice

1. Čaňa – Hidasnémeti (železnice)

2. Čunovo (dálnice) – Rajka

3. Domica – Aggtelek

4. Fiľakovo – Somoskőújfalu (železnice)

5. Hosťovce – Tornanádaska

6. Kalonda – Ipolytarnóc

7. Komárno – Komárom

8. Komárno – Komárom (železnice)

9. Komárno – Komárom (řeka)

10. Kráľ – Bánréve

11. Lenartovce – Bánréve (železnice)

12. Medveďov – Győr-Vámosszabadi

13. Milhosť – Tornyosnémeti

14. Rusovce – Rajka

15. Rusovce – Rajka (železnice)

16. Šahy – Parassapuszta

17. Salka – Letkés

18. Šiatorská Bukovinka – Salgótarján

19. Slovenské Ďarmoty – Balassagyarmat

20. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely

21. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely (železnice)

22. Štúrovo – Esztergom

23. Štúrovo – Szob (železnice)

24. Veľký Kamenec – Pácin

Přístav

Bratislava - přístav (řeka) (žádný protější hraniční přechod)

Vzdušné hranice

1. Letiště Bratislava

2. Letiště Košice

3. Letiště Poprad

SLOVINSKO

SLOVINSKO – ITÁLIE

Pozemní hranice

1. Fernetiči – Fernetti
2. Kozina – Pesse
3. Lazaret – S. Bartolomeo
4. Lipica – Lipizza
5. Neblo – Venco
6. Nova Gorica – Casa Rossa
7. Nova Gorica – Gorizia (železnice)
8. Predel – Passo del Predil
9. Rateče – Fusine Laghi
10. Robič – Stupizza
11. Sežana – Villa Opicina (železnice)
12. Škofije – Rabuiese
13. Učeja – Uccea
14. Vrtojba – S. Andrea Vertoiba

Malý pohraniční styk

1. Britof – Mulino Vechio
2. Čampore – Chiampore
3. Golo Brdo – Mernico
4. Gorjansko – S. Pelagio
5. Hum – S. Floriano
6. Kaštelir – S. Barbara
7. Klariči – Iamiano
8. Livek – Polava di Cepletischis

9. Log pod Mangrtom – Cave del Predil
10. Lokvica – Devetacchi
11. Miren – Merna
12. Most na Nadiži – Ponte Vittorio
13. Nova Gorica I – S. Gabriele
14. Osp – Prebenico Caresana
15. Plavje – Noghera
16. Plešivo – Plessiva
17. Pristava – Rafut
18. Repentabor – Monrupino
19. Robidišče – Robedischis
20. Šempeter – Gorizia/S.Pietro
21. Socerb – S. Servolo
22. Solarji – Solarie di Drenchia
23. Solkan – Salcano I
24. Vipolže – Castelleto Versa

Zemědělské hraniční přechody

1. Botač – Botazzo
2. Cerej – Muggia
3. Draga – S. Elia
4. Gročana – Grozzana
5. Gropada – Gropada
6. Jevšček – Monte Cau
7. Mavhinje – Malchina
8. Medana – Castelleto Zeglo
9. Mišček – Misceco
10. Opatje selo – Palichisce Micoli

11. Orlek – Orle

12. Podklanec – Ponte di Clinaz

13. Podsabotin – S. Valentino

14. Pri bajtarju – Scale di Grimacco

15. Šentmaver – Castel S.Mauro

16. Škrljevo – Scrio

17. Solkan Polje – Salcano II

18. Šturmi – Bocchetta di topolo

19. Valerišče – Uclanzi

20. Voglje – Vogliano

21. Zavarjan-Klobučarji – Zavarian di Clabuzzaro

Hraniční přechody v souladu se zvláštními dohodami

1. Kanin: volný přístup k vrcholu Kanin

2. Mangart: volný přístup k vrcholu Mangart

SLOVINSKO - RAKOUSKO

Pozemní hranice

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz

2. Gederovci – Sicheldorf

3. Gornja Radgona – Radkersburg

4. Holmec – Grablach

5. Jesenice – Rosenbach (železnice)

6. Jezersko – Seebergsattel

7. Jurij – Langegg

8. Karavanke – Karawankentunnel

9. Korensko sedlo – Wurzenpass

10. Kuzma – Bonisdorf

11. Libeliče – Leifling

12. Ljubelj – Loiblpass
13. Maribor – Spielfeld (železnice)
14. Mežica – Raunjak
15. Pavličevo sedlo – Paulitschsattel
16. Prevalje – Bleiburg (železnice)
17. Radlje – Radlpass
18. Šentilj – Spielfeld
19. Šentilj – Spielfeld (dálnice)
20. Trate – Mureck
21. Vič/Dravograd – Lavamünd

Malý pohraniční styk

1. Cankova – Zelting
2. Fikšinci – Gruisla
3. Gerlinci – Poelten
4. Gradišče – Schlossberg
5. Kapla – Arnfels
6. Korovci – Goritz
7. Kramarovci – Sankt Anna
8. Matjaševci – Tauka
9. Muta – Soboth
10. Pernice – Laaken
11. Plač – Ehrenhausen
12. Remšnik – Oberhaag
13. Sladki Vrh – Weitersfeld
14. Sotina – Kalch
15. Špičnik – Sulztal
16. Svečina – Berghausen

Horské hraniční přechody

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz: celý rok

2. Golica – Kahlkogel: od 15. dubna do 15. listopadu

3. Gradišče – Schlossberg: od 1. března do 30. listopadu

4. Kamniške Alpe – Steiner Alpen: od 15. dubna do 15. listopadu

5. Kepa – Mittagskogel: od 15. dubna do 15. listopadu

6. Koprivna – Luscha: pd 15. dubna do 15. listopadu

7. Košenjak – Huehnerkogel: pd 15. dubna do 15. listopadu

8. Košuta – Koschuta: pd 15. dubna do 15. listopadu

9. Olševa – Ushowa: pd 15. dubna do 15. listopadu

10. Peč – Občas: pouze během tradičních výročních setkání horolezců

11. Peca – Petzen: od 15. dubna do 15. listopadu

12. Prelaz Ljubelj – Loiblpass: od 15. dubna do 15. listopadu

13. Radlje – Radlberg: od 1. března do 30. listopadu

14. Radlje – Radlpass: od 1. března do 30. listopadu

15. Remšnik – Remschnigg: od 1. března do 30. listopadu

16. Stol – Hochstuhl: od 15. dubna do 15. listopadu

17. Sv. Jernej – St. Bartholomäus: od 1. března do 30. listopadu

18. Tromeja – Dreiländereck: od 15. dubna do 15. listopadu

Hraniční přechody na základě zvláštních dohod

1. Hraniční kámen X/331 – Schmirnberg – Langegg – přechod hranice je povolen pro přespání v horské chatě Dom škorpion

2. Hraniční kámen XIV/266 – přechod hranice je povolen pro účast na modlitbách v kostele sv. Urbana (každou druhou neděli v července a první sobotu v říjnu od 9 do 18 hodin)

3. Hraniční kámen XXII/32 – přechod hranice je povolen pro účast na modlitbách v kostele sv. Leonharda (každou druhou sobotu v srpnu od 9 do 18 hodin)

4. Hraniční kámen XXIII/141 – přechod hranice je povolen pro účast na modlitbách ve farnosti Ebriach-Trögern a Jezersko (každou druhou a předposlední neděli v květnu od 9 do 18 hodin)

5. Hraniční kámen XXVII/277 – přechod hranice je povolen v oblasti Peče z důvodu každoročního tradičního setkání horolezců

6. Horské hraniční přechody – (podle Dohody mezi vládami Republiky Slovinsko a Rakouskou republikou o pohybu turistů v pohraniční oblasti (INTERREG/PHARE – CBC – vyhlídková cesta pohraniční oblastí) – Uradni list RS MP.št. 11/2000):

1. Pernice – Laaken,

2. Radelca – Radlberg,

3. Špičnik – Šentilj,

4. Šentilj – Sladki vrh – Mureck,

5. Mureck – Bad Radkersburg,

6. Řeka navigation on the Mur:

   – Trate – Gornja Radgona – Radenci,

   – Mureck – Bad Radkersburg.

SLOVINSKO – MAĎARSKO

Pozemní hranice

1. Čepinci – Kétvölgy

2. Dolga vas – Rédics

3. Hodoš – Bajánsenye

4. Hodoš – Bajánsenye (železnice)

5. Kobilje – Nemesnép

6. Martinje – Felsőszölnök

7. Pince – Tornyiszentmiklós

8. Prosenjakovci – Magyarszombatfa

SLOVINSKO – CHORVATSKO

Pozemní hranice

(1) Babno Polje – Prezid

(2) Bistrica ob Sotli – Razvor

(3) Božakovo – Obrež

(4) Brezovica pri Gradinu – Lucija

(5) Brezovica – Brezovica

(6) Dobova – Savski Marof (železnice)

(7) Dobovec – Lupinjak

(8) Dragonja – Kaštel

(9) Drenovec – Gornja Voća

(10) Gibina – Bukovje

(11) Gruškovje – Macelj

(12) Hotiza – Sveti Martin na Muri

(13) Ilirska Bistrica – Šapjane (železnice)

(14) Imeno – Kumrovec (železnice)

(15) Imeno – Miljana

(16) Krasinec – Pravutina

(17) Krmačina – Vivodina

(18) Jelšane – Rupa

(19) Lendava – Čakovec (železnice)

(20) Meje – Zlogonje

(21) Metlika – Jurovski brod

(22) Metlika – Kamanje (železnice)

(23) Nova vas ob Sotli – Draše

(24) Novi Kot – Prezid I

(25) Novokračine – Lipa

(26) Obrežje – Bregana

(27) Orešje – Mihanović Dol

(28) Osilnica – Zamost

(29) Ormož – Otok Virje

(30) Petišovci – Mursko središče

(31) Petrina – Brod na Kupi

(32) Planina v Podboču – Novo Selo Žumberačko

(33) Podčetrtek – Luke Poljanske

(34) Podgorje – Vodice

(35) Podplanina – Čabar

(36) Radovica – Kašt

(37) Rajnkovec – Mali Tabor

(38) Rakitovec – Buzet (železnice)

(39) Rakitovec – Slum

(40) Rakovec – Kraj Donji

(41) Razkrižje – Banfi

(42) Rigonce – Harmica

(43) Rogatec – Đurmanec (železnice)

(44) Rogatec – Hum na Sotli

(45) Rogatec I – Klenovec Humski

(46) Sečovlje – Plovanija

(47) Sedlarjevo – Plavić

(48) Slovenska vas – Bregana naselje

(49) Sočerga – Požane

(50) Sodevci – Blaževci

(51) Središče ob Dravi – Čakovec (železnice)

(52) Središče ob Dravi – Trnovec

(53) Središče ob Dravi I – Preseka

(54) Stara vas/Bizeljsko – Donji Čemehovec

(55) Starod – Pasjak

(56) Starod I – Vele Mune

(57) Vinica – Pribanjci

(58) Zavrč – Dubrava Križovljanska

(59) Zg. Leskovec – Cvetlin

(60) Žuniči – Prilišće

Námořní hranice

1. Izola – Isola (sezónní)

2. Koper – Capodistria

3. Piran – Pirano

Vzdušné hranice

1. Ljubljana – Brnik

2. Maribor – Slivnica

3. Portorož – Portorose

ŠPANĚLSKO

Vzdušné hranice

– Madrid-Barajas

– Barcelona

– Gran Canaria

– Palma de Mallorca

– Alicante

– Ibiza

– Málaga

– Sevilla

– Tenerife South

– Valencia

– Almería

– Asturias

– Bilbao

– Fuerteventura

– Gerona

– Granada

– Lanzarote

– La Palma

– Menorca

– Santander

– Santiago

– Vitoria

– Zaragoza

– Pamplona

– Jerez de la Frontera

– Valladolid

– Reus

– Vigo

– La Coruña

– Murcia

Námořní hranice

– Algeciras (Cádiz)

– Alicante

– Almería

– Arrecife (Lanzarote)

– Avilés (Asturias)

– Barcelona

– Bilbao

– Cádiz

– Cartagena (Murcia)

– Castellón

– Ceuta

– Ferrol (La Coruña)

– Gijón

– Huelva

– Ibiza

– La Coruña

– La Línea de la Concepción

– La Luz (Las Palmas)

– Mahón

– Málaga

– Melilla

– Motril (Granada)

– Palma de Mallorca

– Sagunto (Provincia de Valencia)

– San Sebastian

– Santa Cruz de Tenerife

– Santander

– Sevilla

– Tarragona

– Valencia

– Vigo

Pozemní hranice

– Ceuta

– Melilla

– La Seo de Urgel

– La Línea de la Concepción (*)

(*) Celnice a policejní kontrolní stanoviště v La Línea de la Concepción neodpovídají vytýčení hranice tak, jak ji uznává Španělsko v Utrechtské smlouvě.

ŠVÉDSKO

Arlanda

Arvidsjaur

Borlänge

Gävle

Göteborg

Halmstad

Helsingborg

Härnösand

Jönköping

Kalmar

Karlshamn

Karlskrona

Karlstad

Kristianstad

Landskrona

Landvetter

Lidköping

Linköping

Luleå

Lysekil

Malmö

Marstrand

Mora

Norrköping

Nyköping

Nynäshamn

Oxelösund

Ronneby

Sandhamn

Simrishamn

Slite

Stockholm

Strömstad

Sundsvall

Säffle

Söderköping

Södertälje

Trelleborg

Trollhättan

Uddevalla

Umeå

Visby

Västerås

Växjö

Ystad

Örebro

Örnsköldsvik

Östersund

PŘÍLOHA II
Písemné dokumenty potvrzující pravděpodobnost uváděných důvodů ke vstupu

1. Písemnými dokumenty, na které odkazuje čl. 5 odst. 2, jsou:

a) pro obchodní cesty:

– pozvání od firmy nebo úřadu k účasti na schůzce nebo akcích spojených s obchodem, odvětvím nebo prací,

– další dokumenty, které prokazují existenci obchodních vztahů nebo pracovních vztahů,

– vstupenky na veletrhy a kongresy;

b) pro cesty uskutečněné ze studijních nebo jiných vzdělávacích důvodů:

– potvrzení o zápisu u vzdělávací instituce za účelem účasti na odborných a teoretických kurzech v rámci základního i dalšího vzdělávání,

– studentské průkazy nebo osvědčení o navštěvovaných kurzech;

c) pro cesty uskutečněné z důvodů turistiky nebo ze soukromých důvodů:

– pozvání od hostitele,

– doklad od zařízení, které poskytuje ubytování,

– potvrzení objednávky organizovaného zájezdu,

– zpětná nebo okružní jízdenka;

d) pro osoby, na které se vztahuje režim malého pohraničního styku:

– doklad potvrzující trvalé bydliště v pohraniční oblasti, pokud toto není vyznačeno v cestovním dokladu,

– jakýkoliv doklad, kterým lze zdůvodnit časté překračování hranice v rámci malého pohraničního styku, jako například potvrzení nebo písemná osvědčení dokládající rodinné svazky, doklady potvrzující vlastnictví nemovitosti na druhé straně hranice apod.;

e) pro cesty uskutečněné z jiných důvodů:

– pozvání, registrace nebo programy,

– potvrzení o účasti, vstupenky, účetní stvrzenky apod.

na politické, vědecké, kulturní, sportovní nebo náboženské akce, s uvedením jména hostitele, hostitelské organizace a délky pobytu všude tam, kde je to možné.

2. Předpoklad dostatečných prostředků k pobytu pro účely čl. 5 odst. 1 a odst. 3 bude založen například na hotovosti, cestovních šecích, kreditních kartách a výpisech ohledně záruk, které má státní příslušník třetího státu v držení. Důkazem o dostatečných prostředcích k pobytu mohou být též dokumenty s prohlášením, že výdaje státního příslušníka třetího státu budou uhrazeny osobou se zákonným trvalým bydlištěm v cílovém členském státě.

3. Tam, kde v souladu s částí V bod 1.4, druhý odstavec, třetí odrážka Společných konzulárních instrukcí není požadováno cestovní pojištění stanovené čl. 5 odst. 1 písm. c), bude osvobození vyznačeno v části víza pro národní záznamy nálepkou ("NO INSURANCE REQUIRED").

PŘÍLOHA III
Referenční částky potřebné k překročení hranic každoročně stanovené příslušnými národními orgány

BELGIE

Belgické právní předpisy obsahují obecné ustanovení o ověřování dostatečnosti prostředků k pobytu, nestanovují však závazné požadavky.

Úřední postup je následující:

Cizinci bydlící u soukromé osoby

Prokázání prostředků k pobytu je možné účinit záručním dopisem podepsaným osobou, která cizince v Belgii ubytovává a ověřeným místním správním úřadem v místě bydliště.

Prohlášení o ručení pokrývá náklady na pobyt cizince, jeho zdravotní péči, ubytování a repatriaci, pokud cizinec není schopen tyto sám zaplatit, aby tyto částky nemusely hradit veřejné úřady. Prohlášení musí být podepsáno osobou, která je *solventní*, a je-li taková osoba sama cizincem, musí mít povolení k pobytu nebo povolení k usídlení.

V případě nutnosti může být cizinec požádán, aby prokázal, že vlastní osobní soukromé prostředky.

Pokud cizinec nemá vůbec žádný finanční kredit, musí mít k dispozici alespoň 38 eur na každý den plánovaného pobytu.

Cizinci bydlící v hotelu

Jestliže cizinec nemůže předložit důkaz o jakémkoliv kreditu, musí mít k dispozici alespoň 50 eur na každý den plánovaného pobytu.

Navíc ve většině případů musí dotčená osoba předložit jízdenku (letenku), která jí umožňuje návrat do státu původu nebo trvalého bydliště .

ČESKÁ REPUBLIKA

Referenční částky jsou stanovené zákonem č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

Podle § 5 zákona o pobytu cizinců na území České republiky je cizinec povinen předložit doklad o zajištění prostředků k pobytu na území (§ 13) nebo ověřené pozvání ne starší než 90 dnů ode dne jeho ověření policií (§ 15 a 180) ,

Paragraf 13 stanoví následující:

„Prostředky k pobytu na území

(1) Zajištění prostředků k pobytu na území se prokazuje, není-li dále stanoveno jinak, předložením

a) peněžních prostředků alespoň ve výši

– 0,5násobku částky životního minima stanovené podle zvláštního právního předpisu jako potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb (dále jen "částka životního minima na osobní potřeby") na 1 den pobytu, jestliže tento pobyt nemá vcelku přesáhnout dobu 30 dnů,

– 15násobku částky životního minima na osobní potřeby, jestliže má pobyt na území přesáhnout dobu 30 dnů, s tím, že tato částka se za každý celý měsíc předpokládaného pobytu na území zvyšuje o 2násobek částky životního minima,

– 50násobku částky životního minima na osobní potřeby, jestliže se jedná o pobyt za účelem podnikání, který má vcelku přesáhnout 90 dnů, nebo

– dokladu potvrzujícího zaplacení služeb spojených s pobytem cizince na území nebo dokladu potvrzujícího, že služby budou poskytnuty bezplatně.

2) Zajištění prostředků k pobytu na území lze místo peněžních prostředků uvedených v odstavci 1 prokázat

a) výpisem z účtu vedeného v bance znějícím na jméno cizince, ze kterého vyplývá, že cizinec může během pobytu v České republice disponovat s peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1, nebo

b) jiným dokladem o finančním zajištění, například platnou mezinárodně uznávanou kreditní kartou.

(3) Cizinec, který bude na území studovat, může předložit jako doklad o zajištění prostředků k pobytu závazek vydaný státním orgánem nebo právnickou osobou, že zajistí pobyt cizince na území poskytnutím peněžních prostředků ve výši částky životního minima na osobní potřeby na 1 měsíc předpokládaného pobytu, nebo doklad o tom, že veškeré náklady spojené s jeho studiem a pobytem budou uhrazeny přijímací organizací (školou). Pokud částka v závazku této výše nedosahuje, je cizinec povinen předložit doklad o vlastnictví peněžních prostředků ve výši rozdílu mezi částkou životního minima na osobní potřeby a závazkem na dobu předpokládaného pobytu, nejvýše však šestinásobek částky životního minima na osobní potřeby. Doklad o poskytnutí prostředků na pobyt může být nahrazen rozhodnutím nebo dohodou o přidělení požadovaného grantu získaného v souladu s mezinárodní smlouvou, která je pro Českou republiku závazná.

(4) Cizinec, který nedosáhl věku 18 let, je povinen prokázat zajištění prostředků k pobytu podle odstavce 1 v poloviční výši.“

a § 15 stanoví následující:

„Pozvání

V pozvání se zvoucí osoba zavazuje, že uhradí náklady

a) spojené s obživou cizince po dobu pobytu na území až do vycestování z území,

b) spojené s ubytováním cizince po dobu pobytu na území až do vycestování z území,

c) spojené s poskytnutím zdravotní péče po dobu pobytu na území až do vycestování z území, případně též s převozem nemocného nebo ostatků zemřelého,

d) vzniklé policii v souvislosti s pobytem na území a vycestováním cizince z území při správním vyhoštění.

DÁNSKO

Podle dánského cizineckého zákona, musí mít cizinec vstupující na dánské území dostatečné prostředky k obživě a na zpáteční cestu.

V praxi je na orgánech hraniční stráže v místě vstupu, aby posoudily, zda je tento požadavek splněn na základě ekonomické situace cizince, přičemž se přihlíží k informaci o jeho možnostech ohledně ubytovní a zpáteční cesty.

Správní úřady stanovily v zásadě jako dostatečné prostředky na obživu částku 300 dánských korun na 24 hodin.

Navíc musí být cizinec schopen prokázat, že má dostatečné prostředky na zpáteční cestu, například ve formě zpáteční jízdenky.

ESTONSKO

Podle estonského práva, cizinci přijíždějící do Estonska bez zvacího dopisu prokáží na požádání hraniční stráže při vstupu do země, že mají dostatek prostředků na pokrytí nákladů pobytu a na odjezd z Estonska. Dostatečné peněžní prostředky na každý povolený den se určují jako 0,2násobek měsíční minimální mzdy uplatňované vládou republiky.

Jinak zvoucí osoba přebíra odpovědnost za náklady spojené s pobytem cizince a jeho odjezdem z Estonska.

FINSKO

Částka, kterou hraniční stráže berou jako základ prostředků na obživu činí v současné době € 40 na osobu na den.

FRANCIE

Referenční částka pro dostatečné prostředky k obživě na plánovanou dobu pobytu cizince nebo jeho přejezd Francií do cíle v třetím státě se rovná částce zaručené minimální mzdy ve Francii (SMIC) vypočítávané denně na základě sazby pevně stanovené 1. ledna běžného roku.

Tato částka se pravidelně přehodnocuje podle francouzského indexu životních nákladů:

– automaticky, kdykoliv stoupne index maloobchodních cen o více než 2%,

– na základě rozhodnutí vlády (po konzultacích s národní komisí pro kolektivní vyjednávání), aby se zaručil růst větší než je vzestup indexu maloobchodních cen.

Od 1. července 2002 je denní částka SMIC (minimální mzdy) 47,80 eur.

Aby mohli pobýt ve Francii, musí držitelé potvrzení o ubytování vlastnit minimální peněžní částku, která se rovná polovině SMIC. Tato částka tudíž činí 23,90 eur denně.

ITÁLIE

Čl. 4 odst. 3 „Konsolidovaného textu ustanovení, kterými se řídí imigrace a postavení cizinců“, č. 286 ze dne 28. července 1998 praví, že Itálie, v souladu se závazky vyplývajícími z účasti v konkrétních mezinárodních dohodách, povolí vstup na své území cizincům, kteří prokáží, že mají vhodné doklady povtrzující účel a podmínky jejich pobytu jakož i návratu do státu odkud přišli, s výjimkou povolení k pobytu s účelem zaměstnání. Prostředky na obživu určuje příslušná směrnice vydaná Ministerstvem vnitra. Cizinci, kteří neuspokojí tyto požadavky anebo kteří jsou považováni za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejnou politiku státu nebo některé ze zemí, se kterou Itáliíe podepsala dohody o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a o volném pohybu osob, nemohou vstoupit do Itálie, s výhradou limitů a derogací stanovených v téchto dohodách.

Zmíněná směrnice, která byla vydána dne 1. března 2000 a má název „Určení prostředků na obživu pro vstup a pobyt cizinců na státním území“, stanoví, že:

a) dostupnost prostředků na obživu lze prokázat předložením měny nebo rovnocenných směnek nebo bankovních záruk nebo pojistek, zaručujících platbu, prostřednictvím dokladů potvrzujících předplacené služby nebo dokladů dokazujících dostupnost peněz z příjmu na území státu;

b) peněžní částky určené směrnicí mají být každoročně valorizovány po uplatnění parametrů vztahujících se k průměrné roční odchylce oznamované ISTAT a vypočítané na základě obecného indexu spotřebitelských cen potravin, nápojů, dopravy a ubytovacích služeb;

c) cizinec musí uvést, že má rezerované vhodné ubytování na italském území a že vlastní potřebnou částku na repatriaci, což může být prokázáno ukázáním zpáteční jízdenky;

d) minimální prostředky na obživu, které musí mít jedna osoba, aby získala víza a byl jí povolen vstup na italské území pro účely turistiky, se určují podle níže uvedené tabulky A.

TABULKA A
TABULKA PRO STANOVENÍ VÝŠE PROSTŘEDKŮ NA OBŽIVU, POŽADOVANÝCH PRO POVOLENÍ VSTUPU NA ITALSKÉ ÚZEMÍ PRO ÚČELY TURISTIKY

Trvání cesty	Počet účastníků cesty	
	Jeden účastník	Dva nebo více účastníků
	euro	Euro
1 - 5 dní		
celková pevná částka	269,60	212,81
6 - 10 dní		26,33
denní částka na osobu	44,93	
11 - 20 dní		
pevná částka	51,64	25,82
+		
denní částka na osobu	36,67	22,21
více než 20 dní		
pevná částka	206,58	118,79
+		
denní částka na osobu	27,89	17,04

ISLAND

Podle islandského práva musí cizinec prokázat, že má dostatek peněžních prostředků pro pokrytí svých potřeb na Islandu a na zpáteční cestu. V praxi je referenční částka SK 4 000 na osobu. Jestliže náklady na obživu nese třetí strana, snižuje se tato částka na polovinu. Celková minimální částka je ISK 20 000 na každý vstup.

KYPR

Podle Cizineckých a imigračních nařízení (nařízení (9(2)(B)) závisí vstup cizinců za účelem dočasného pobytu v republice na vlastním uvážení imigračních úředníků na hranicích, kteří diskreční pravomoci vykonávají v souladu s obecnými nebo zvláštními instrukcemi Ministerstva vnitra anebo ustanoveními výše uvedených nařízení. Imigrační úředníci na hranicích rozhodují o povolení vstupu na individuální bázi, přičemž přihlížejí k účelu a délce pobytu, případným rezervacím hotelových pokojů nebo bezplatnému stravování a ubytování poskytnutého osobami, které mají normální trvalé bydliště na Kypru.

LITVA

Podle čl. 7 odst. 1 litevského zákona o právním postavení cizinců, je cizinci odepřen vstup do Litevské republiky, jestliže není schopen prokázat, že má dostatečné finanční prostředky na pobyt v Litevské republice, zpáteční cestu do své země anebo na pokračování v cestě do dalšího státu, kam má právo vstoupit.

Neexistují však žádné referenční částky pro výše uvedený účel. Rozhodnutí jsou přijímána individuálně, podle účelu, typu a trvání pobytu.

LOTYŠSKO

Článek 81 nařízení kabinetu ministrů č. 131 ze dne 6. dubna 1999, ve znění nařízení kabinetu ministrů č. 124 ze dne 19. března 2002, stanoví, že na požádání úředníka Státní hraniční stráže předloží cizinec nebo osoba bez státní příslušnosti dokumenty, na které odkazují pododstavce 67.2.2 a 67.2.8 uvedených nařízení:

67.2.2. stvrzenku o zaplacení lázeňského pobytu nebo cesty potvrzenou v souladu s právním předpisem Lotyšské republiky nebo turistický karnet podle předepsaného vzoru, vydaný Mezinárodní turistickou aliancí (AIT);

67.2.8. pro získání jednorázového víza:

67.2.8.1. cestovní šeky ve směnitelné měně nebo hotovost v LVL nebo ve směnitelné měně v částce LVL 60 na každý den. Jestliže osoba předloží doklady prokazující již uskutečněnou platbu na certifikované místo ubytování na celou dobu pobytu: cestovní šeky ve směnitelné měně, anebo hotovost v LVL anebo ve směnitelné měně, odpovídající částce LVL 25 na každý den;

67.2.8.2. doklad potvrzující rezervaci v ověřeném ubytovacím zařízení,

67.2.8.3. okružní jízdenku s uvedenými daty.

LUCEMBURSKO

Lucemburské předpisy nestanoví žádné referenční částky pro hraniční kontroly. Úředník, který kontrolu provádí, rozhoduje u každého případu individuálně, zda cizinec, který předstoupí na hranici, má dostatečné prostředky k obživě. Úředník pro tento účel přihlédne k účelu pobytu a typu ubytování.

MAĎARSKO

Referenční částku jsou uvedeny v předpisech týkajících se policejního dohledu nad cizinci. Podle předpisu č. 25/2001 (XI. 21.) Ministerstva vnitra je v současné době požadováno alespoň 1000 maďarských forintů na každý vstup.

Dle článku 5 zákona o cizincích (zákon XXXIX z roku 2001 o vstupu a pobytu cizinců), lze ověřit prostředky na obživu pro vstup a pobyt na základě předložení:

– maďarské měny nebo cizí měny nebo bezhotovostních platebních prostředků (např. šeky, kreditní karty apod.),

– platného zvacího dopisu od maďarského státního příslušníka, cizince s povolením k pobytu nebo povolením k usídlení nebo od právnické osoby, pokud osoba zvoucí cizince prohlásí, že pokryje náklady spojené s ubytováním, stravováním, zdravotní péčí nebo návratem (repatriací). K zvacímu dopisu se připojuje úřední souhlas úřadu cizinecké policie;

– potvrzení o objednaném ubytování a stavování, které je předem zaplacené prostřednictvím cestovní kanceláře (poukázka),

– jiného důvěryhodného důkazu.

MALTA

V praxi se zjišťuje, zda osoby vstupující na území Malty mají minimální částku MTL 20 (EUR 48) na den po celé trvání pobytu.

NĚMECKO

Podle čl. 60 odst. 2 zákona o cizincích z 9. července 1990 (AuslG), může být cizinci odpeřen vstup na hranicích, pokud existují důvody pro vyhoštění.

Je tomu tak v případě, kdy cizinec je nucen žádat nebo žádá dávky sociální podpory od německého státu pro sebe, pro členy jeho rodiny pobývající v Německu nebo pro osoby na něm závislé (čl. 46 odst. 6 zákona o cizincích).

Referenční částky nebyly pro potřeby činitelů provádějících kontroly na hranicích stanoveny. V praxi se jako základní reference používá částka 25 eur na den. Cizinec musí též mít zpáteční jízdenku nebo odpovídající prostředky.

Přesto, dříve než se přijme rozhodnutí odepřít cizinci vstup, musí mít tento příležitost získat v rozumném čase a zákonným způsobem finanční prostředky nezbytné pro zajištění jeho pobytu na německém území, jmenovitě tak, že předloží:

– právní záruku od německé banky,

– dopis se zárukou od hostitele,

– telegrafickou peněžní poukázku, nebo

– záruku složenou u imigračních úřadů, které vyřizují jeho návštěvu.

NIZOZEMSKO

Částka, kterou hraniční stráže berou za základ při ověřování prostředků na obživu, činí v současné době 34 euro na osobu na den.

Uplatňování tohoto kritéria je flexibilní, protože požadovaná částka prostředků na obživu se určuje na základě plánovaného trvání pobytu, účelu návštěvy a osobní situace dotčené osoby.

NORSKO

Dle čl. 27 písm. d) norského imigračního zákona, může být každému příslušníkovi cizího státu, který není schopen prokázat, že má dostatek peněžních prostředků na pobyt v Norském království a na zpáteční cestu, anebo že se nemůže spoléhat na žádné takové prostředky, být odepřen vstup na hranici.

Částky, které jsou považovány za nezbytné, jsou stanoveny individuálně a rozhodnutí se přijímá podle jednotlivých případů. Přihlíží se k délce pobytu, k tomu., zda cizí státní příslušník bude bydlet u rodiny nebo přátel, zda má zpáteční jízdenku a zda byla na pobyt vydaná nějaká záruka (pro orientaci: částka NOK 500 na den je považována za dostatečnou pro návštěvníky, kteří nebydlí u příbuzných nebo přátel).

POLSKO

Částky požadovené pro překročení hranic jsou uvedené ve vyhlášce Ministerstva pro vnitřní záležitosti a správu ze dne 20. června 2002 o částce prostředků na pokrytí výdajů souvisejících se vstupem, přejezdem, pobytem a odjezdem cizinců, kteří překračují hranice Polské republiky a o podrobných pravidlech týkajících se dokumentace potvrzující vlastnictví takových prostředků (Dz. U., č. 91, poz. 815).

Částky uvedené ve výše zmíněné vyhlášce jsou následující::

– PLN 100 na den pobytu pro osoby starší šestnácti let, nejméně však PLN 500,

– PLN 50 na den pobytu pro osoby mladší šestnácti let, nejméně však PLN 300,

– PLN 20 na den pobytu, nejméně však PLN 100, pro účastníky turistických zájezdů, táborů mládeže, sportovních soutěží nebo pro osoby, jejichž náklady na pobyt v Polsku jsou pokryty anebo osoby přijíždějící do Polska za účelem léčení v sanatoriu,

– PLN 300 pro osoby starší šestnácti let, jejichž pobyt v Polsku není delší než 3 dny (včetně přejezdu),

– PLN 150 pro osoby mladší šestnácti let, jejichž pobyt v Polsku není delší než 3 dny (včetně přejezdu).

PORTUGALSKO

Pokud si přejí vstoupit nebo pobýt na území Portugalska, musí cizinci mít níže uvedené částky:

€ 75 – na každý vstup

€ 40 – na každý den pobytu na území

Cizinci, kteří jsou schopni doložit, že mají na dobu trvání svého pobytu zajištěné ubytování a stravu, mohou být z výše uvedených částek osvobozeni.

RAKOUSKO

Podle čl. 52 odst.2 Z 4 cizineckého zákona, je cizincům na hranicích odepřen vstup, jestliže nemají v Rakousku zajištěné ubytování a nemají dostatečné finanční prostředky na pokrytí nákladů spojených s jejich pobytem a návratem.

Neexistují však žádné referenční částky pro výše uvedené účely. Rozhodnutí se přijímají na individuální bázi podle účelu, typu a trvání pobytu. Jako důkaz lze přijmout předložení hotovosti a podle okolností jednotlivých případů i cestovních šeků, kreditních karet, bankovních záruk nebo záručních dopisů od solventních osob žijících v Rakousku.

ŘECKO

Ministerský výnos č. 3011/2/1f ze dne 11. ledna 1992 stanoví částku na obživu, kterou musí mít cizí státní příslušníci (s výjimkou státních příslušníků členských států Evropského společenství) k dispozici, pokud chtějí vstoupit na řecké území.

Podle výše uvedeného ministerského výnosu, částka v cizí měně, která umožňuje státním příslušníkům jiných států než členů Evropské unie vstoupit do Řecka, je stanovena jako ekvivalent 20 eur v cizí měně na osobu na den, přičemž minimální celková částka je 100 eur.

Částka cizí měny potřebná na jeden den se snižuje o 50% pro nezletilé děti, které jsou rodinnými příslušníky cizince.

Na státní příslušníky ne-členských zemí, které vyžadují, aby řečtí státní příslušníci směnili peníze na jejich hranicích, se v souladu s principem reciprocity vztahuje v Řecku stejné povinnost.

SLOVINSKO

EUR 70 na osobu na každý den plánovaného pobytu.

SLOVENSKO

Podle čl. 4 odst. 2 písm. c) zákona č. 48/2002 Z.z. o pobytu cizinců, je cizince povinen na požádání prokázat, že má finanční částku ve směnitelné měně na pobyt, která se rovná alespoň polovině minimální mzdy stanovené zákonem č. 90/1996 Z. z. o minimálně mzdě, ve

znění pozdějších předpisů, na každý den pobytu; cizinec mladší šestnácti let je povinen prokázat, že má finanční prostředky na pobyt rovnající se polovině této částky.

ŠPANĚLSKO

Cizí státní příslušníci musí prokázat, že mají dostatek prostředků k obživě. Minimální částka se uvádí níže:

(a) na náklady pobytu ve Španělku 30 eur nebo ekvivalentní částka v cizí měně, vynásobená plánovaným počtem dnů pobytu ve Španělsku a počtem rodinných příslušníků cestujících s dotčenou osobou. Bez ohledu na plánované trvání pobytu, je vždy minimální částka, kterou cizinec musí prokázat, 300 eur na osobu;

(b) na návrat do státu původu nebo na přejezd přes třetí státy: jízdenka nebo jízdenky na plánovaný dopravní prostředek, vystavené na jméno, nepřenosné, s fixním datem.

Cizinci musí prokázat, že mají výše uvedené prostředky na obživu buď tak, že je ukáží, pokud jsou v hotovosti, anebo že předloží šeky ověřené bankou, cestovní šeky, stvrzenky, akreditivy nebo bankovní osvědčení potvrzující existenci těchto prostředků. Pokud nelze předložit tyto dokumenty, je možné předložit jakékoliv další podpůrné dokumenty uznávané orgány španělské pohraniční policie.

ŠVÉDSKO

Švédské právo neurčuje referenční částku pro překročení hranice. Úředník hraniční stráže rozhoduje na individuálním základě, zda cizinec má dostatek prostředků k obživě.

PŘÍLOHA IV
Kontroly na určených hraničních přechodech

1. Minimální kontrola, na kterou odkazuje čl. 6 odst. 2, která má zjistit totožnost osoby, se skládá z kontroly totožnosti na základě předložených cestovních dokladů, a rychlého a přímého zjištění platnosti dokladu, opravňujícího jeho držitele k překročení hranice, a přítomnosti známek falzifikace nebo padělání.

2. Podrobná kontrola státních příslušníků třetích států dle čl. 6 odst. 3 zahrnuje především:

a) podrobné přezkoumání následujících aspektů:

- ověření platnosti předloženého dokladu, případně požadovaného víza,

- kontrola dokladu, zda nenese známky falšování nebo padělání,

b) ověření původu a destinace jedince a účelu jeho cesty, případně kontrolu odpovídajících vedlejších dokumentů,

c) ověření, zda jedinec má dostatečné prostředky k obživě na předpokládanou délku pobytu, návrat nebo přejezd do třetího státu, anebo zda může legálně takové prostředky získat, případně zda má cestovní pojištění,

d) ověření, zda je nepravděpodobné, že by osoba, její vozidlo a předměty, které převáží ohrozily veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států. Takové ověření zahrnuje přímé zjišťování údajů a záznamů týkajících se osob a předmětů v Schengenském informačním systému (SIS) a ve vnitrostátních souborech dat, jakož i kroků, které mají být učiněny v důsledku takových záznamů. Pokud údaje získané ze SIS ukáží, že se jedná o nežádoucí osobu, jak ji definují články 95 a 100 Schengenské úmluvy, je třeba provést požadovanou akci, která se objeví na obrazovce jako první..

3. Na všech hraničních přechodech (pozemních, námořních a na letištích) je třeba zaznamenat do rejstříku veškeré služební informace a všechny další zvláště důležité informace, zejména:

– jména hraničních stráží odpovědných místně za hraniční kontroly a jména dalších úředníků v jednotlivých týmech,

– zmírnění kontrol osob v souladu s článkem 7,

– vydání dokladů, namísto pasů a víz, nebo povolení na hranici,

– zadržené osoby a žaloby (trestné činy a porušení administrativních předpisů),

– osoby, kterým byl odepřen vstup nebo výjezd (počet a státní příslušnost),

– jiná mimořádně důležitá policejní nebo soudní opatření,

– zvláštní příhody.

PŘÍLOHA V
Zmírnění kontrol na pozemní hranici

1. Mimořádné a nepředpokládané okolnosti, na které odkazuje čl. 7 odst. 1, nastávají, když neočekávané události vedou k takové intenzitě provozu, která v důsledku vede k nadměrně dlouhé době čekání na hraničních přechodech a kdy veškeré personální zdroje, vybavení a organizace jsou vyčerpány.

2. Jestliže dojde ke zmírnění kontrol v souladu s čl. 7 odst. 1 a odst. 2, vstupní kontroly mají přednost před kontrolami výjezdů.

3. Hraniční stráž, která uvolní kontroly, musí postupovat na základě vlastního uvážení. Takové zmírnění kontrol může být pouze dočasné, uzpůsobené okolnostem, které si je vyžádaly a musí být zavedeno postupně.

4. Jedinci, které hraniční stráž zná osobně a o kterých na základě první kontroly ví, že nebyly označeny jako nežádoucí osoby v SIS nebo v národních databázích a které vlastní platný doklad opravňující je k překročení hranice, budou podrobeny pouze nahodilým kontrolám, které zjišťují, zda mají v držení příslušný doklad. Toto se vztahuje především na osoby, které často překračují hranice na stejném hraničním přechodu. Občas je zapotřebí u této skupiny osob provést důkladnou kontrolu bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech.

PŘÍLOHA VI
Vzory ukazatelů označujících pruhy na hraničních přechodech

Část A

70

70 Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádné logo.

Část B

Část C

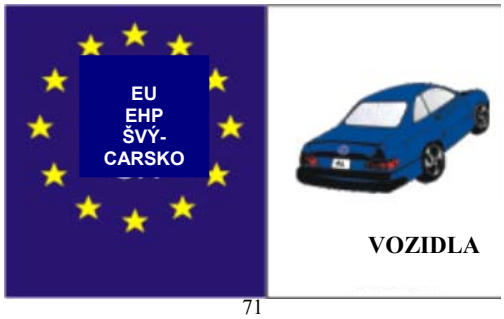

71

2

2

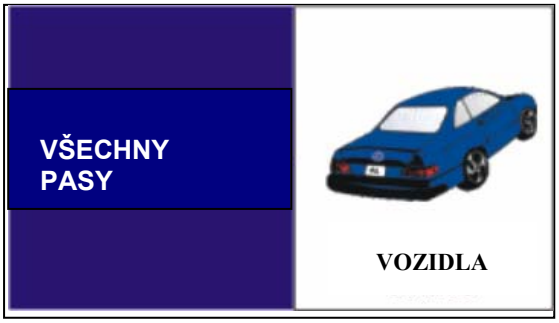

[71] Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádné logo.

VŠECHNY PASY

AUTOBUSY

VŠECHNY PASY

NÁKLADNÍ VOZIDLA

PŘÍLOHA VII
Vyznačování razítek

1. Při prvním vstupu musí být razítko pokud možno vyznačeno tak, aby pokrylo okraj víza, aniž by ovlivnilo čitelnost údajů ve vízu nebo bezpečnostní znaky vízové nálepky. Jestliže musí být vyznačeno několik razítek (například v případě víza pro vícero vstupů), vyznačí se razítka na protilehlé straně ke straně, na které je vízum.

Pokud tuto stránku nelze použít, vyznačí se razítko na následující straně.

2. Pro vyznačení vstupu a výjezdu se používají různě tvarovaná razítka (čtverhranná pro vstup, čtverhranná se zakulacenými rohy pro výjezd). Tato razítka obsahují písmeno (písmena) označující stát, název hraničního přechodu, datum, pořadové číslo a obrazový znak označující typ překračované hranice (pozemní, námořní, vzdušné).

Razítka také obsahují dvoumístný bezpečnostní kód, který se v pravidelných intervalech mění, nejdéle však jednou za měsíc.

3. Členské státy musí zajistit, aby národní kontaktní centra, odpovídající za výměnu informací o bezpečnostních kódech vstupních a výjezdních razítek používaných na hraničních přechodech, měla okamžitý přístup k informacím ohledně společných vstupních a výjezdních razítek používaných na vnější hranici dotčeného členského státu, především informacím o:

– hraničním přechodu, kterému je přiděleno dané razítko,

– totožnosti úředníka hraniční kontroly, kterému je v danou dobu razítko svěřeno,

– bezpečnostním kódu daného razítka v danou dobu.

Jakékoliv dotazy týkající se společných vstupních a výjezdních razítek se kladou prostřednictvím zmíněných národních kontaktních center.

Národní kontaktní centra také okamžitě uvědomí ostatní kontaktní centra, generální sekretariát Rady a Komisi o ztracených nebo odcizených razítkách.

PŘÍLOHA VIII

Část A
Postup při odepření vstupu

1. Jestliže je odepřen vstup, hraniční stráž:

– vyplní standardní formulář pro odepření vstupu, přiložený v části B, a dá jednu kopii státnímu příslušníkovi cizího státu, na kterého se rozhodnutí vztahuje;

– vyznačí do pasu vstupní razítko, které přeškrtne křížkem, přičemž použije nesmazatelný inkoust, a naproti na pravé straně, též nesmazatelným inkoustem, napíše písmeno (písmena) označující důvod (důvody) pro odepření vstupu, jejichž seznam je uveden na zmíněném formuláři pro odepření vstupu;

– jestliže zjistí, že držitel krátkodobého víza je v seznamu SIS veden jako nežádoucí osoba pro účely odepření vstupu, zruší vízum tak, že vyznačí razítko „CANCELLED“ [“ZRUŠENO”]. Musí pak bezodkladně uvědomit nadřízené ústřední úřady. Příslušný postup popisuje bod 2.1 přílohy 14 ke Společným konzulárním instrukcím;

– zaznamená každé odepření vstupu do rejstříku nebo na arch, přičemž uvede totožnost, státní příslušnost, odkaz na doklad, který státního příslušníka třetího státu opravňuje k překročení hranice a důvod a datum odepření vstupu;

– existují-li důvody jak pro odepření vstupu státnímu příslušníkovi třetího státu, tak k jeho zatčení, musí kontaktovat soudní orgány odpovědné za rozhodnutí o akci, která se má v souladu s vnitrostátním právem provést.

2. Jestliže jsou splněny podmínky pro vydání víza na hranici státnímu příslušníkovi třetího státu, který nemá vízum, vydá se vízum tak, že se do cestovního dokladu nalepí nálepka, na kterou je možné vystavit razítko. Jestliže v dokladu není místo anebo není vůbec možné připojit k dokladu vízum, musí být toto mimořádně připojeno k oddělenému archu vloženému do dokladu. V takovém případě se musí použít standardní vzorový arch, stanovený nařízením (ES) 333/2002.[72]

3. Jestliže státní příslušník třetího státu, kterému je odepřen vstup, byl na hranici dopraven dopravcem letecky, po moři nebo po souši, musí příslušný úřad v místě:

- přikázat dopravci, aby převzal zodpovědnost za cizince a neprodleně ho dopravil do třetího státu, který vydal doklad opravňující ho k překročení hranice, anebo jakéhokoliv třetího státu, kde má zaručený vstup. Jestliže dopravce nemůže splnit příkaz k další dopravě okamžitě, je třeba zajistit okamžitou přepravu do třetího státu jiným dopravcem. Dopravce musí být donucen nést náklady na ubytování, stravu a zpáteční cestu v souladu se směrnicí Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001;[73]

---

[72] Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 4.
[73] Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45.

- během čekání na další přepravu, přijmout vhodná opatření v souladu s vnitrostátními předpisy, která zabrání státním příslušníkům třetího státu vstoupit na území nezákonně.

Část B
Standardní formulář pro odepření vstupu

Název státu

ZNAK STÁTU (Název úřadu)

_____

_____[74]___

ODEPŘENÍ VSTUPU NA HRANICI

Dne _____ v (hodin) _____ na hraničním přechodu _____

My, níže podepsaní, _____ máme před sebou:

Příjmení _____ První jméno _____

Datum narození _____ Místo narození _____ Pohlaví: _____

Státní příslušnost _____ Trvalým bydlištěm_____

Druh průkazu totožnosti _____ číslo _____

Vydaný (kde) _____ dne _____

Číslo víza_____typ _____ vydané (kým) _____

platné od ____do ____

Na dobu ____ dní z následujících důvodů: _____

Přijíždějící z _____ prostřednictvím _____ (uvést použitý dopravní prostředek, např. číslo letu), se tímto uvědomuje, že je mu (jí) odepřen vstup do země v souladu s *(uvést odkazy na platné vnitrostátní předpisy),* **z následujících důvodů:**

[74] Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádné logo.

☐ **(A) Nemá platný (platné) cestovní doklad (doklady)**

☐ **(B) Má falešný/padělaný/podvržený cestovní doklad**

☐ **(C) Nemá platné vízum**

☐ **(D) Má falešné/padělané/podvržené vízum**

☐ **(E) Nemá vhodné doklady prokazující účel a podmínky pobytu**

☐ **(F) Nemá dostatečné prostředky k obživě v porovnání s dobou a formou pobytu, nebo prostředky na návrat do státu původu nebo na přejezd**

☐ **(G) Je osobou, která je vedena jako nežádoucí osoba pro účely odepření vstupu**

☐ **v SIS**

☐ **ve vnitrostátním rejstříku**

☐ **(H) Je osobou považovanou za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států Evropské unie** *(každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní předpisy vztahující se na takové případy odepření vstupu*).

Poznámky

Dotčená osoba se může odvolat proti rozhodnutí o odepření vstupu v souladu s vnitrostátním právem. Dotčená osoba obdrží kopii tohoto dokumentu *(každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní předpisy upravující právo na odvolání)*.

Person concerned	**Officer responsible for checks**

PŘÍLOHA IX
Seznam národních služeb odpovědných za hraniční kontroly

Národní služby odpovědné za hraniční kontroly dle vnitrostátních předpisů každého členského státu pro účely článku 13 odst. 2 jsou:

– v Belgickém království: Federální policie (Police Fédérale / Federale Politie) a Celní správa;

– v České republikce: Oddělení cizinecké a pohraniční policie jsou pověřena prováděním kontrol osob na hraničních přechodech, na „zelené“ hranici a na mezinárodních letištích. Odpovídající pohraniční celní úřady jsou pověřeny kontrolou zboží;

– v Dánském království: Policie;

– v Estonské republice: Úřad pohraniční stráže (Piirivalveamet) a Celní úřad (Tolliamet);

– ve Finské republice: Hraniční stráž, Celní úřad a Policie;

– ve Francouzské republice: DCPAF (Direction centrale de la police aux frontières), Celní správa;

– v Islandské republice: Ríkislögreglustjóri (Generální ředitelství národní policie), Lögreglustjórar (Oblastní policejní velitelé);

– v Italské republice: Polizia di Stato, Carabinieri, Guardia di finanza;

– v Kyperské republice: Αστυνομία Κύπρου (Kyperská policie), Τμήμα Τελωνείων (Odbor cel a spotřebních daní);

– v Lotyšské republice: Valsts robežsardze (Státní ostraha hranic), Muita (Celní správa), Sanitārā robežinspekcija (Pohraniční hygienická inspekce);

– Litevská republika: Služba státní ochrany hranic v rámci Ministerstva vnitra;

– Lucemburské velkovévodství: Celní správa, zvláštní útvar četnictva na letišti;

– v Maďarské republice: Pohraniční stráž;

– v Maltské republice: Imigrační policie a Celní správa;

– ve Spolkové republice Německo: Bundesgrenzschutz, Celní správa a Policie spolkových zemí Bavorsko, Brémy a Hamburg;

– v Nizozemském království: Koninklijke Marechaussee, Celní správa (vstupní cla a spotřební daně), Rotterdamská (přístavní) okresní policie;

– v Norském království: hraniční kontroly jsou v zásadě odpovědností policie. Za určitých okolností je mohou vyřizovat celní úřady nebo armáda (pobřežní stráž nebo posádka ve Varanger-Jih). V takových případech tyto útvary vykonávají pravomoci policie;

– v Polské republice: Pohraniční stráž;

– v Portugalské republice: Serviço de Estrangeiros e Fronteiras, Direcção-Geral de Alfândegas, Brigada Fiscal da Guarda Nacional Républicana;

– v Rakouské republice: Bundespolizei (Spolková policie), Četnictvo, Celní správa;

– v Řecké republice: Ελληνική Αστυνομία (Helliniki Astynomia), Λιμενικό Σώμα (Limeniko Soma), Τελωνεία (Telonia);

– v Slovenské republice: Pohraniční police a Celní správa;

– v Slovinské republice: Policie a celní úřady, ty pouze na hraničních přechodech s Italskou republikou a Rakouskou republikou;

– ve Španělském království: Cuerpo Nacional de Policía, Guardia Civil, Servicios de Aduanas;

– ve Švédském království: především policie, které napomáhá celní úřad, pobřežní stráže a přistěhovalecký úřad; kontroly a inspekce osob na moři vykonávají pobřežní stráže.

PŘÍLOHA X
Zvláštní podrobné předpisy pro různé typy hranic a různé dopravní prostředky používané při překračování vnějších hranic členských států

1. Pozemní hranice

1.1. Kontroly silniční dopravy

1.1.1. Pro zajištění efektivních kontrol osob při současném zajištění bezpečnosti a hladkého silničního provozu je třeba vhodným způsobem regulovat pohyby na hraničních přechodech. V případě potřeby se přijímají opatření pro usměrnění a zablokování dopravy v souladu s dohodami o společném působení národních kontrolních úřadů.

1.1.2. Členské státy mohou v souladu s článkem 8 tam, kde to považují za vhodné a jestliže to okolnosti dovolují, instalovat průjezdy nebo provozovat oddělené kontrolní pruhy na některých hraničních přechodech.

Kompetentní úřady členských států se mohou kdykoliv obejít bez oddělených průjezdů nebo pruhů ve výjimečných situacích a tam, kde si to vyžadují dopravní podmínky a infrastruktura.

Členské státy mohou spolupracovat se sousedními zeměmi ohledně instalování oddělených průjezdů a pruhů na vnějších hraničních přechodech.

1.1.3. Jestliže se členský stát rozhodne zřídit průjezdy nebo provozovat oddělené pruhy, platí pravidla vymezená čl. 8 odst. 2 a odst. 3 o minimálním označení, které musí být použito na značkách.

Je možné navrhnout a zřídit zvláštní pruhy pro osoby, na které se vztahuje režim malého pohraničního styku.

1.1.4. Je obecným pravidlem, že lidé cestující ve vozidlech nemusí během kontroly vystupovat. Kontroly se musí provádět mimo budku hraničního přechodu, vedle vozidla. Pokud to místní podmínky dovolují, důkladné kontroly se musí provádět mimo silnici, v prostoru vyhrazeném pro tento účel. V zájmu bezpečnosti pracovníků provádějí kontroly vždy alespoň dva hraniční strážci.

V případě hustého provozu se tam, kde to místní situace dovoluje, jako první kontrolují cestující pravidelných místních autobusových linek.

1.2. Kontroly železniční dopravy

1.2.1. Kontroly železniční dopravy se provádějí dvěma následujícími způsoby:

– na nástupišti na prvním nádraží příjezdu nebo odjezdu na území členského státu,

– ve vlaku během přejezdu.

Při provádění těchto kontrol se přihlíží k ustanovením dohod o společném působení národních kontrolních úřadů.

1.2.2. Pro usnadnění toků železniční dopravy využívající mezinárodní osobní vlaky se mohou členské státy, kterých se přímo týká přejezd vlaků, rozhodnout na základě vzájemné dohody,

že budou provádět kontroly cestujících z třetích států buď na cílových nádražích a (nebo) ve vlaku během přejezdu mezi těmito nádražími, pokud cestující nevystupují z vlaku na předchozí stanici (předchozích stanicích).

U mezinárodních vlaků ze třetích států, které několikrát staví na území členských států a kde železniční dopravce může přepravovat takovým vlakem cestující výhradně pro cesty v rámci území členských států, jsou takoví cestující podrobeni vstupní kontrole buď ve vlaku nebo na cílovém nádraží.

Při cestě opačným směrem jsou cestující podrobeni výjezdní kontrole na základě podobných opatření.

1.2.3. Cestující, kteří chtějí použít vlaku za okolností uvedených v bodě 1.2.2 na území členského státu, budou uvědomeni před odjezdem vlaku, že mohou být podrobeni osobní kontrole během cesty nebo na cílovém nádraží.

1.2.4. V případě cestujících v lůžkových nebo lehátkových kupé jsou doklady, které je opravňují k překročení hranice, běžně kontrolovány v služebním kupé, jestliže průvodce vybral tyto doklady v souladu s předpisy, které se na něho vztahují, a má je u sebe k dispozici pro kontrolu. Na začátku kontroly je třeba ověřit existenci dokladů opravňujících všechny cestující k překročení hranice na základě jejich porovnání s obsazenými místy a (nebo) seznamem rezervací. Totožnost osob v kupé se ověřuje pokud možno v přítomnosti průvodce, a to v nepravidelných intervalech anebo pokud k tomu existují konkrétní důvody.

1.2.5. Hraniční stráž příslušná podle místa může přikázat provedení inspekcí dutin vagónů a to náhodně nebo z konkrétních důvodů a pokud možno s pomocí vlakového inspektora, aby se zajistilo, zda se v nich neukrývají osoby nebo předměty podléhající kontrole hraniční policie.

1.2.6. Existují-li důvody domnívat se, že se ve vlaku ukrývají osoby, které byly nahlášeny nebo jsou podezřelé ze spáchaní trestného činu, anebo státní příslušníci třetího státu, kteří mají v úmyslu vstoupit nezákonně, odpovědná hraniční stráž, pokud nemůže jednat v souladu s ustanoveními vlastního státu, uvědomí členské státy, na jejichž území vlak směřuje anebo na jejichž území se nachází.

2. Vzdušné hranice

2.1. Postupy při kontrolách na mezinárodních letištích

2.1.1. Ve spolupráci s provozovatelem letiště přijmou kompetentní orgány potřebná opatření, aby zajistily fyzické oddělení toků příchozích cestujících z interních a ostatních letů. Na všech mezinárodních letištích musí být tomuto účelu uzpůsobeny příslušné infrastruktury.

2.1.2. Místo, kde se kontrolují osoby a příruční zavazadla, bude určeno v souladu s následujícím postupem:

a) Cestující letící z třetího státu, kteří cestují interním letem, budou podrobeni vstupní kontrole na letišti příletu ze třetího státu. Cestující letící interním letem, kteří nastoupí do letadla letícího do třetího státu (přestupující cestující) budou podrobeni výstupní kontrole na letišti odletu zmíněného letu.

b) Lety z třetích států nebo do třetích států, kterými necestují žádní přestupující cestující a které přistávají na více než jednom letišti členských států, aniž by došlo k přestupu do jiného letadla:

i) cestující letící z třetích států anebo do třetích států, jestliže let nezahrnuje žádný předcházející nebo následný přestup v rámci území členských států, budou podrobeni vstupní kontrole na vstupním letišti a výstupní kontrole na výstupním letišti;

ii) cestující letící z třetího státu nebo do třetího státu, kdy letadlo má více než jedno mezipřistání na území členských států a nedochází k přestupu do jiného letadla (tranzitní cestující) za podmínky, že cestující nemohou nastoupit do letadla na úsek nacházející se celý uvnitř schengenského prostoru, budou podrobeni vstupní kontrole na cílovém letišti a výstupní kontrole na letišti odletu;

iii) jestliže je povoleno, aby u letů z třetích států s více než jedním mezipřistáním na území členského státu letadlo nabralo na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, budou cestující podrobeni výstupní kontrole na letišti odletu a vstupní kontrole na letišti příletu.

Kontroly cestujících, kteří jsou během těchto mezipřistání již na palubě letadla a nevstoupili na palubu letadla na území členských států, se provádějí v souladu s bodem (a). Jestliže je cílovým státem třetí stát, uplatňuje se u této kategorie letů opačný postup.

2.1.3. Kontroly osob se neprovádějí na palubě letadla. Aby zajistily možnost kontroly cestujících v souladu s pravidly stanovenými články 6 až 11 na letištích určených jako povolené hraniční přechody, musí členské státy v dohodě s letištní správou a dopravní společností přijmout vhodná opatření, která zajistí nasměrování pohybu cestujících do zařízení vyhrazených pro účely kontroly.

Provozovatel letiště musí přijmout nezbytná opatření, která zabrání neoprávněným osobám vstoupit do vyhrazených prostorů anebo takové prostory (například tranzitní prostor) opustit.

2.1.4. Jestliže z důvodů vyšší moci nebo bezprostředního nebezpečí nebo na pokyn úřadů je letadlo letící na mezinárodním letu přinuceno přistát na přistávací ploše, která není určeným hraničním přechodem, může takové letadlo pokračovat v letu pouze po získání povolení od orgánů odpovědných za hraniční kontroly a dohled a od celních orgánů. Stejný postup se uplatňuje i tam, kde cizí letadlo přistane bez povolení. V každém případě se na kontroly cestujících v takovém letadle vztahují články 6 až 11.

2.2. Postupy pro kontroly na letištích bez mezinárodního statusu

2.2.1. Je třeba zajistit, aby byli v souladu články 6 až 11 kontrolováni cestující i na letištích, která nemají právní postavení mezinárodního letiště dle příslušného vnitrostátního zákona (tzv. letiště bez mezinárodního statusu), přes které je však povoleno směrovat mezinárodní lety.

2.2.2. Aniž by tím bylo dotčeno nařízení (ES) č. 2320/2000, které stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví,[75] na aerodromech není nutné přijmout příslušná opatření pro zajištění fyzického oddělení přítoků cestujících z interních a mezinárodních letů. Je-li objem cestujících malý, není zapotřebí stálé přítomnosti hraničních stráží, pokud existuje záruka, že potřební pracovníci mohou být nasazeni v krátkém čase.

2.2.3. Jestliže není na aerodromu zajištěna stálá přítomnost hraničních stráží, musí ředitel takového aerodromu s dostatečným předstihem oznámit úřadům odpovědným za provádění hraničních kontrol přílety a odlety letadel na mezinárodních linkách. Povoluje se přivolání pomocných policistů, jestliže to umožňuji vnitrostátní předpisy.

2.3. Kontroly soukromých letů

2.3.1. U soukromých letů musí kapitán před odletem předat hraničním orgánům cílového členského státu, případně tam, kde je to vhodné, i členského státu prvního vstupu, obecné prohlášení, obsahující kromě jiného i letový plán v souladu s přílohou 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a informace o totožnosti cestujících.

2.3.2. Jestliže soukromé lety z třetího státu s destinací v členském státě uskuteční mezipřistání na území jiných členských států, příslušné orgány členského státu vstupu musí provést kontrolu osob a vystavit vstupní razítko do obecného prohlášení, na které odkazuje bod 2.3.1.

2.3.3. Jestliže existuje nejistota, zda začátek letu je výhradně na území členského státu nebo zda let směřuje pouze na území členských států, aniž by letadlo přistálo na území třetího státu, musí příslušné orgány vykonat kontrolu osob na letištích a aerodromech podle bodů 2.1 až 2.2.

2.3.4. Opatření pro vstup a výjezd kluzáků, ultralehkých letadel, vrtulníků, malých letadel schopných letu pouze na krátké vzdálenosti a vzducholodí jsou stanovena vnitrostátními předpisy, případně bilaterálními dohodami.

3. Námořní hranice

3.1. Obecné postupy při kontrolách námořního provozu

3.1.1 Kontroly lodí se provádějí v přístavu příjezdu nebo odjezdu na palubě lodi anebo v prostoru vyhrazeném pro tento účel, který se nachází v bezprostřední blízkosti plavidla. V souladu s dohodami o této záležitosti však lze kontroly provádět též během plavby anebo při příjezdu nebo odjezdu lodi na území třetího státu.

Účelem kontrol je zajistit, aby jak posádka, tak cestující splňovali podmínky stanovené článkem 5, aniž by tím byl dotčen čl. 17 odst.1 písm. b).

3.1.2. V případě mimořádných a nepředvídaných okolností, lze kontroly námořního provozu zmírnit v souladu s článkem 7.

3.1.3. Kapitán lodě připraví ve dvou kopiích seznam posádky a případných cestujících v souladu s pravidly stanovenými směrnicí 98/41/ES.[76] Při příjezdu do přístavu předá seznam

[75] Úř. věst. L 355, 30.12.2002, s. 1.
[76] Úř. věst. L 188, 2.7.1998, s. 35.

(seznamy) úředníkům odpovědným za kontroly, které se vykonají na palubě lodi nebo v její blízkosti. Jestliže z důvodu vyšší moci nelze seznam nebo seznamy poslat úředníkům provádějícím kontroly, musí být jejich kopie zaslána na příslušný hraniční přechod nebo plavebnímu úřadu, který dohlédne na to, aby byly neprodleně doručeny orgánům oprávněným k provádění hraničních kontrol.

U pravidelných přepravních služeb nemusí kapitán lodě nebo osoba zapisující cestující připravovat seznam cestujících.

3.1.4. Jedna kopie obou seznamů, řádně podepsaná kontrolujícím úředníkem, se vrátí kapitánovi lodě, který ji musí být schopen předložit na požádání během pobytu v přístavu.

3.1.5. Kapitán lodě, anebo pokud tento nemůže tak učinit, jedinec nebo společnost, která zastupuje vlastníka lodě ve všech záležitostech týkajících se povinností vlastníka souvisejících s vybavením lodě („jednatel vlastníka lodě“), musí neprodleně oznámit jakékoliv změny posádky nebo počtu cestujících.

Kapitán navíc musí neprodleně uvědomit příslušné orgány, a to pokud možno ještě dříve než loď připluje do přístavu, o přítomnosti černých pasažerů na palubě. Za černé pasažery však zůstává odpovědný kapitán lodě.

3.1.6. Kapitán lodě musí hraniční orgány uvědomit o odplutí lodě a oznámit všechny změny složení posádky včas a v souladu se směrnicí 98/41/ES a platnými předpisy v dotčeném přístavu. Nemůže-li uvědomit tyto orgány, musí podat zprávu příslušným plavebním úřadům. Druhá kopie dříve vypracovaného a podepsaného seznamu (vypracovaných a podepsaných seznamů) se vrátí těmto úřadům.

3.2. Konkrétní postupy při kontrolách u některých typů plavidel

Zábavní lodě

3.2.1. Jestliže zábavní loď přistane postupně v několika přístavech nacházejících se na území členských států, aniž by přistála v přístavu nacházejícím se mimo toto území, provádějí se kontroly za normálních okolností pouze v prvním a posledním přístavu na území členských států.

Přesto lze na základě posouzení nebezpečí nezákonného přistěhovalectví provádět kontroly i v jiných mezipřístavech.

3.2.2. Seznam cestujících se vždy odesílá při odjezdu z jednoho přístavu do následujícího přístavu příjezdu, kde příslušné orgány provedou systematicky alespoň administrativní kontrolu.

3.2.3. Existují-li důvody pro zamítnutí vstupu na území členského státu osobám nacházejícím se na palubě, musí orgány odpovědné za kontroly zajistit, aby takové osoby nevstoupily na území tak, že jim nedovolí opustit loď nebo prostor vyhrazený pro tento účel.

Rekreační lodě

3.2.4. Členské státy vyžadují, aby rekreační lodě připlouvající z jiného kotviště než je jejich domovský přístav zajely do doku v určeném celním přístavu za účelem provedení vstupních a výjezdních kontrol osob nacházejících se na palubě.

3.2.5. Osoby zabývající se plavbou na rekreační lodi, které odplují a vrátí se v tentýž den anebo během krátké doby do obvyklého kotviště jejich lodi nacházejícího se na území členského státu, a které jsou známy přístavním orgánům, nebudou systematicky kontrolovány. Na základě posouzení nebezpečí nezákonného přistěhovalectví a především tam, kde se v bezprostřední blízkosti území dotčeného členského státu nachází pobřeží třetího státu, musí být provedeny osobně zaměřené namátkové kontroly a (nebo) fyzické prohlídky plavidla.

3.2.6. Jestliže rekreační loď chce vplout do přístavu, který není určeným hraničním přechodem, musí být o tom uvědomeny orgány odpovědné za hraniční kontroly pokud možno dříve než loď vpluje do přístavu, v každém případě však tehdy, kdy dorazí do přístavu. Prohlášení o cestujících se provede tak, že se u přístavních orgánů uloží seznam cestujících na palubě. Tento seznam musí být k dispozici orgánům odpovědným za provádění kontrol.

Podobně, jestliže z důvodů vyšší moci musí loď zajet do jiného přístavu než je určený hraniční přechod, musí přístavní orgány kontaktovat orgány nejbližšího určeného celního přístavu, aby jim nahlásily přítomnost lodi.

3.2.7. Během těchto kontrol se předává dokument obsahující všechny technické parametry lodě a jména osob na palubě. Kopie tohoto dokument se předá orgánům v určených celních přístavech vstupu a výjezdu. Pokud loď zůstává v teritoriálních vodách jednoho z členských států, musí být kopie tohoto seznamu součástí dokumentace lodi.

Pobřežní rybolov

3.2.8. Posádky lodí provádějících pobřežní rybolov, které se vracejí každý den nebo téměř každý den do domovského přístavu anebo do jakéhokoliv jiného přístavu nacházejícího se na území členských států aniž by jejich loď zajela do přístavu nacházejícího se na území jiného státu, nebudou podléhat systematické kontrole. Přesto se musí přihlédnout k posouzení nebezpečí nezákonného přistěhovalectví, především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného členského státu nachází pobřeží třetího státu, za účelem stanovení četnosti namátkových kontrol, které mají být prováděny. Kontroly osob a (nebo) fyzická prohlídka plavidla se provádějí podle tohoto nebezpečí.

3.2.9. Posádky pobřežních rybářských lodí, které nejsou registrovány v přístavu nacházejícím se na území některého z členských států, se kontrolují v souladu s ustanoveními vztahujícími se na námořníky.

Kapitán lodi musí uvědomit příslušné orgány o všech změnách na seznamu příslušníků posádky a o přítomnosti všech cestujících.

Trajekty, které neposkytují služby dle jízdního řádu

3.2.10. Provádějí se kontroly cestujících na palubě trajektů, které neposkytují služby dle jízdního řádu ve smyslu článku 2, přičemž platí následující pravidla:

a) kontroly státních příslušníků třetích států a kontroly osob, na které se vztahuje komunitární právo volného pohybu, by se měly provádět odděleně. Tam, kde je to možné, se provedou nezbytné stavební úpravy v souladu s článkem 8;

b) kontroly pěších cestujících se provádějí individuálně;

c) při kontrolách cestujících ve vozidlech cestující z vozidla nevystupují;

d) cestující na trajektu, kteří cestují autobusem, se považují za pěší cestující. Tito cestující z autobusu vystoupí, aby se podrobili kontrole;

e) kontroly řidičů vozidel převážejících těžký náklad a všech doprovázejících osob se provádí tak, že kontrolované osoby zůstávají ve vozidle. Tato kontrola v zásadě probíhá odděleně od kontrol ostatních cestujících;

f) pro zajištění rychlého průběhu kontrol musí být k dispozici dostatečný počet závor; je-li to nutné, vybudují se druhé závory;

g) aby bylo možné odhalit především nezákonné přistěhovalce, provádějí se alespoň namátkové kontroly vozidel použitých cestujícími, případně i nákladů a dalšího zboží uloženého ve vozidlech;

h) s posádkami trajektů se zachází stejně jako s členy posádek obchodních lodí.

3.3. Plavba po vnitrozemských tocích

3.3.1. „Plavba po vnitrozemských tocích zahrnující překročení vnější hranice“ se týká obchodního nebo rekreačního užití všech typů lodí a plavidel na řekách, kanálech a jezerech.

3.3.2. U lodí používaných pro obchodní účely se kapitán a osoby zaměstnané na palubě, jejichž jména se objevují na seznamu posádky a členové rodin těchto osob, které žijí na palubě, se považují za členy posádky nebo osoby jí rovné.

3.3.3. Příslušná opatření bodů 3.1 až 3.2 se uplatňují s nutnými změnami v podrobnostech u kontrol vztahujících se na plavby po vnitrozemských tocích.

PŘÍLOHA XI
Zvláštní opatření pro určité kategorie osob

1. Piloti letadel a další členové posádky

1.1. Držitelé pilotní licence nebo certifikátu člena posádky, dle přílohy 9 Úmluvy o civilním letectví ze 7.prosince 1944, mohou během plnění pracovních povinností a na základě těchto dokumentů:

- vstoupit na palubu letadla a vystoupit z ní na letišti mezipřistání nebo letišti příletu na území členského státu;

- vstoupit na území obce, kde se nachází letiště mezipřistání nebo letiště příletu na území členského státu;

- odjet jakýmkoliv dopravním prostředkem na letiště nacházející se na území členského státu za účelem nástupu do letadla odlétajícího ze stejného letiště.

1.2. Články 6 až 11 se vztahují na kontroly členů posádek letadel. Všude tam, kde je to možné, mají kontroly posádek letadel přednost. Konkrétně to znamená, že posádka se kontroluje dříve než cestující anebo ve zvláštním prostoru vyhrazeném k tomuto účelu. Posádky známé personálu odpovídajícímu za kontroly mohou být podrobeny pouze namátkovým kontrolám.

2. Námořníci

2.1. Námořníci, kteří vlastní průkaz totožnosti námořníka vydaný v souladu s Ženevskou úmluvou ze dne 19. června 2003 (č. 185), Londýnskou úmluvou ze dne 9. dubna 1965 a příslušnými vnitrostátními opatřeními, se mohou vylodit, aby pobyli v zóně přístavu, kde jejich loď zakotvila, anebo v přilehlých obcích aniž by se museli dostavit na hraniční přechod, za podmínky, že jejich jméno je na seznamu posádky lodi, ke které patří, který byl předem předložen příslušným orgánům ke kontrole.

Podle ohodnocení nebezpečí, hlavně z hlediska nezákonného přistěhovalectví a bezpečnosti, musí být námořníci též zkontrolováni zrakem před tím, než vystoupí na břeh.

Představuje-li námořník hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví, může mu být zamítnuto povolení vstoupit na břeh.

2.2. Námořníci, kteří hodlají pobýt mimo obce nacházející se v blízkosti přístavu, musí splňovat podmínky pro vstup na území členských států dle čl. 5 odst.1.

2.3. Na základě výjimky z bodu 2.2, můžou být držitelé průkazu námořníka oprávněni vstoupit na území členského státu i když nesplňují podmínky vstupu stanovené čl. 5 odst. 1 písm. b a c, za níže stanovených podmínek:

a) naloďují-li se na loď, která již zakotvila anebo téměř dorazila do přístavu členského státu;

b) nacházejí se v tranzitu na cestě do třetího státu anebo se vrací do svého státu původu;

c) za mimořádných okolností nebo v případě nezbytí (nemoc, propuštění, ukončení smlouvy apod.).

V takových případech držitelům průkazu totožnosti námořníka, kteří z důvodu státní příslušnosti musí mít vízum a vízum nemají při vstupu na území členského státu, je možné vydat vízum na hranici v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 415/2003.

Hraniční stráže musí vždy zkontrolovat, zda dotčení námořníci mají platný cestovní doklad, že nejsou na seznamu nežádoucích osob pro účely odepření vstupu a že nepředstavují hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví členských států. Dále musí hraniční stráže zkontrolovat tam, kde je to nutné a uplatnitelné, následující dokumenty:

– písemné prohlášení vlastníka lodě anebo příslušného jednatele vlastníka lodě,

– písemné prohlášení příslušných diplomatických nebo konzulárních úřadů,

– důkazy získané jako výsledek konkrétního ověřování policejními úřady, případně jinými kompetentními správními úřady,

– smlouvu ověřenou vystaveným razítkem námořního úřadu.

3. Držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací

3.1. Vzhledem k zvláštním výsadám nebo imunitě, které se na ně vztahují, může být držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vydaných státy nebo vládami uznanými členskými státy, jakož i držitelům dokladů vydaných mezinárodními organizacemi uvedenými v bodě 3.4, kteří cestují v rámci svých služebních povinností, poskytnuty zvláštní výhody tím, že se jim poskytne přednost před ostatními cestujícími při hraničních kontrolách i když i nadále se na ně tam, kde je to nutné, vztahuje vízová povinnost.

Obecným pravidlem je, že osoby mající takové doklady nemusí prokazovat, že vlastní dostatečné prostředky na obživu.

3.2. Jestliže se osoba, která předstoupí na vnější hranici, dovolává výsad, imunity a výjimky, může ji úředník odpovědný za provádění kontrol vyzvat k předložení důkazu o jejím postavení tak, že předloží vhodné doklady, především potvrzení vydané akreditujícím státem nebo diplomatický pas nebo jiným způsobem. Jestliže má úředník pochybnosti, může se v případě naléhavé potřeby obrátit přímo na Ministerstvo zahraničních věcí.

3.3. Akreditovaní členové diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodiny mohou vstoupit na území členských států po předložení průkazu, na který odkazuje čl. 17 odst. 2 a dokladu, který je opravňuje k překročení hranice. Navíc nemohou hraniční stráže za žádných okolností zamítnout vstup držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů na území členských států, aniž by nejdříve konzultovaly příslušné vnitrostátní úřady. To platí i v případě, je-li dotčená osoba vedena v SIS jako nežádoucí osoba.

3.4. Doklady vydávané mezinárodními organizacemi pro účely stanovené v bodě 3.1 jsou především následující:

– propustka OSN vydávaná personálu Organizace spojených národů a podřízených agentur na základě Úmluvy o výsadách a imunitě specializovaných agentur, přijaté Valným shromážděním OSN dne 21. listopadu 1947 v New Yorku;

– propustka Evropského společenství (ES);

– propustka Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom);

– legitimace vydaná Generálním tajemníkem Rady Evropy;

– doklady vydané velitelstvím NATO (vojenský průkaz totožnosti doplněný cestovním příkazem, cestovním oprávněním anebo individuálním nebo skupinovým služebním rozkazem).

4. Přeshraniční pracovníci

4.1. Postupy pro kontrolu přeshraničních pracovníků se řídí obecnými pravidly hraničních kontrol, především články 6 a 11. Kontroly však mohou být zmírněny v souladu s článkem 7.

4.2. Jestliže se členský stát rozhodne zavést režim malého pohraničního styku, praktická zjednodušení zavedená v rámci tohoto režimu, dle ustanovení čl. 4 odst. 1 a 2 a čl. 9 odst. 1 písm. d), se automaticky vztahují i na přeshraniční pracovníky.

5. Nezletilé děti

5.1. Nezletilé děti překračující vnější hranice jsou podrobeny stejným vstupním a výjezdním kontrolám jako dospělí dle ustanovení článků 6 až 11.

5.2. U doprovázených nezletilých dětí musí hraniční stráže též zkontrolovat, zda osoby doprovázející nezletilé děti mají tyto svěřeny do své péče, zvláště tam, kde nezletilé děti doprovází pouze jedna dospělá osoba a existují vážné důvody se domnívat, že děti mohly být nezákonně odvedeny z péče osob, kterým byly zákonně svěřeny do péče.

V tomto posledním případě musí hraniční stráž provést oddělené pohovory s nezletilým dítětem a s osobou doprovázející nezletilé dítě, aby odhalila jakékoliv nesrovnalosti nebo rozpory mezi poskytnutými informacemi.

5.3. Pracovníci provádějící kontroly musí věnovat zvláštní pozornost nezletilým dětem, které cestují bez doprovodu. Musí především prostřednictvím důkladné kontroly cestovních dokladů a podpůrných dokumentů zajistit, aby nezletilé děti neopustily území proti přáním osob, kterým byly svěřeny do péče.

PŘÍLOHA XII
Typy průkazů vydávaných ministerstvy zahraničí

[Tato příloha bude poslána zvlášť na CD-Romu]

PŘÍLOHA XIII
Srovnávací tabulka

Ustanovení tohoto nařízení	**Nahrazená ustanovení Schengenské úmluvy (SÚ), Společné příručky (SM) a další rozhodnutí Schengenského výkonného výboru (SCH/Com-ex)**
Hlava I **Obecná ustanovení**	
Článek 1 Předmět	---
Článek 2 Definice	[*Tento článek přebírá článek 1 SÚ, ale nenahrazuje ho*][*]
Článek 3 Rozsah	---
Hlava II **Vnější hranice**	
Kapitola I **Překračování vnějších hranic a podmínky pro vstup**	
Článek 4 Překračování vnějších hranic	Článek 3 SÚ Body 1, 1.2, 1.3 (1.3.1 to 1.3.3.), část I SM
Článek 5 Podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích států	Čl. 5 odst. 1 a odst. 3 SÚ Body 2, 2.1 a 4.1, část I SM, body 1.4.8, 1.4.9 a 6.2, část II SM

[*] Na základě rozhodnutí Rady 1999/436/ES, určujícího ... právní základ pro všechna jednotlivá ustanovení nebo rozhodnutí, která tvoří schengenské acquis, se definice v článku 1 úmluvy vztahují na všechny články Schengenské úmluvy, pro které je právní základ stanoven Smlouvami. Z toho vyplývá, že nástroj založený na článku 62 Smlouvy o založení ES nemůže měnit nebo nahradit definici, která platí i ve vztahu k dalším článkům s jiným právním základem (včetně Smlouvy o EU).

Kapitola II **Kontrola vnějších hranic a odepření vstupu**	
Článek 6 Kontroly osob na určených hraničních přechodech	Čl. 6 odst. 1 a odst. 2 písm. a) až d) SÚ Bod 4, část I SM Body 1 a 1.2, část II SM
Článek 7 Zmírnění kontrol	Čl. 6 odst. 2 písm. e) SÚ Bod 1.3.5 (první věta), část II SM (viz příloha V)
Článek 8 Oddělené pruhy a informace na značkách	Rozhodnutí SCH/Com-ex(94)17 rev.4
Článek 9 Razítkování cestovních dokladů státních příslušníků třetích států	Body 2.1.1, 2.1.2, 2.1.5 a 2.1.6, část II SM
Článek 10 Dohled mimo hraniční přechody	Čl. 6.3 SÚ Body 2.2 (2.2.1 až 2.2.4), část II SM
Článek 11 Odepření vstupu	Čl. 5.2 SÚ Body 1.4.1, 1.4.2 a 5.6, část II SM
Kapitola III **Lidské zdroje pro hraniční kontroly a spolupráce členských států**	
Článek 12 Lidské zdroje pro hraniční kontroly	Čl. 6.4 a 6.5 SÚ
Článek 13 Provádění kontrol	Bod 1.1.1 (kromě části převzaté přílohou XI) a 1.1.2, část II SM.

Článek 14 Spolupráce mezi členskými státy	Čl. 7 SÚ Bod 4, 4.1 a 4.2, části II SM
Článek 15 Společné kontroly	---
Kapitola IV **Zvláštní podrobné předpisy pro hraniční kontroly a konkrétní postupy**	
Článek 16 Zvláštní podrobné předpisy pro různé typy hranic a různé dopravní prostředky používané pro překračování vnějších hranic členských států	---
Článek 17 Konkrétní opaření	---
Hlava III **Vnitřní hranice**	
Kapitola I **Zrušení kontrol na vnitřních hranicích**	
Článek 18 Překračování vnitřních hranic	Čl.2.1 SÚ
Článek 19 Kontroly uvnitř území	Čl. 2.3 SÚ
Kapitola II **Bezpečnostní doložka**	
Článek 20 Obnovení kontrol na vnitřních hranicích členským státem	Čl. 2.2 SÜ

Článek 21 Postup v případě předvídatelných okolností	Rozhodnutí SCH/Com-ex (95)20, rev.2
Článek 22 Mimořádné postupy	
Článek 23 Postup při prodloužení kontrol na vnitřních hranicích	
Článek 24 Společné obnovení kontrol na vnitřních hranicích kvůli přeshraniční teroristické hrozbě	---
Článek 25 Opatření pro kontroly při uplatňování bezpečnostní doložky	---
Článek 26 Zpráva o obnovení kontrol na vnitřních hranicích	---
Článek 27 Informování veřejnosti	---
Článek 28 Utajení	---
Hlava IV **Závěrečná ustanovení**	
Článek 29 Úpravy příloh	---
Článek 30 Výbor	Čl. 8 SÚ Nařízení (ES) č. 790/2001

Článek 31 Neuplatňování na některých územích	---
Článek 32 Oznamování informací členskými státy	---
Článek 33 Zpráva o uplatňování hlavy III	---
Článek 34 Vymazání a zrušení	---
Článek 35 Vstup v platnost	---
PŘÍLOHA I Schválené hraniční přechody	Příloha 1 SM
PŘÍLOHA II Písemné doklady potvrzující pravděpodobnost důvodů ke vstupu	Bod 4.1.1 (4.1.1.1 až 4.1.1.4) a 4.1.2, část I SM
PŘÍLOHA III Referenční částky požadované pro překročení hranic každoročně stanovené vnitrostátními orgány	Příloha 10 SM
PŘÍLOHA IV Kontroly na určených hraničních přechodech	Bod 1.3.1, 1.3.2 a 2.3, část II SM
PŘÍLOHA V Zmírnění kontrol na pozemní hranici	Bod 1.3.5 (druhá věta), 1.3.5.1, 1.3.5.2 a 1.3.5.3, část II SM
PŘÍLOHA VI Vzory ukazatelů označujících pruhy na hraničních přechodech	---

PŘÍLOHA VII Vyznačování razítek	Bod 2.1.3 a 2.1.4, část II SM
PŘÍLOHA VIII Část A: Postupy při odepření vstupu Část B: Standardní formulář pro odepření vstupu	Bod 1.4.1bis, 1.4.3., 1.4.4, 1.4.5 a 1.4.6, část II SM Bod 5.2, část II SM
PŘÍLOHA IX Seznam národních služeb odpovědných za hraniční kontroly dle vnitrostátních předpisů jednotlivých členských států	Bod 1.1.1 část II SM (kromě části převzaté v kapitole 13)
PŘÍLOHA X Zvláštní podrobné předpisy pro různé typy hranic a různé dopravní prostředky používané k překračování vnějších hranic členských států	
Bod 1 – Pozemní hranice	
Bod 1.1. Kontroly silniční dopravy	Bod 3.1, část II SM
Bod 1.2 – Kontroly železniční dopravy	Bod 3.2, část II SM
Bod 2 – Vzdušné hranice	
Bod 2.1 – Postupy při kontrolách na mezinárodních letištích	Bod 3.3, 3.3.1 až 3.3.4, část II SM Rozhodnutí SCH/Com-ex(94)17 rev.4
Bod 2.2 – Aerodromy	Bod 3.3.6, část II SM Rozhodnutí SCH/Com-ex(94)17 rev.4
Bod 2.3 – Soukromé lety	Bod 3.3.5 a 3.3.7, část II SM
Bod 3 – Námořní hranice	
Bod 3.1 – Obecné postupy při kontrolách námořního provozu	Bod 3.4.1, 3.4.2, 3.4.3, část II SM

Bod 3.2 – Konkrétní postupy při kontrolách některých typů lodní přepravy	Bod 3.4.4 (3.4.4.1 až 3 .4.4.5), část II SM
Kapitola 3.3 – Lodní přeprava po vnitrozemských tocích	Bod 3.5, část II SM
PŘÍLOHA XI Zvláštní opatření pro určité kategorie osob	
Bod 1 – Piloti letadel a další členové posádek	Bod 6.4, část II SM
Bod 2 – Námořníci	Bod 6.5, část II SM
Bod 3 – Držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací	Bod 6.6. a 6.11, část II SM
Bod 4 – Přeshraniční pracovníci	Bod 6.7, část II SM
Bod 5 – Nezletilé děti	Bod 6.8, část II SM
PŘÍLOHA XII Typy průkazů vydávaných ministerstvy zahraničí	Příloha 13 SM
PŘÍLOHA XIII Srovnávací tabulka	---